

Misiunea CASA

www.misiuneacasa.ro

*Secretul
amenajărilor
de calitate*

Cursuri practice

Pag. 26

O izolare de bază

• **Jurnal de șantier**

Hidroizolarea fundației

Pag. 18

**Ideii cromatice
pentru pereți**

Pag. 14

• **Ocră sau albastru?**

Vorbim despre vopsele... Pag. 64

• **Îmbinare perfectă**

Pag. 68

Etanșarea ferestrelor și ușilor

9 pagini speciale:
Obține și rulouri
Rulante, glisante,
rabatabile, pliante
La pag. 54

Confort și lumină

**Șarmul
formelor arcuite**

Rotunjimile din casă pot
fi atracția locuinței. Pag. 6

Vrei să vezi mai multe?*

Servicii de calitate la îndemâna oricui!

Praktiker

pentru oameni praktici

* Vino să vezi show-ul "Soluții Praktike" în zilele de sâmbătă 22 octombrie, 5 și 19 noiembrie, la magazinul Praktiker din Militari.

Dan Călin - redactor șef

Haideți să sprijinim castelul!

În ultimele săptămâni am început să ne întrebăm în ce anotimp suntem. Parcă

e prea frig să fie toamnă și prea devreme pentru iarnă. De aceea, insistăm în favoarea reconsiderării rolului lucrărilor sau materialelor pentru construcții **menite să ne protejeze locuințele** de frig, apă sau vânt. Pentru că, trebuie să recunoaștem că, fiecare avem un aport la subțierea stratului de ozon, fapt ce conduce la modificări climatice nedorite. Așa cum am fost avertizați de specialiști, vom avea doar două anotimpuri. Așa că e necesar să ne pregătim căminul pentru acele vremuri.

În acest sens, în afară de „armele” prezentate în ediția trecută a revistei, mai avem și altele. Una dintre ele este **hidroizolarea fundației** casei noastre. Din serialul *Jurnal de șantier* veți afla care sunt fazele, materialele și accesoriile necesare pentru a alege și aplica un anume tip de hidroizolare a fundației, cel cu membrană bituminoasă.

Continuând demersul nostru, adăugăm încă o soluție la cele de până acum, și anume **termoizolarea pereților**. Această lucrare este recomandată în țara noastră datorită diferențelor mari de temperatură între vară și iarnă, fapt ce conduce la un consum mare de energie. Un termosistem de bună calitate aplicat corect vă ajută să beneficiați de răcoare vara și căldură iarna. Datorită lui veți putea face economii substanțiale și la cheltuielile cu energia.

Iată că vă mai ajutăm să aplicați și alte metode pentru a vă păstra imobilul în afara pericolului reprezentat de variația temperaturii. Una dintre ele este **montarea corectă a tâmplăriei moderne** cu geam termoizolant, fie că profilele sunt din PVC, aluminiu sau lemn. Iar cealaltă este constituită de obloane, rulouri, jaluzele exterioare etc. Chiar dacă nu v-ați gândit nicio dată la ele în acest fel, puteți fi siguri că vă protejează casa de vânt, apă și frig.

Partea specială a acestei ediții a revistei este dată de **apelul nostru de susținere** a proiectului de consolidare, renovare și reamenajare a Castelului Țepeș. Construcția, aflată în Parcul Carol din București, are nevoie de noi toți: persoane fizice, juridice, producători de materiale pentru construcții, antreprenori, arhitecți, presă șamd. Cei care doresc să ajute vor găsi datele de contact ale Oficiului Național pentru Cultul Eroilor (ONCE) în articolul nostru despre castel. *Solicităm colegilor noștri din mass-media să preia apelul și să îl media-tizeze.* În felul acesta, vom oferi multora, dintre cei care doresc, posibilitatea de a-și manifesta sprijinul, oricare ar fi el.

Misiunea CASA

Revistă editată lunar de

LEON CONSULTING

(membru BRAT)

în colaborare cu

FACHSCHRIFTEN VERLAG STUTTGART

Strada Puțul lui Zamfir nr. 18-18 A,

sector 1, București

Telefon: 021/231.88.70

Fax: 021/230.56.04

e-mail: revista@misiuneacasa.ro

TIPĂRIT LA: ROMPRINT

ISSN 1841-2432

© Reproducerea oricărui material scris sau ilustrativ din această publicație este permisă doar cu acordul editorului.

DIRECTOR GENERAL Ioana Ceccarelli
REDACTOR-ȘEF Dan Călin
REDACTORI Lucian Nicolescu
Sebastian Anghel
Robert Malischitz
DTP & LAYOUT Rodica Manole
PREPRESS Dragoș Manole
FOTOGRAFII Radu Tudor
Dan Nistor
BD & CARICATURI Ioana Diaconu
CORECTURĂ arh. Delia Bondor
CONSULTANȚI DE SPECIALITATE ing. Florin Boian
ing. Constantin Sandovici
arh. Maria Buică
dr. ing. Alexandrina Amărieuței
PUBLICITATE Andreea Rogoveanu
DISTRIBUȚIE Raluca Ionescu
ABONAMENTE Șerban Stănescu
DIRECTOR PROIECT Monica Popescu

Paginile 18-20

Jurnal de șantier

Personajul nostru a ajuns să își facă probleme pentru fundația casei sale din cauza inundațiilor din ultima vreme și pânzei de apă freatică. Astfel, a ales să își hidroizoleze fundația cu membrană bituminoasă pentru că... nu vrea igrasie sau mucegai.

Hidroizolarea fundației

Dezacord cromatic: ocru sau albastru?

Deși a fost „pedepsit” să nu mai facă nimic prin casă fără să își întrebe soția, Valeriu se apucă din nou de treabă, de această dată de vopsit...

Paginile 64-66

Sumar

Șarmul formelor arcuite

...schimbă aspectul încăperilor în care locuim și chiar felul în care ne simțim acolo.

6

Idei cromatice pentru pereți

Colorându-vă pereții locuinței vă puteți colora în același timp și viața!

14

O membrană bituminoasă pentru hidroizolarea fundației

Aceasta e aventura pe care ne-o povestește personajul nostru din jurnalul de șantier.

18

BCA-ul popular sau necunoscutul BCU?

...aceasta este întrebarea la care am încercat să răspundem cât mai echidistant posibil.

22

O izolare de bază

Realizarea hidroizolării fundației oricărei construcții este o lucrare ce nu poate fi ignorată.

26

Balcon în șarpantă

Aceia dintre noi care locuiesc la casă își doresc extinderea sau înființarea unui balcon.

34

Înlocuirea tocurelor de la ușile interioare

...este o lucrare ce se impune atunci când ne apucăm să ne renovăm și remodelăm casa.

38

Unelte pentru grădinari pasionați

Pentru a putea spune că ai grijă de grădină trebuie să cunoști plantele, dar și uneltele necesare.

40

Visând la o toamnă atipică

În această perioadă ne putem îngriji de plantele decorative prin fructe, cum ar fi tărâcuțele.

44

Paginile 68-74

Îmbinare perfectă

Dacă veți urma recomandările și etapele pe care vi le prezentăm în articol veți putea realiza o montare perfectă a ferestrelor din PVC sau aluminiu cu geam termoizolant, beneficiind în același timp și de o izolare de bună calitate.

Paginile 76-78

Întreținere pentru o viață lungă

Pentru că în ediția trecută v-am prezentat cele mai utilizate învelitori, am hotărât să vă spunem și cum le puteți păstra mai mult.

Înlocuirea tocurelor de la uși

...este mai simplă decât ați crezut până să ne citiți! Trebuie doar să urmăriți pas cu pas ce, cum și cu ce realizăm noi această operațiune „dificilă”. Restul e floare la ureche!

Paginile 38-39

Paginile 54-62

Obloane și rulouri

pentru ferestrele dumneavoastră. Însă acestea sunt doar două posibilități dintre cele prezentate. Puteți afla și cum pot fi realizate unele operațiuni specifice...

Ascuns în inima orașului

Așa se poate spune despre Castelul Țepeș din Parcul Carol pe care puțini îl cunosc.

48

Rezidenții periferiilor vor să se izoleze?

Nu știm ce să răspundem, însă aceasta e senzația pe care ne-o dau noile cartiere de vile.

50

O căsuță pentru fiecare

Dacă doriți ca păsărelele din curtea dumneavoastră să rămână peste iarnă trebuie să le bricolați o casă.

51

Rulante, glisante, rabatabile, pliabile

...sunt feluri în care se poate vorbi despre rulouri, obloane, jaluzele exterioare...

54

Dezacord cromatic: ocrul sau albastru?

De această dată, Valeriu e pedepsit să stea, însă, ca de obicei, nu se poate abține să nu facă ceva.

64

Îmbinare perfectă

Montarea sistemelor moderne de tâmplărie trebuie să fie realizată corect.

68

Întreținere pentru o viață lungă

...este ceea ce vă dorim pentru învelitoarea locuinței dumneavoastră.

76

Tradițiile răzeșilor din Țara Vrancei

Din fericire, aceste tradiții încă mai pot fi recunoscute în casa din Nereju prezentată de noi.

80

Apa potabilă este bună de băut?

Aceasta este o întrebare importantă la care fiecare dintre noi trebuie să afle un răspuns.

84

Idei cromatice pentru pereți

Deși albul este omniprezent în locuințele românilor, culorile pastelate încep să câștige adepți și să coloreze vieți.

Paginile 14-17

Paginile 34-37

Balcon în șarpantă

Reconstruirea unei pardoseli durabile a balconului este o problemă pentru mulți dintre noi. De aceea, vă prezentăm o metodă veche și nouă de rezolvare în mod fericit a dificultății.

Tradițiile răzeșilor din Țara Vrancei

pot fi regăsite în casa din Nereju, construită în secolul al XIX-lea și prezentată de noi în paginile următoare.

Paginile 80-83

Paginile 26-31

O izolare de bază

Datorită faptului că o parte din căldura locuinței noastre se pierde prin fundație, este necesară izolarea termică a soclului casei. Vă arătăm varianta unui termosistem ce are ca principiu de bază polistirenul extrudat.

Visând la o toamnă atipică

Este anotimpul în care ne putem ocupa de plantele decorative prin fructe. De această dată ne vom referi la spectaculoasele tărtăcuțe și la unele specii de arbuști autohtoni.

Paginile 44-46

Arcadă de tranzit ușor de executat

Cu materiale de construcție ușoare puteți realiza fără nici o dificultate o separare formală a spațiului. Iar o asemenea arcadă poate constitui o alternativă. Prin această soluție decorativă, cu tapet în dungi aplicat pe soclu, tapet neutru cu aspect de tencuială și rigle ornamentale din lemn este sugerat faptul că arcada face parte din încăperea aflată în prim plan.

Arcadă de forma unui mâner de coș bordată cu piatră naturală

Puteți obține un farmec antic și printr-o construcție nouă. Spațiul e dominat de arcada portantă din piatră, alături de care se găsește cea de acces spre scară. Datorită tencuielii albe, arcada capătă un aspect marcant. Dacă nu dispuneți de piatră masivă, puteți utiliza placaj de piatră. Legătura între cele două spații este realizată prin grinzile tavanului și gresie.

Șarmul formelor arcuite

Rotunjimile

modern

Vestibul tip tunel cu plafon curbat

lată o recondiționare modernă a vestibulului, care poate fi realizată chiar și în locuințele închiriate. Aici a fost construit un tavan arcuit cu plăci din gips-carton, în formă de tunel. De-a lungul marginilor acestuia au fost amplasate scafe de lumini, tratate cu lac. Pentru a nu încălca și mai mult spațiul, a fost ales un colorit discret, fiind reușită o încăldare optimă în ambient.

Lucarnă de acoperiș de forma unei bolți plate

Acoperișul deja existent, cu doi versanți, conferă înălțime încăperii, nefiind necesară o supraînălțare. La interior, acesta este placat și segmentat cu elemente din lemn, care nu au un efect apăsător. Suprafața vitrată se distinge prin racordarea directă la tavan, preluând aceeași formă arcuită.

**Lăsați-vă inspirați de traiectoria
arcuită a unui pasaj, curbura plăcută
a unui plafon sau rotunjimea liniștitoare
a unei bolți. Am selectat special pentru
dumneavoastră 20 de exemple remarcabile.**

pot fi atracția locuinței

bolți și arcade

Arcadă din piatră...din plăci de poliester

Aceste modele arcuite par a fi realizate din pietre sau cărămizi vechi. De fapt, sunt plăci mari și flexibile din poliester care pot fi înșurubate în perete sau tavan fără cheltuieli mari. În exemplul de sus, interspațiile tavanului pe grinzi din lemn au fost completate cu plăci boltite, ce imită cărămida. Sufrageria e iluminată indirect printr-o friză, zona centrală fiind dominată de bolta plată cu aspect de cărămidă. Însă cu adevărat impresionant este peretele din „piatră naturală” din dormitor situat în fața ferestrei și prevăzut cu arcadă.

Boltă gotică din elemente prefabricate

Parcă te-ai afla într-o galerie în formă de cruce. Dar vechea tradiție e interpretată modern. După cum modernă e și metoda de construcție: elementele prefabricate ale tavanului, din beton armat cu fibre de sticlă, sunt așezate cu macaraua în stadiul “la roșu” al construcției, dar pot fi montate și ulterior. De asemenea, elementele bolții pot fi montate fără stâlpi de susținere.

Soluție extravagantă - acoperiș boltit din metal și sticlă

Acest birou are un acoperiș boltit realizat exclusiv din sticlă și oțel. De o formă aproape semicirculară, acoperișul e dominat de grinzi curbate din oțel și contrafișe transversale ușor filigranate, între care se află sticlă. De aceea, e necesar un sistem ingenios de umbrire. Panorama impunătoare a suprafeței vitrate favorizează amplificarea cantității de lumină care pătrunde în încăpere.

Arcadă cu podest

Iată o idee originală: marcarea parțial asimetrică a trecerii dintr-un spațiu în celălalt printr-un podest. Astfel, efectul de spațiu separat poate fi amplificat pentru cei care doresc o deschidere mai amplă în partea superioară, dar consideră suficientă una mai mică în partea de jos. Și forma arcadei e interesantă: nu figurează un arc, ci este înălțată în mijloc.

Arcadă din zidărie

O arcadă poate fi realizată din elemente prefabricate din beton celular autoclavizat, sau beton ușor, fără lucrări costisitoare de cofrare. La această soluție s-a dorit totuși perceperea unei anumite separări a spațiilor, și de aceea a fost construită în pardoseală o delimitare optică. Pardoseala din cotto nu e continuă, ci i s-a intercalat o fâșie turnată de culoare gri, exact în zona situată sub arcadă.

Nișă pentru pat

Lată un loc romantic pentru pat grație tapetelor, riglelor ornamentale și decorațiunilor ferestrei – dar mai ales arcadei înguste situate exact deasupra marginii patului. Astfel a fost creată o nișă plină de farmec în interiorul încăperii. În prim plan se află zona de trecere și cea rezervată dulapurilor, dar în spatele arcadei atmosfera e mai intimă. Aici poate fi amplasată în lateral o mică măsuță sau comodă.

Chiar și atunci când vorbim doar despre cei patru pereți ai noștri, referindu-ne desigur la întreaga locuință, automat este subînțeles și tavanul. Dar în cele mai multe cazuri ne gândim la un plafon obișnuit, adică la o suprafață dreaptă și orizontală - conform motto-ului: am pus capac și gata! Păcat, căci modul de realizare al tavanului poate influența enorm valoarea unei încăperi. Una dintre modalități constă în construcția unor tavane boltite.

Am ales pentru dumneavoastră o serie de posibilități prin care puteți pune mai bine în valoare o încăpere prin intermediul formelor bombate și arcuite. Și aceasta nu numai în ceea ce privește tavanul. Căci nu degeaba vorbim despre farmecul liniștitor al curbilor!

Fiecare formă rotundă introduce un accent contrar celui produs de liniile și unghiurile drepte ale pereților și colțurilor acelei încăperi.

Astfel, puteți construi un tavan boltit, fie de la începutul lucrărilor, fie ulterior, conferind prin aceasta un plus de înălțime și spațialitate încăperilor din locuința dumneavoastră. Trecerea dintr-o cameră în alta poate deveni mai estetică și mai comodă dacă a fost proiectată o arcadă ca element de legătură. La adăpostul unei bolți rotunde încercăm un sentiment de protecție și ocrotire, iar atunci când construim un acoperiș boltit deasupra unei anexe, lucarne, sau chiar peste acoperișul masiv al casei, putem obține și un accent arhitectonic modern.

Desigur, toate aceste propuneri trebuie adaptate la proporțiile încăperilor existente. Exemplele noastre înfățișează variante de amenajări și posibilități de execuție. Ele vă propun soluții care pot fi realizate atât

ulterior, cât și în timpul fazei de construcție „la roșu”. Vă oferim idei de modificare a unor forme și modalitățile prin care puteți ajunge la efectul dorit, prezentându-vă totodată materialele și produsele care vă vor înlesni reușita.

De exemplu, cu ajutorul unor plăci ușoare și flexibile din gips-carton sau fibre de ipsos, puteți realiza ulterior, fără nici o dificultate, un plafon boltit. Construcția-suport fabricată din profile metalice sau elemente din lemn fasonat va fi înșurubată în tavanul existent, plăcile urmând a fi montate pe el. În plus, la execuție, aveți posibilitatea de a încerca diverse raze, respectiv forme ale bolții. Vă prezentăm, în cele ce urmează, patru forme uzuale în care vă puteți amenaja arcada.

Segment, semicerc, mâner sau cornișă?

În funcție de raza cercului proiectat pentru realizarea arcadelor în segment de arc (sau plate), acestea pot avea diferite dimensiuni. În același timp, raza influențează și mărimea unghiului dintre arcadă și pereții laterali, deoarece în cazul celor plate îmbinarea dintre aceste elemente constructive este vizibilă.

Spre deosebire de acestea, cele în arc au forma unui semicerc, fiind continuate în pereții verticali printr-o trecere insesizabilă. Atunci când încăperea nu permite realizarea unei curbe atât de înalte, iar din această cauză arcada nu mai poate fi prelungită printr-o trecere complet insesizabilă, se apelează la un truc constructiv.

Arcadele în formă de mâner de coș constituie o alternativă optimă pentru aceia dintre dumneavoastră care doriți o continuare impecabilă a planului curb al arcadei cu cel vertical al peretelui, în condițiile în care înălțimea insuficientă a camerei nu permite desfășurarea arcadei prea mult pe înălțime. Acestea se compun din trei segmente de cerc unite între ele și au o formă asemănătoare

bolți și arcade

Boltă supraînălțată

Un vestibul îngust și înalt e potrivit pentru amplasarea unei bolți înalte. La capăt a fost construită ulterior o arcadă semicirculară. Structura suport e formată din segmente din PFL tăiate corespunzător, respectiv șipci îmbinate compact pentru rigidizare și montarea plăcilor.

După șpăcluire, între plăcile curbe din gips-carton și perete nu se observă nici o îmbinare. Pentru a intensifica senzația de trecere printr-un tunel, am folosit intenționat aceeași nuanță, atât la perete, cât și la tavan.

unei elipse. La extremități sunt amplasate două segmente de cerc mai mici, care au rolul de a intermedia o trecere lină spre perete, iar arcul principal este format dintr-un segment de cerc cu raza mult mai mare. La modelarea formei arcadei este important ca liniile circulare ce se unesc să fie continue. De aceea, acest element constructiv trebuie realizat conform unui desen grafic foarte exact.

La arcadele tip cornișă, cele două părți convexe de jos se continuă în sus, luând o formă concavă. Rezultă astfel o formă asemănătoare unui val cu o creastă în mijloc. Razele sunt egale și de obicei mai mici.

Integrarea în spațiu a arcadeilor și bolților constituie o amenajare personalizată. Astfel, tavanul poate fi realizat în întregime boltit, sau va fi executată o boltă doar în zona mediană, restul plafonului rămânând drept. Puteți reflecta și la posibilitatea realizării mai multor bolți în cadrul aceleiași încăperi.

Din punct de vedere cromatic, vă recomandăm vopsirea tavanului în nuanța pereților, dar puteți miza și pe un contrast accentuat. Iar în cazul în care tranzitul dintre două încăperi e soluționat printr-o arcadă, puteți decide căreia dintre încăperi îi aparține aceasta, modelând-o desigur în mod corespunzător. Dacă optați însă pentru soluția ca elementul de trecere să reprezinte o zonă de demarcație, aspectul arcadei trebuie să fie complet detașat de tot ceea ce este în jur.

De exemplu, o arcadă poate fi scoasă în evidență cu ajutorul unor lambriuri din lemn pe semiînălțime, respectiv unor elemente care o încadrează complet. Puteți opta pentru amenajarea unui pasaj de tranzit cu placaj din piatră naturală, respectiv pentru accentuarea intradosului

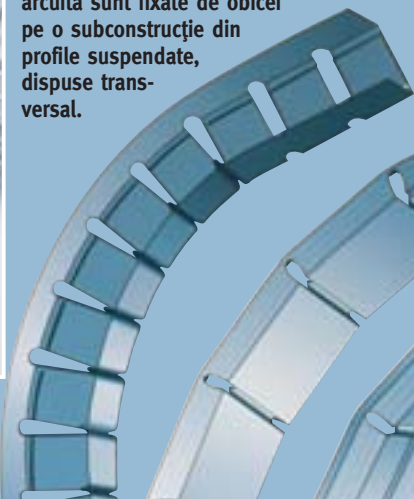
Nișă cu plafon curbat

lată un tavan suspendat de forma unei bolți plate. Un plafon curbat fixat cu ajutorul unor profile metalice poate da o notă de stil unei încăperi monotone. Aici s-a dorit evidențierea zonei căzii față de restul băii printr-o nișă cu boltă, care a fost completată la bază cu două parapete laterale. Un efect deosebit este asigurat de contrastul între luminozitatea intradosului bolții și obscuritatea firidei.

Profile metalice pentru orice traiectorie

Deoarece sunt flexibile și se curbează pe diferite raze, profilele metalice pot fi adaptate formelor arcuite. Cele care dau forma arcuită sunt fixate de obicei pe o subconstrucție din profile suspendate, dispuse transversal.

Ceramică de calitate

B-dul. Preciziei nr. 1, sector 6, București, Tel.: (021) 318 38 32, Fax: (021) 221 15 00
e-mail: office@ro.lasselsberger.com, www.cesarom.ro

CESAROM

Construcție anexă cu acoperiș curbat

Rotund lângă ascuțit - iată o decizie destul de neobișnuită. Acoperișul cu doi versanți nu putea fi prelungit pur și simplu, astfel încât i-a fost alăturată o căsuță cu acoperiș rotund, așezată pe un cadru metalic. În interior a rezultat o nouă cameră, al cărei tavan boltit sporește senzația de spațialitate.

Sisteme constructive pentru acoperiș și bolți de pivniță

Elementele portante concave ale acoperișurilor masive boltite sau lucarnelor rotunde pot fi realizate atât din metal, cât și din lemn sau grinzi încleiate,

fiind posibilă chiar și vitrarea inter-spațiilor dintre acestea. Suprafețele interioare unitare vor fi căptușite ulterior cu plăci de gips-carton, lemn, respectiv panel. Lucarnele rotunde de dimensiuni mai mici sunt disponibile și ca elemente complete prefabricate, care urmează a fi montate pe acoperiș cu ajutorul unei macarale.

În pivnițele caselor vechi sunt în-

tălnite adesea bolți din piatră naturală. Este recomandabil ca aceste pietre naturale să fie curățate, rostuite proaspăt, iar pivnița să fie renovată. Cine dorește o atmosferă mai luminoasă, poate să tencuiască și să vopsească bolta în alb, precum și să o levigheze într-o nuanță albă în cazul în care pietrele naturale sunt neaspectuoase, structura rămânând astfel vizibilă.

În cazul în care doriți să construiți ulterior o pivniță boltită, acestea sunt disponibile ca structuri prefabricate din cărămidă. De obicei, aceste zone ale caselor servesc preponderent la depozitarea proviziilor alimentare și vinului - dar oare de ce nu le-am putea utiliza la fel de bine și în calitate de spații locuibile boltite?

Arcadă în locul ușii

O soluție simplă pentru obținerea unei arcade de tranzit constă pur și simplu în desființarea ușii. Însă deschiderea rezultată nu trebuie nicicum să rămână nudă.

Arcadele din lemn (lăcuite sau lăsate naturale) pot constitui rama adecvată pentru trecerea într-o altă încăpere. În plus, aveți posibilitatea de a alege diferite variante. De exemplu, soluția interesantă din dreapta, în care cadrul de trecere e rotunjit, dar forma exterioară rectangulară.

Arcadă tip cornișă cu stucatură

Deschiderea practică în zid pentru tranziul între încăperi este accentuată stilistic printr-o arcadă tip cornișă încadrată de două coloane din stuc veritabil. Iar pentru a integra optim arcada în spațiul general, profilele orizontale de stucatură au fost aplicate ca elemente de legătură și la partea superioară a acesteia. În plus, a fost păstrată aceeași nuanță de alb-gălbui.

Renovarea unei pivnițe boltite

Odinioară o pivniță de cartofi, astăzi o pivniță locuibilă foarte modernă și atractivă. Un refugiu optim pentru amatorii de liniște în orele de relaxare din timpul serii, ea poate servi și drept cameră de vizionare TV. Pardoseala rustică din lemn, mobila șic și tencuiala interioară albă au schimbat cu totul aspectul încăperii boltite.

Căldura este elementul nostru

Centrale termice

**Ai găsit pe cineva
care te tratează cu căldură.**

Construiești o casă, plantezi un pom și crești un copil.
După toate astea, ai nevoie de relaxare și confort
pentru a te bucura de ele cât mai mult timp. Ai toată
căldura noastră.

Contrast programat

Atunci când vin în contact mai multe nuanțe de culori pot fi obținute efecte de excepție. Acest lucru se poate întâmpla chiar și în cazul în care culorile sunt asemănătoare sau contrastante, toate reci sau toate calde, deopotrivă calde și reci.

IDEI CROMATICE

Colorându-vă pereții dați culoare propriei vieți! Deși albul constituie regula, culorile pastelate conferă intimitate și confort.

pentru pereți

Culoarea creează atmosfera, separă spațiile, accentuează anumite zone. Ea poate genera armonie, dar și încordare, după cum poate induce o senzație de liniște, dar și de stimulare. Deoarece marea majoritate a oamenilor preferă certitudinea, ei evită - chiar și atunci când e vorba de culori - orice risc. Iată de ce mașinile au preponderent culoarea gri, iar pereții sunt cel mai adesea albi.

Astfel, în trecutul apropiat, pentru toți cei care manifestau rețineri în privința culorilor, au apărut pe piață nuanțe de alb diferențiate minimal, cu denumiri dintre cele mai sonore. Deosebiriile dintre acestea erau extrem de mici, putând fi

observate doar prin intermediul comparației directe după aplicarea pe suprafața peretelui. Însă, utilizatorii au constatat că erau de fapt doar simple nuanțe de alb.

Păcat! Căci colorarea pereților înfrumusețează viața. Pe lângă acest aspect, coloritul nu are legătură nici cu vârsta, nici cu stilul locuinței. Iar a vă decide pentru o anumită nuanță din multitudinea celor existente pe piață nu presupune vreun pericol. Cu ajutorul imaginației și câtorva teste sau încercări pe computer, eventualul risc poate fi limitat sau chiar eliminat. Dacă totuși rezultatul este nesatisfăcător, puteți să reveniți oricând asupra acestuia.

Puncte aleatorii

În privința posibilităților de a vă „orna” pereții, aveți libertate totală.

Puteți opta pentru suprafețe colorate sau dungi accentuate, obținute prin intermediul tehnicilor estompării, tamponării sau presării. Dar nu trebuie să uitați că, recurgând la realizarea unor forme improvizate pe un fond monocrom al suprafeței, puteți obține efecte deosebite, precum în imaginea alăturată.

Senzație de răcoare

Nu e obligatoriu un efect cald sau intim în fiecare încăpere. Dacă vi se pare prea fadă combinația de alb cu negru, dar doriți totuși un contrast cu canapeaua gri, puteți crea un fundal mai rece prin utilizarea unor nuanțe de verde sau albastru.

Pereți ce emană căldură

Cu astfel de pereți puteți coborî temperatura camerei cu câteva grade, deoarece ei radiază cu adevărat căldură și intimitate, aceea căldură a sudului, la care visează mulți dintre noi. Aceștia au fost realizați cu fibre din lână prelucrate special, fiind apoi zugrăviți cu vopsea în dispersie.

Ciocolată cu... cremă

Griul și sticla, podeaua laminată în nuanțe reci, precum și mobilierul auster au fost echilibrate din punct de vedere termic prin nuanțele coloristice ale celor doi pereți crem și a celui realizat în nuanța maro-ciocolată. Maroul contrastează armonios cu canapeaua, fără ca încăperea să dea senzația de comoditate. Iar pe suprafața brută a fost aplicată o vopsea în dispersie.

În prezent, sunt în vogă consultanțele contra cost în domeniul alegerii nuanțelor. O altă variantă este psihologia cromatică, fără a mai pune la socoteală faptul că producătorii oferă sistematic culori la modă. Dar, întrucât raportarea la ele depinde foarte mult de personalitatea fiecăruia, tot ceea ce tre-

buie să faceți e să priviți cu atenție în jur, dar și în dumneavoastră înșivă. Veți găsi în acest fel una potrivită cu propriile gusturi și cu obiectele pe care le aveți prin casă. Cine optează pentru culori aprinse, cu personalitate, va descoperi curând în jurul său numeroși imitatori, ce vor prelua mai

Două zone distincte

O soluție ingenioasă este vopsirea unui perete uni, lăsând totuși pe mijloc o fâșie lată de culoare albă, respectiv în nuanța celorlalți pereți. În acest fel e atenuat efectul static și masiv al nuanțelor închise și intense. Suprafața ne oferă senzația că am putea privi prin zona luminoasă.

mult sau mai puțin îndrăzneț același model.

Nuanțele cromatice pentru pereți pot fi realizate în diferite moduri. Cele mai la îndemână presupun folosirea vopselelor. În acest sens, sunt disponibile unele sub formă de dispersie, cu un luciu de diferite intensități, care pot fi amestecate în magazinele specializate sau cumpărate deja îmbuteliate, gata de aplicare. Foarte solicitate sunt cele „cremoase” pentru pereți și tavan, oferite în numeroase nuanțe coloristice.

Lacurile sunt folosite mai rar la amenajarea pereților. Cele transparente, precum și vopselele minerale, sunt disponibile de multă vreme, în special la fabricanții de vopsele naturale. Între timp, au apărut însă pe piață nenumărate sisteme de vopsea glazură (email), pe bază de dispersie.

Pentru a fi pusă în valoare, culoarea are întotdeauna nevoie de lumină în diferite cantități. În special nuanțele intense necesită o iluminare corespunzătoare, chiar dacă este naturală

Perdele colorate

Pastelate sau intense, opace sau transparente, perdelele filtrează lumina și generează jocuri de culoare în încăpere. O idee ce predispune la voie bună este combinarea unor fâșii de perdea în culori diferite.

Tapetarea pereților

Textilele au darul de a îmbrăca pereții. Nu doar sub formă de perdele, ci și ca tapiserie. Puteți acoperi întreaga înălțime a încăperii sau numai o parte a acesteia, precum în imagine unde e vorba de partea inferioară a zidului. În funcție de materialul utilizat, pot fi obținute efecte rustice și pline de stil.

O mare de flori

Tapetul din acest dormitor, cu un luciu intens pe anumite porțiuni, amintește de apa rece și spuma catifelată a Mării Nordului. Aranjamentul glacial capătă accente plăcute și intime datorită florilor în culori pastelate.

Dungi de hârtie

Pentru realizarea pereților monocromi nu e nevoie neapărat de lac sau vopsea în dispersie, deoarece există și tapet monocolor. Cine le combină sau alege tapet în dungi, aplicat alternativ orizontal și vertical, obține efecte frapante.

sau artificială. Un alt lucru important de care trebuie să Țineți cont este acela că pereții glazurați generează un efect mai intens.

Vopselele pot fi aplicate prin diferite tehnici și într-o mare varietate de modele, atât pe tencuială, cât și pe o suprafață brută, un suport de hârtie imprimată, respectiv fibre de lână sau sticlă. De asemenea, aveți posibilitatea de a integra culoarea dorită direct în tencuială. Dar, variantele posibile nu se opresc aici!

În ceea ce privește amenajarea pereților cu tapet (monocrom sau cu modele) din hârtie, fibre sau alte materiale, posibilitățile pe care le aveți la dispoziție sunt aproape nelimitate. De asemenea, textilele (nu doar ca perdele sau draperii, ci și ca separatoare de spațiu sau aplicate pe perete), pot induce efecte coloristice deosebite.

Din ce în ce mai rar se întâmplă ca toți pereții unei încăperi să fie zugrăviți într-o singură nuanță. În ultima vreme românii au început să renunțe la tra-

diționalii pereți uni și tavanul alb. Majoritatea oamenilor preferă combinații de culori sau accentuarea anumitor zone, respectiv a unui perete special.

Nu în ultimul rând, culoarea oferă și oportunitatea de a echilibra anumite proporții lipsite de armonie. De exemplu, acest lucru poate fi obținut prin vopsirea unui perete doar pe jumătate, nu pe toată înălțimea lui. În acest sens, în cadrul articolului de față v-am oferit exemple ilustrate cu fotografii și completate cu câteva detalii

despre materialele și rezultatele obținute de noi.

Nu pretindem că sunt singurele variante posibile, ci chiar dimpotrivă - sunt doar o mică parte din ce poate fi realizat. Ele depind în primul rând de imaginația dumneavoastră și obiectele de mobilier pe care le aveți în camerele pe care doriți să le colorați. Toate trebuie combinate astfel încât efectul obținut să fie în concordanță cu personalitatea și stilul propriu de viață. Sunteți adeptul armoniei sau al contrastelor?

BCA-ul popular sau necunoscutul BCU?

În seria de articole „Versus” ne propunem să vă prezentăm materiale pentru construcții sau tehnologii utilizate în același scop în cadrul unei lucrări. Veți regăsi aici caracteristicile fiecăreia dintre ele, astfel încât să puteți hotărî în cunoștință de cauză care dintre acestea se potrivește cel mai bine dorințelor dumneavoastră.

E normal ca atunci când vă hotărâți să construiți o casă să nu lăsați nimic la voia întâmplării. Vă interesați la ru-dele și prietenii care au făcut pasul acesta înaintea dumneavoastră, cereți informații de la diverși producători și distribuitori și analizați toate ofertele pe care le găsiți. Cu alte cuvinte, încercați să deveniți peste noapte niște mici experți în tot ce înseamnă punerea în practică a unui asemenea proiect. În mod sigur nu veți reuși imediat să descoperiți tainele acestei meserii, dar articol cu articol vă garantăm că veți fi tot mai aproape de scopul propus.

Aliați declarați ai dumneavoastră în această misiune, ne vom face datoria și vă vom prezenta de data aceasta, în antiteză, două dintre materialele folosite pentru pereții exteriori și de compartimentare ai unei locuințe. Acestea sunt betonul celular autoclavizat (BCA), despre care ați mai putut citi și în primul număr al publicației noastre, și betonul celular ușor (BCU), care datorită numeroaselor lui caracteristici pozitive, nu trebuie omis.

Costul ridicat al energiei, mâna de lucru și echipamentele costisitoare, precum și consecințele asupra mediului înconjurător, i-au determinat pe producători să caute noi materiale pentru construcții. Acestea trebuie să fie ușor de pus în operă, utilizabile în condiții din cele mai variate, durabile și bune termoizolante.

Contemporanul BCU

Un material mai puțin cunoscut, totuși existent pe piața românească de specialitate este BCU-ul. Bazat pe o tehnologie germană și prezent în ultimii 30 de ani în peste 45 de țări din întreaga lume, se poate spune că și-a demonstrat fiabilitatea. În tot acest timp a fost utilizat cu succes la construcția a peste... două sute de mii de locuințe situate în zone cu diferite condiții climatice. Metoda de obținere a lui este mult mai simplă comparativ cu cea a BCA-ului. Dacă pentru realizarea celui din urmă este nece-

sară o fabrică în adevăratul sens al cuvântului, nu același lucru putem spune despre betonul celular ușor. Chiar dacă pare incredibil, el poate fi realizat de oricine cu costuri minime.

Ingredientele necesare producerii BCU-ului sunt nisip, ciment, apă și spumogen. Ele trebuie amestecate cu ajutorul unei betoniere obișnuite. În schimb, componenta-cheie a materialului, spumogenul, trebuie produs cu un utilaj special al cărui preț variază în funcție de capacitatea de producție. Caracteristici esențiale ale acestuia pot fi stabilite prin reglarea parametrilor de

BCU, nu BCA Privit cu superficialitate, BCU-ul are aspectul unor blocuri de BCA. Însă, una din diferențe este culoarea lor specifică: gri pentru BCU și alb în cazul BCA-ului. Diferă și datorită formei neregulate a BCU-ului pentru că este turnat direct în cofraje.

funcționare ai aparatului. De exemplu, cantitatea de spumogen adăugată la mixtură influențează în cea mai mare măsură densitatea BCU-ului rezultat.

Nu mai puțin important este avantajul oferit de mobilitatea utilajului, care permite turnarea materialului direct la locul construcției. Înainte ca betonul să se întărească, este o masă spumoasă omogenă ce poate fi turnată în diverse forme prismatice (tip cărămidă) sau cofraje pentru ziduri interioare și exterioare, pe acoperișuri plate pentru o termoizolare ridicată sau în găuri cu scopul de a le astupa. La compactarea și finisarea stratului de spumă turnat nu este nevoie de nici un fel de utilaj special, deoarece se... autonivelează. Aceste aspecte nu fac decât să reducă termenul de finalizare a clădirii, economisind o bună parte din banii necesari construirii.

Material ușor cu greutate

Greutatea și capacitatea portantă a betonului celular ușor diferă foarte mult în funcție de ce densitate are. Ea este cuprinsă între 400 kg/mc (variantea cea mai ușoară) și 1.800 kg/mc (cea maximă admisă pentru a putea fi numit BCU). Folosind oricare dintre cele două tipuri de material beneficiați de anumite avantaje. O densitate mică oferă o izolare termică și fonică ridicată și o încărcare minimă a structurii de rezistență a clădirii respective. Una mare contribuie la capacitatea portantă a construcției. Nu este de mirare că tot mai mulți antreprenori optează pentru BCU.

Unii producători adaugă la rețeta originală a BCU-ului cenușa de termocentrală. În acest fel nu doar că au găsit o întrebuințare practică unui produs rezidual, dar reduc și cantitatea de ciment folosită cu până la 40%. Drept rezultat, scad costurile de producție și greutatea produsului finit. Indiferent de rețeta utilizată, prețul de achiziție al BCU-ului este cu 20-30% mai mic decât cel al BCA-ului, luând în calcul aceeași densitate. În plus, cu trecerea timpului, în primii 80-100 de ani îi crește rezistența, așa cum se întâmplă cu majoritatea produselor din beton. Dacă vă este teamă că nu veți putea face diferența între cele două materiale după aspect, puteți sta liniștiți, deoarece blocurile din BCU sunt de culoare gri, spre deosebire de cele din BCA care sunt albe.

Notorietate internațională

Istoria betonului celular autoclavizat își are începutul în anul 1889 când chimistul ceh Hofman patentează utilizarea carbona-

BCU Rapiditatea execuției zidăriei unei case depinde în mare măsură de dimensiunile blocurilor utilizate în acest scop. Betonul celular ușor (BCU) poate fi turnat în forme de orice mărime doriți, contribuind astfel la scăderea costurilor.

bcu ori bcu?

tului de sodiu pentru producerea primului tip de beton celular. De-a lungul timpului acest material a fost supus unor inovații continue, ajungând la un stadiu tehnologic destul de avansat. Interesul crescut al constructorilor pentru acest produs este dovedit de fabricile din întreaga lume ce produc anual mai mult de 30 de milioane mc de BCA. Deocamdată este mult mai cunoscut și folosit decât BCU-ul, datorită deceniilor de utilizare care-i acreditează calitățile. Materialul este obținut dintr-un amestec de nisip, ciment, var, ghips, apă și generator de gaze, care, fiind supus unui tratament complex la presiuni și temperaturi ridicate, devine poros.

În urma acestui proces de autoclavizare, betonul celular își mărește rezistența, devenind ceea ce cunoaștem toți sub numele de BCA. Spre deosebire de BCU, el nu este utilizat decât sub formă de blocuri prismatice sau panouri armate, reducându-i mult posibilitățile de a-i ajuta pe arhitecți în munca lor de creație. Din cauza procesului de fabricare a materialului, pentru care sunt necesare utilaje netransportabile, nu poate fi produs la locul unde au loc lucrările de construcție, fapt care se reflectă și în prețul crescut al BCA-ului. Un avantaj ce se regăsește la ambele materiale este că pot fi reciclate și nu conțin substanțe radioactive sau nocive față de mediu.

Densitatea determină valoarea

Este adevărat faptul că la densități egale cele două materiale au capacități portante asemănătoare. Dar situația se schimbă radical atunci când avem în vedere faptul că BCA-ul, chiar și la cea mai mare densitate, nu poate depăși greutatea de 900 kg/mc, adică aproximativ jumătate din valoarea pe care o poate atinge BCU-ul. Iar, după cum am spus și mai sus, cu cât densitatea materialului este mai mare, cu atât capacitatea lui

Sfatul nostru

Calupurile de BCU pot fi ușor confundate cu bolțarii din ciment, din cauza asemănării între culoarea și aspectul exterior al celor două materiale. Însă, din punct de vedere al izolării termice, ele nu pot fi comparate. Bolțarii, chiar dacă sunt prevăzuți cu goluri de aer, nu pot asigura nici pe departe confortul termic oferit de BCU. De aceea, vă recomandăm ca în momentul achiziției să țineți cont de informațiile din acest articol.

BCA Fragilitatea crescută a calupurilor de BCA ne atrage atenția asupra necesității de a fi transportat, depozitat și folosit cu mare atenție. Altfel, în cel mai fericit caz, vor ajunge ca cele din imaginea prezentată.

portantă crește. Lucrurile nu se schimbă nici când vine vorba despre transferul termic, deoarece BCA-ul nu poate atinge densități suficient de mici precum betonul celular ușor, pentru a avea caracteristici termoizolante mai bune. Totuși, se poate spune fără a greși că la densități egale BCA-ul este un termoizolant mai bun, însă nu cu mult. El are, în schimb, dezavantajul că nu îi crește rezistența în timp, în cel mai bun caz rămânând constantă.

Poate vă întrebați de ce am insistat asupra diferențelor dintre aceste două materiale luând în considerare cu precădere valorile densităților specifice. Ei bine, atunci când este realizat proiectul unei case, documentația trebuie să cuprindă aceste detalii. Doar respectând caracteristicile materialelor folosite veți putea obține recepția casei. Așadar, dacă vă asumați responsabilitatea de a le achiziționa dumneavoastră înșivă, trebuie să vă înarmați cu câteva cunoștințe elementare.

Savana acoperă. Vino și descoperă.

O membrană bituminoasă...

...pentru hidroizolarea fundației casei

Îmi place să stau pe malul unei ape să văd jocurile de lumini. Mă afund cu plăcere într-o cadă cu apă și stau până simt că mă fură somnul. Ador limpezimea ei într-un pahar curat... Însă mă deranjează noroiul când plouă și nu suport umezeala transformată în igrasie. Vreau ca noua mea locuință să nu aibă astfel de probleme și dau oricât este nevoie, pentru că am hotărât ca ceea ce fac să fie solid și de bună calitate.

Pasul 1

Am avut „noroc“

UNUL DINTRE MOTIVELE PENTRU CARE M-AM DECIS să renovez casa și nu să o demolez pentru a construi alta (sau să o vând, cum fac unii ca să scape de un imobil cu probleme), a fost starea bună în care s-a păstrat în timp. Acest lucru a fost stabilit de specialiștii care au efectuat expertiza, în perioada obținerii autorizației de construcție. Au săpat lângă fundație, până la baza ei, și au scos o cărămidă. Era intactă, ca la ieșirea din fabrică.

Puține clădiri vechi se pot lăuda cu asemenea performanță. Situația fericită se datora, conform explicațiilor arhitectului, poziției terenului, de fapt nivelului scăzut al pânzei apei freatice. Dacă fundația ar fi stat într-un mediu umed, casa ar fi fost afectată și trebuia demolată. Singura soluție într-o situație de acest fel este înlocuirea cărămizilor necorespunzătoare - o lucrare complicată și costisitoare.

Deși nu am avut probleme în acest sens, a apărut o amenințare: din cauza precipitațiilor din ultima vreme, vecinii mei care își construiesc case au constatat ridicarea nivelului apei din pământ. Astfel, realizarea unei hidroizolații performante pentru fundație a devenit o necesitate.

Pasul 2

O vizită cu adevărat folositoare

CE ȘTIAM EU DESPRE HIDROIZOLAȚII? E drept, am văzut odată, din întâmplare, despre ce este vorba. Eram copil și îmi amintesc cum niște meseriași lipeau pe o fundație din beton o folie din carton bitumat. Și parcă mai era ceva care turna smoală topită din loc în loc. Credeam că așa trebuie făcut și acum. Când i-am pomenit inspectorului de șantier, a zâmbit: „Metodele acestea sunt de domeniul trecutului. Într-adevăr, bitumul a rămas unul dintre materialele de bază pentru hidroizolații, dar sistemele au evoluat. Constructorii au renunțat la carton deoarece, ca și bitumul, este fragil la solicitări mecanice. O astfel de protecție poate ceda după numai zece ani.“

Cu scopul de a mă ajuta să iau o decizie bună, m-a însoțit la un depozit de materiale pentru construcții. Acolo am văzut o mulțime de tipuri de membrane pentru lucrarea ce urma a fi realizată. Am intuit că, de când

eram eu copil, fabricanții de materiale nu au stat cu mâinile în sân.

Cele mai multe tipuri de membrane hidroizolante erau realizate dintr-un amestec omogen de bitum și elemente sintetice care pot fi prelucrate prin încălzire fără a-și pierde proprietățile (termoplastice). O altă variantă, relativ nouă și atrăgătoare, era o folie din polietilenă autoadezivă. Aceasta, după spusele vânzătorului, trebuie aplicată fără încălzire prealabilă și poate avea o durată de viață de o sută de ani!

Pasul 3

Și totuși... bitum

ALEGEREA A FOST FOARTE DIFICILĂ, întrucât fiecare sistem avea avantajele lui, iar investiția nu era atât de importantă în raport cu beneficiile unei asemenea îmbunătățiri. În sfârșit, am optat pentru membrana bituminoasă, deși manopera este mai complicată decât pentru cealaltă. Motivul? Inginerul mi-a zis că nu a montat niciodată folie autoadezivă și nu îmi poate garanta lucrarea. N-am avut ce face, prin urmare m-am conformat.

Pentru că eram în concediu, am stat mai mult timp pe șantier, ba chiar am citit toată documentația tehnică a materialelor, deși nu sunt sigur că am înțeles tot, în special niște coeficienți... În schimb, am reținut că membrana aleasă are în compo-

nență, alături de bitum, anumiți polimeri (polipropilenă ori cauciuc) și o armătură din fibră de sticlă sau țesătură poliesterică. Vechiul carton bitumat avea unele neajunsuri, cum ar fi sensibilitatea la variații de temperatură, căldură, frig sau radiații ultraviolete.

Noile variante, cu greutate cuprinse între trei și șase kg, dovedesc mai multă rezistență la solicitarea materialelor aplicate peste hidroizolație (pământ, beton etc.) și nu sunt fragile la temperaturi mici. Unele dintre ele au un strat subțire de nisip și ardez, cu rol de apărare împotriva razelor solare. Sulurile cumpărate de mine nu făceau parte din categoria respectivă, deoarece nu aveau nevoie de acest

tip de protecție. În schimb, una dintre fețe avea un înveliș subțire din plastic, util atunci când sunt transportate și depozitate la temperaturi ridicate. Altfel, există riscul ca din cauza bitumului topit, materialul să nu mai poată fi derulat. Încă un amănunt important: sulurile au fost așezate vertical, ca să nu se deformeze.

Meseriașii mei nu stăpâneau prea bine metoda de aplicare prin *termosudare*. În plus, nu aveau uneltele necesare: arzător, butelii cu gaz și altele. Pentru ca materialul să poată fi lipit pe fundația din cărămidă, trebuie ca atât acesta, cât și suportul să fie aduse la o anumită temperatură. Era exclusă utilizarea unui arzător artizanal, ce nu oferea garanția obținerii unei temperaturi constante. Atunci am fost iarăși la un pas de a angaja o altă echipă de muncitori.

Pasul 4

Aplicare la rece

ACEST LUCRU NU S-A ÎNTÂMPLAT, întrucât inspectorul de șantier m-a scos din dificultate, pentru a nu știu câta oară, fără a-mi cere bani în plus. A aplicat o altă metodă de montare a hidroizolației, cu ajutorul unui mastic importat din Germania, unde cunoaște încă destul de bine piața materialelor de construcții, pentru că a lucrat multă vreme acolo.

Acest mastic, având atât rol de adeziv, cât și de etanșare a hidroizolației, este un material cu o componentă asemănătoare membranei: bitum, polimeri și solvenți. Aplicarea lui a avut nevoie de câteva lucrări pregătitoare. În primul rând, suportul (fundația din cărămidă, în cazul meu) a fost necesar să fie curățat de pământ, praf sau urme de ulei, lucru pentru care s-a muncit serios, cu perie de

sârmă și apă. Numai așa masticul își poate face datoria. Apoi am așteptat câteva zile pentru ca fundația să fie complet uscată, rugându-ne să nu plouă și ca umiditatea aerului să rămână scăzută.

Astfel, la momentul potrivit am putut aplica treptat masticul peste cărămidă, așezând imediat membrana bituminoasă deasupra, derulată puțin câte puțin. Singurele unelte necesare au fost două șpauluri și un valț (o rolă cu funcția de a presa suprafața foliei, pentru o lipire uniformă). Când se termina o rolă, meșterii aveau grijă ca fâșiile de hidroizolație să fie suprapuse pe o porțiune de circa 10 cm.

Calitatea lucrării a putut fi verificată abia peste trei zile, așa cum ne-a tradus din prospect inginerul și cum, de fapt a procedat. El părea destul de mulțumit, așa

că eu de ce n-aș fi fost? Totuși, simțeam că mai are ceva de adăugat. Mi-a spus: ar fi vrut un strat suplimentar de protecție, care favorizează ventilația. Eram tare curios să aflu despre ce e vorba...

Pasul 5

Placă de dren?

AM ACCEPTAT SĂ FIE MONTAT și stratul de protecție propus de inginer, bineînțeles după ce am asistat la o mică expunere a avantajelor acestui material apărut recent pe piața românească. Se numește placă de dren deoarece, fiind impermeabilă, ajută la îndepărtarea apelor provenite din pânza freatică sau precipitații. Pentru un teren în pantă, ca al meu, poate fi soluția magică în cazul unor ploii de lungă durată. De asemenea, aceasta facilitează nu doar fixarea membranei bituminoase, ci și ventilația fundației.

Fabricată din polietilenă rezistentă la presiuni ridicate (pe etichetă scrie HDPE), placa de dren are crampoane de 8-10 mm. Aplicată cu ele spre fundație, e creat un spațiu de circa 6 dmc prin care aerul circulă transportând vaporii de apă de la nivelul fundației. La fixare au fost utilizate cuie și căpăcele speciale, montate la circa 25 cm deasupra marginii hidroizolației. Niște elemente importante pentru ca sistemul să reziste și să funcționeze au fost profilele de închidere, cu rolul de a împiedica pătrunderea pământului și apei între hidroizolație și placă.

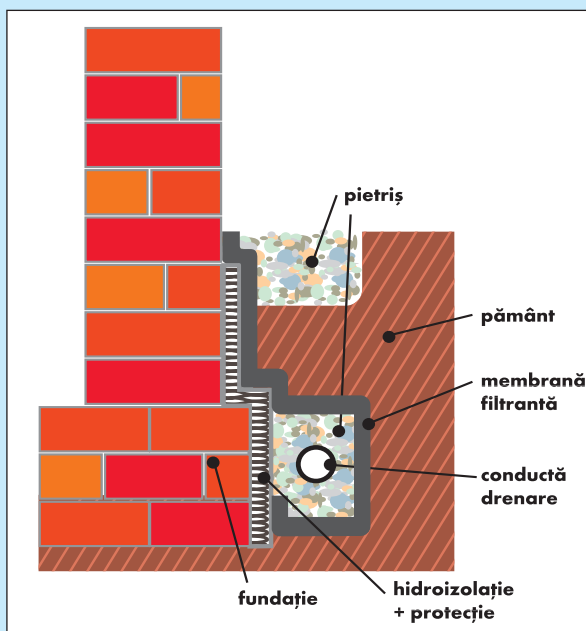
Pasul 6

Operă ingenioasă

ULTIMUL EPISOD AL AVENTURII montării hidroizolației a fost acoperirea sistemului cu pământ, fiind respectată ordinea așezării straturilor de drenare. Primul dintre ele, cel de jos, trebuie să fie membrana filtrantă, aplicată direct pe terenul de fundare. Aceasta permite tre-

cerea apei, reținând în același timp particulele fine, care ar colmata celelalte elemente ale drenajului. Peste ea este așternut un strat de pietriș, prin care trece o conductă perforată, care preia surplusul de apă din jurul casei și îl deversează (în rețeaua de canalizare sau o fosă septică, de exemplu). Urmează un strat de pământ și unul de pietriș. Astfel, lichidul apărut accidental e respins din zona fundației.

Toată această lucrare a fost „opera” inginerului meu inspector de șantier. Muncitorii lucrau fără să comenteze, pentru că nu mai văzuseră niciodată așa ceva. Maistrul rămăsese singurul care privea cu luare-aminte, fiind fidel cunoscutei maxime care circulă în cercul meseriașilor: „meseria nu se învață, se fură”. Iar eu am căzut într-o admirație totală față de ingineri, cel puțin față de cei pasionați de ceea ce fac.

Ceresit

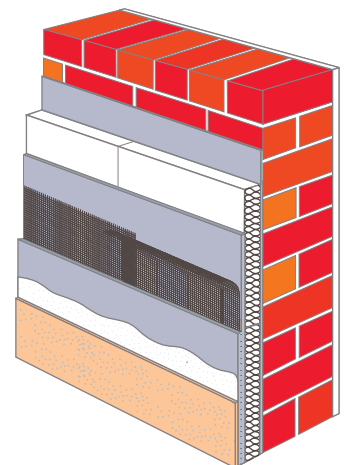
Ceretherm

SYSTEM

Termoizolația Ceresit Ceretherm Economie și Confort

- ▶▶ **Economie** - folosirea termoizolației Ceresit reduce cu 45% costul de încălzire, iar investiția se amortizează în doar 5 ani
- ▶▶ **Confort** - prin termoizolare se obține climatul potrivit fiecărui sezon: căldură iarna, răcoare vara
- ▶▶ **Aspect** - cele peste 160 de culori și diferitele texturi vor da o ținută estetică impecabilă lucrării
- ▶▶ **Calitate și Durabilitate** - tradiția Ceresit în producerea materialelor de calitate asigură durabilitatea lucrării

100
ANI
Ceresit
TRADIȚIE DE SUCCES

Ceresit
Henkel
BAUTECHNIK

Soluții profesionale pentru construcții

5% din căldura locuinței se pierde prin fundație, materialele componente (betonul, mortarele și piatra) fiind punți termice și surse de igrasie. De aceea, vă prezentăm izolarea termică a soclului unei case cu ajutorul polistirenului extrudat.

0 izolare de bază

Condițiile climatice din țara noastră nu sunt printre cele mai favorabile, de aceea economisirea energiei pentru menținerea confortului termic este o necesitate. Temperaturile excesive, care și-au pierdut respectul pentru datele calendaristice, ne afectează în modul

cel mai direct atât stilul de viață, cât și bugetul.

Specialiștii, în demersul lor de a căuta cele mai eficiente metode de îmbunătățire a condițiilor de locuit, au „împărțit” harta României în mai multe zone climatice, luând ca repere temperaturile minime din sezonul

rece. Proiectele construcțiilor, inclusiv detaliile privind termoizolarea, sunt întocmite și în funcție de aceste caracteristici.

Astfel, dacă pentru țărmul Mării Negre și Banat (zona I) este luată în considerare o temperatură minimă de -12°C , în zonele montane și nordice (zo-

Soclu: Deoarece polistirenul extrudat nu permite eliminarea vaporilor de apă din zid către exterior, acesta este folosit doar pentru izolarea fundației și a soclului.

Placări: Atunci când sunteți siguri că aveți un termosistem bine prins de perete, în locul ten-cuielii vă puteți gândi să îl placați.

na IV) casele trebuie să-și păstreze confortul în nopțile geroase de iarnă până la -21°C . Restul țării e încadrat în regiunile II și III, cu temperaturi de referință cuprinse între -15 și -18°C , mai ridicate în sud și Câmpia de Vest.

Datorită acestei situații, mai mult de trei sferturi din energia consumată de români într-o locuință este destinată numai încălzirii. Prin pereții din beton sau cărămidă plină ai oricărui imobil asupra cărora nu s-a luat

nici o măsură de reabilitare, căldura este risipită într-un procent mai mare de 30%. Unele clădiri ating „performanțe” alarmante, mai mult de jumătate din cantitatea de energie plătită de rezident fiind disipată pe această cale. Dacă stați la ultimul etaj al unui bloc cu acoperiș tip terasă... vă puteți considera o adevărată „gaură neagră” în economia națională, deoarece printr-un plafon slab izolat un imobil pierde 15-20% din căldură.

Lăsând gluma la o parte, nu este suficient doar să schimbați modul de obținere a agentului termic sau să montați o instalație de încălzire cu un randament mai bun. Mult mai importantă este termoizolarea imobilului, având grijă să nu omiteți nici un element al construcției prin care pot fi risipite cantități mari de căldură (așa-numitele *punți termice*, locul preferat al igriei și mucegaiului).

Calitățile materialelor utiliza-te (compoziție, densitate, grosi-

me etc.) sunt stabilite în funcție de zonele climatice menționate. Ținând cont de recomandările furnizorilor la achiziționarea termosistemelor, economiile sunt cu atât mai importante cu cât este mai friguroasă zona în care trăiți. Cu ajutorul acestor îmbunătățiri, un locuitor din Constanța poate economisi aproximativ 50 de euro pe lună în sezonul rece, iar un brașovean peste 80 de euro. Însă, trebuie să fim conștienți că orice reducere a consumului de energie

Izolarea plafonului: Aplicarea sistemului termoizolant pe plafon este necesară pentru asigurarea confortului termic al camerei aflate deasupra. În acest caz, este obligatorie montarea diblurilor din plastic cu șuruburi metalice.

Dimensiuni: Economisiți timp și bani achiziționând role de plasă din fibră de sticlă cu lățimi mari. Aplicarea poate fi realizată continuu, chiar și peste spațiul feres-trelor. Ulterior puteți decupa acolo unde este nevoie.

curs de aplicare

este un act de responsabilitate față de mediul înconjurător.

La noi e altfel decât la ei!

Statisticile arată că un român cheltuiește de trei ori mai mult pentru încălzirea unui apartament decât un danez, de exemplu, deși prețurile la energie sunt apropiate. Au fost luate în considerație aceeași suprafață utilă a locuinței, condiții de climă asemănătoare și tipuri similare de combustibil sau agent termic utilizat. Să fie oare centralele lor mai performante? Poate fi un motiv, dar nu singurul. De asemenea, este evident că la ei pierderile de căldură din rețea sunt mult mai mici decât la noi. A treia cauză importantă are în vedere soluția constructivă aleasă pentru izolarea termică a locuinței. Pe lângă un acoperiș realizat din materiale de bună calitate și o tâmplărie modernă, riguros etanșezată, e necesar ca zidurile de închidere să fie placate cu materiale care să împiedice „migrarea” căldurii spre exterior.

Întreținerea casei va costa cu 45-50% mai puțin, investiția într-un sistem cu preț mediu fiind astfel recuperată în aproximativ cinci ani. Odată cu micșorarea considerabilă a facturii, veți beneficia de o temperatură constantă a locuinței.

Sfatul nostru

Atenție la calitatea materialelor! În ultima vreme au apărut o serie de producători dotați cu utilaje inadecvate, unele „la mâna a doua”, care furnizează polistiren de calitate inferioară, mai potrivit la realizarea ambalajelor decât pentru construcții.

Preventiv: În cazul în care nu vă izolați fundația și stâlpii din beton, vă veți confrunta cu pericolul igrasiei și mucegaiului.

Pe primul loc în topul preferințelor consumatorilor este învelișul având ca material termoizolant polistirenul expandat. Acesta este suficient de rezistent pentru a face față greutateii proprii a sistemului, umidității, vântului și celorlalte solicitări la care este supus exteriorul clădirii.

Mai puțin utilizată, dar privită ca o alternativă, este vata minerală bazaltică. Produsă prin topirea rocilor de calcar și bazalt, are aspectul unor panouri rigide, care pot fi montate prin metode simple de pus în practică. Pentru zona inferioară a fațadei (soclu) și la fundație vă recomandăm polistirenul extrudat. Deși este mai scump decât cel expandat, are avantajul că, pe lângă o permeabilitate scăzută, rezistă la solicitări mecanice, inclusiv lovituri.

Aceste tipuri de placare a fațadei casei sau blocului pot fi realizate atât în cazul unei construcții noi, cât și atunci când e vorba despre o renovare. Celelalte materiale utilizate la termoizolarea locuințelor au fiecare câte un dezavantaj care le îndepărtează de șantierele rezidențiale. Unele se deformează prea ușor sau nu protejează de umiditatea din exterior decât dacă sunt cașerate cu folii (vata de sticlă). Altele, din contră, sunt impermeabile (spuma poliuretanică). Însă, toate au o trăsătură comună: prețul mai

Materiale necesare

- 1. Plasa din fibră de sticlă** asigură stabilitatea sistemului termoizolant, datorită faptului că e un material greu degradabil la factorii de mediu.
- 2. Polistirenul expandat** este cea mai ieftină și eficientă soluție folosită pentru izolarea termică a locuințelor.

- 3. Profilul de colț** fabricat din material plastic și fibră de sticlă, permite obținerea unor colțuri în unghi drept.
- 4. Tencuiala decorativă** prevăzută cu aditivi speciali are ca proprietăți rezistența la radiațiile ultraviolete și persistența culorii în timp.

Ceresit

Campioana Impermeabilității Echipa de Hidroizolații **Ceresit**

- ▶ Soluții pentru orice tip de aplicație
- ▶ Rapiditate în execuție și aplicare ușoară
- ▶ Rezistență în timp
- ▶ Nu încarcă elementele de construcție
- ▶ Calitate la standarde Europene
- ▶ Agrementat tehnic MLPAT

Soluții profesionale pentru construcții

curs de aplicare

ridicat și metodele de montare cel puțin la fel de costisitoare.

Echivalența unui centimetru

Sistemele pe bază de polistiren mai au câteva avantaje recunoscute: aplicarea relativ simplă și posibilitatea de a fi acoperite cu o gamă largă de finisaje. Din perspectiva izolației termice, un strat de polistiren cu grosimea de 1 cm este echivalent cu 3 cm de lemn, 6 de BCA, 10 de cărămidă cu goluri, 58 cm de cărămidă plină și 80 de beton! În cazul acestui material, calitatea înseamnă, în primul rând, stabilitatea panoului. Pocesul de expandare, produs la circa 100°C, are ca efect mărirea volumului polistirenului „brut” de 50 ori, între granulele obținute apărând anumite tensiuni ce pot cauza degradarea lui prematură.

Omogenitatea și ignifugarea sunt alte calități ce îl scutesc de „confliktele” cu legislația europeană și îl fac potrivit folosirii lui în construcții. De asemenea, respectarea normelor de elasticitate, rezistență la compresiune, tracțiune și rupere sunt obligatorii pentru a asigura integritatea sistemului pe întreaga perioadă oferită drept termen de garanție.

Din secretele meșterilor

Culoarea contează

Vă recomandăm ca tencuielile decorative utilizate pentru sistemele de termoizolație să aibă culori deschise. Folosind o nuanță închisă, ce atrage razele soarelui, temperatura polistirenului crește, micșorându-i serios durata de viață.

1. Înainte de a vă apuca propriu-zis de treabă preparați-vă adezivul turnând conținutul sacului într-o găleată cu apă în proporțiile indicate de producător.

2. Urmează amestecarea celor două componente conform indicațiilor din prospectul materialului. Atenție: timpul de întărire al mortarului poate fi scurt!

5. Pasul următor este așezarea plăcii cu adeziv pe suprafața suport. Sperăm că ați fost prevăzători și ați tăiat placa în prealabil la dimensiunile corespunzătoare.

6. După ce v-ați asigurat că polistirenul este bine fixat, iar adezivul s-a întărit, veți aplica un nou strat din același material care să acopere toată suprafața...

9. Abia în urma înglobării complete a plasei din fibră de sticlă în mortarul-adeziv, este necesar să nivelați suprafața cu o gletieră fără zimți.

10. Aceasta a fost aplicarea termosistemului! În scopul protejării lui, vă sfătuim să aplicați o tencuială. Pentru început este necesară o amorsă.

3. Adezivul obținut îl veți aplica pe placa de polistiren cu ajutorul unei gletiere cu zimți mai mari sau mai mici, în funcție de planeitatea suprafeței suport.

4. Există mai multe metode de aplicare a adezivului pe placa de polistiren: în puncte, pe margini sau pe toată suprafața (ca în imaginea de mai sus).

7. ...pentru a putea fixa plasa din fibră de sticlă tăiată la dimensiunile necesare. Operațiunea va fi realizată imediat după ce a fost aplicat adezivul...

8. ...deoarece plasa va trebui înglobată în masa mortarului. În acest scop, de mare folos vă este gletiera cu zimți ce trebuie deplasată în direcții perpendiculare.

11. Amorsa s-a uscat! Continuați cu prepararea amestecului pentru tencuit folosind o mistrie. Alegeți o tencuială aditivată, rezistentă la căldură și umiditate.

12. Tot ce mai aveți de făcut este să aplicați tencuiala într-un strat subțire și uniform. Unealta recomandată în acest scop este gletiera fără zimți.

Cantitatea de energie

Grosimea și densitatea straturilor de material izolant sunt recomandate de proiectantul clădirii sau al lucrării de reabilitare. Cu cât panoul este mai gros, cu atât pierderile de căldură vor fi mai mici. Pentru rezultate sesizabile, în România este necesar un strat de polistiren cu grosimea de minimum 5 cm, cele mai subțiri fiind recomandate doar la rectificarea pereților denivelați.

Ca să vă faceți o idee despre avantajele unui termosistem de 10 cm, vă este utilă o comparație. Cantitatea de energie necesară unei locuințe cu un singur nivel este de circa 70 W/mp (60 la cele cu mansardă). Dacă faceți economie și folosiți un strat de numai 5 cm, consumul pe metrul pătrat va fi de 100 W, respectiv 90 W la casele cu etaj. În sfârșit, în cazul unor locuințe fără termoizolație, aveți de plătit, în cel mai fericit caz, 130 - 140 W/mp, dacă nu chiar 200 W/mp, ca la ultimul etaj al unui bloc.

Densitățile cel mai des întâlnite ale polistirenului pentru fațadă sunt de 15 kg/mc, respectiv 20 kg/mc. În cazul unor valori mai mari există un inconvenient: reduc permeabilitatea materialului, ceea ce împiedică înfrumusețarea aerului prin pereții casei, deci favorizează apariția igrasiei și mucegaiului. Acest criteriu, alături de prețul mai mare, a făcut ca polistirenul extrudat să fie întrebuințat cu mai multă prudență la placarea zidurilor, rămânând, oricum, un subiect controversat. Pe de altă parte, un material cu o densitate medie (15-20 kg/mc) este un mai bun izolator fonic, ceea ce îl face potrivit pentru situațiile „disperate” ale conviețuirii într-un bloc.

Normele UE ne obligă...

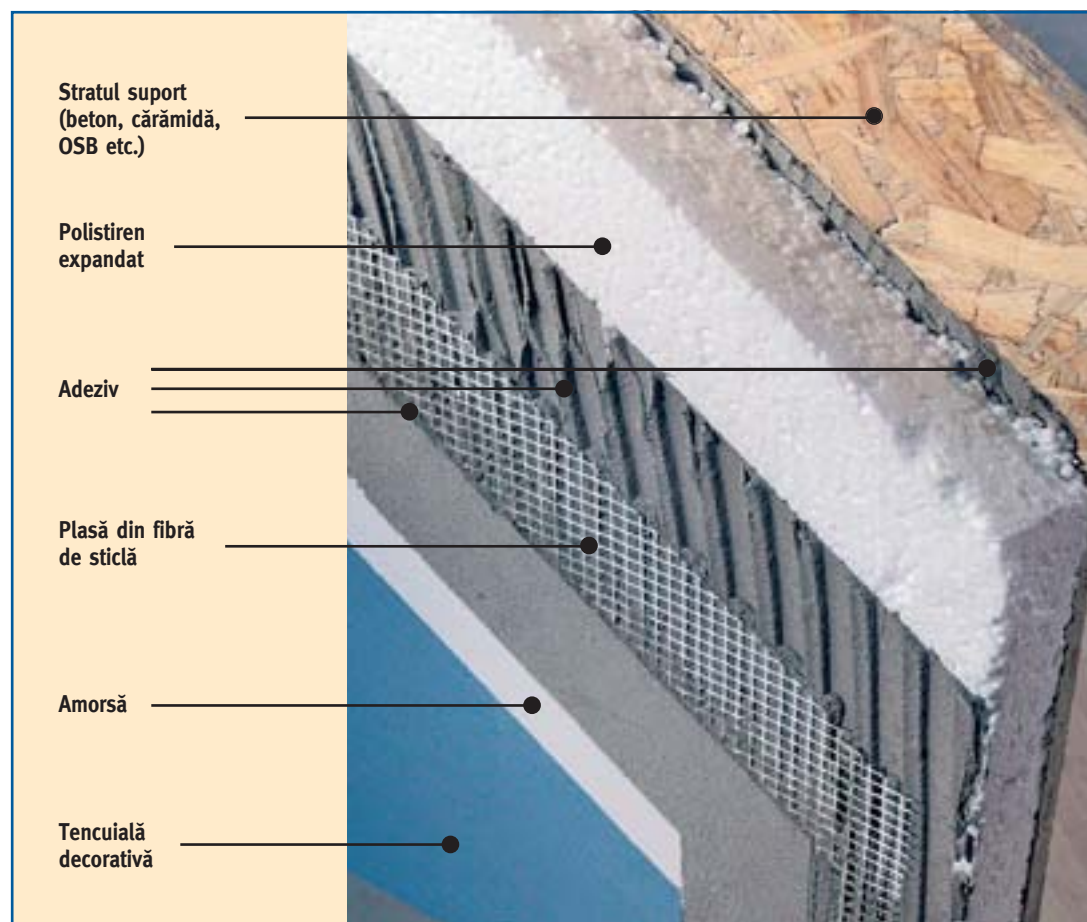
Un termosistem clasic este compus, în afară de polistiren, din adezivi speciali care con-

curs de aplicare

tribue atât la fixarea ansamblului pe zid, cât și ca masă de șpacu pentru înglobarea plasei din fibră de sticlă. Straturile care au rol de amorsă, grunțurile, tencuielile decorative cu diferite granulații sau vopselele completează lista materialelor necesare unui sistem rezistent, de bună calitate și estetic. Prinderea lui este realizată cu ajutorul diblurilor de fixare, confecționate din mase plastice, și a șuruburilor metalice. Timpul mediu de lucru al unui profesionist este de 1,5 ore/mp de termoizolație.

Legislația europeană prevede obligativitatea lucrărilor de îmbunătățire a proprietăților termoizolante ale zidurilor exterioare. Însă românii au unele „rețineri” pentru a se apuca de lucru. În principiu, impediamentele sunt de ordin financiar. Conform estimărilor oficiale, în funcție de care vor fi obținute, cel puțin teoretic, fondurile europene pentru reabilitarea locuințelor, sunt menționate costuri cuprinse între 15 și 30 euro/mp de termosistem. Sumele variază după complexitatea lucrării și materialele utilizate. Cât veți scoate din buzunar depinde și de autorități, de gradul lor de implicare în acest proces. Momentan, facilitățile fiscale acordate nu sunt suficiente de atrăgătoare, iar subvențiile, oricum nesemnificative pentru cei care au investit în lucrări de reabilitare termică, n-au avut în vedere limitarea pierderilor de căldură.

Prin urmare, deocamdată sunteți nevoiți să realizați o investiție personală, apelând la o firmă de profil sau lucrând în regie proprie. Pentru placarea fațadelor de blocuri vă recomandăm prima variantă, din motive lesne de înțeles (dimensiunea mare a investiției, com-

plexitatea lucrărilor, protecția muncii etc.). Totuși, pentru o casă cu un singur nivel, ori în cazul particular al izolării solului, descris în paginile anterioare, vă puteți asuma execuția chiar dumneavoastră, cu condiția să folosiți materialele autorizate de instituțiile acreditate pe plan național.

Oferta pieței este foarte variată, iar prețurile mici sunt tentante. Pentru fiecare tip de produs (polistiren, adeziv, plasă din fibră de sticlă etc.) e de preferat să alegeți calitatea verificată în timp. Primele termosisteme europene de acest fel, care au avut ca „sursă de inspirație” produsele similare din America, rezistă încă pe fațadele unor clădiri istorice renovate în Germania, deși au peste patru decenii.

Totuși, e posibil ca România să aibă condiții climatice mai severe decât țările occidentale, unde excesele naturii sunt mai rare. Cu atât mai mult, va trebui ca materialele să fie selectate cu grijă, iar execuția și exploatarea să respecte condițiile prevăzute de producător.

Pe piața autohtonă există deja o parte dintre cei mai importanți furnizori de servicii complete, la care puteți apela fără emoții. Aceștia oferă, pe lângă toate elementele sistemelor, o garanție verificată în urma realizării a mii de lucrări.

Nimic fără certificat energetic

Printr-o ordonanță a guvernului din primăvara anului 2000,

referitoare la economisirea energiei termice, a fost stabilit că în termen de cinci ani locuințele nu vor mai putea fi vândute, cumpărate sau asigurate dacă nu li se va întocmi *certificatul energetic*. Acesta trebuie să reflecte nu doar performanțele și randamentul instalațiilor sau echipamentelor pentru încălzire, ci și calitățile termoizolante ale materialelor folosite la realizarea zidurilor, acoperișului, pardoselilor, ferestrelor etc.

Ordonanța de care vorbim a devenit lege în anul 2002, iar termenul a trecut. Însă prea puțini și-au întocmit acest document. În procesul de aderare la Uniunea Europeană, el va fi obligatoriu, reprezentând un criteriu important de evaluare a unei locuințe.

Necesitatea certificatului și scutiile de impozit

E de preferat să vă procurați din timp certificat energetic, având grijă ca el să reflecte lucrările de îmbunătățire a izolației termice efectuate. Pe de altă parte, acesta ar trebui solicitat și atunci când cumpărați un

apartament, chiar dacă celelalte părți implicate în tranzacție vor să scape de „bătaia de cap”. Deși pare un simplu act birocratic, e bine de știut că unele consilii locale au pus în practică scutirea de plată a impozi-

tului pe locuință pentru cei care au contractat un credit pentru reabilitarea termică. Durata acestei facilități corespunde întregii perioade de înapoiere a împrumutului, dar trebuie să aveți... certificat energetic.

Ceresit

Hidroizolații de clasă superioară

Umiditatea influențează aspectul clădirilor și coroziunea biologică a materialelor de construcție. Rezultate durabile de combatere pot fi obținute doar când produsele sunt adaptate construcției. În funcție de materialele folosite, hidroizolațiile sunt grupate în patru sisteme Ceresit.

Sisteme de hidroizolații sub placări ceramice

Majoritatea încăperilor în care umiditatea este ridicată, sunt acoperite cu plăci ceramice. Pentru a preveni scurgerile de apă către nivelurile inferioare, dar și pentru a avea un placaj ceramic de calitate, în aceste spații prezența hidroizolației este absolut necesară. Ceresit pune la dispoziție două sisteme complete care rezolvă rapid și ușor problema hidroizolației sub placări atât la interior cât și la exterior. Sistemul pentru interior este realizat cu ajutorul produsului Ceresit CL 51 în combinație cu banda de etanșare la colțuri Ceresit CL 52. Ceresit CL 51 este o hidroizolație pentru realizarea etanșărilor elastice de sub plăcile ceramice, recomandată în special pentru clădirile de locuințe: în băi, toalete, bucătării. Hidroizolația Ceresit CL 51 poate fi aplicată direct cu ajutorul adezivului flexibil Ceresit CM 117 iar chituirea se va face cu produsul Ceresit CE 40 - chit de rosturi aquastatic.

Sistemul pentru exterior se realizează folosind produsul Ceresit CL 50 tot în combinație cu banda de etanșare Ceresit CL 52. Ceresit CL 50 este o hidroizolație de etanșare bicomponentă, impermeabilă, fără solvenți, cu uscare rapidă. Protejează suprafețele atât de infiltrarea apei cât și de apa sub presiune. Este recomandată pentru balcoane și terase, în spălătorii, în încăperile cu scurgeri în pardoseală sau în băi. Poate fi folosită de asemenea la pardoselile încălzite. Ceresit CL 50 poate fi placată direct, după numai 3 ore, cu ajutorul adezivului flexibil pentru exterior Ceresit CM 217, iar chituirea se va face tot cu Ceresit CE 40 - chit de

rosturi aquastatic. Acest sistem este deosebit de avantajos și pentru hidroizolarea piscinelor acoperite cu mozaic vitroceramic. În acest caz, pentru a evita murdărirea plăcuțelor de mozaic se recomandă folosirea adezivului de culoare albă Ceresit CM 15 cu adăos de Ceresit CC 83 emulsie elastică.

Ceresit, cu o experiență de peste o sută de ani în domeniul materialelor de acest tip, furnizează și alte sisteme: hidroizolații minerale, pentru renovarea construcțiilor vechi și pentru fundații, pe care le vom descrie în următoarele ediții.

spațiu **câștigat**

Reconstruirea unei pardoseli durabile a balconului nu necesită cheltuieli mari și poate fi realizată chiar de dumneavoastră. Procedul propus este cunoscut de mai mulți ani și a fost utilizat de atunci neîntrerupt, fiind aplicat și în zilele noastre.

Balconul este de obicei o veșnică problemă. Pentru că, indiscutabil, există ne-numărate exemple de balcoane jalnice, care necesită reparații capitale, având racorduri deteriorate sau pardoseli deplorabile. Și cât de adesea se plâng proprietarii de apartamente de surprizele pe care le au cu balconul lor! De regulă, cele mai mari dificultăți sunt acelea pe care le creează pardoseala. Neetanșarea, respectiv slaba rezistență la îngheț în cazul plăcărilor ceramice destinate acestui spațiu, sunt numai câteva dintre problemele cu care, din păcate, se confruntă mulți locatari.

Prin urmare, vă propunem în articolul de față o soluție care, cel puțin până în prezent - și sunt deja mulți ani de când am pus-o în practică - a funcționat absolut perfect. Trebuie să ținem cont și de faptul că a fost aplicată la un balcon a cărui stare a fost caracterizată drept critică. În cazul nostru avem de-a face cu o structură de rezistență cu grinzi din lemn ieșite în consolă, care nu con-

BALCON

în șarpantă

1. Balconul renovat trebuia prelungit și inclus în șarpanta construcției anexă, pentru a crea o mică terasă. Așadar, a fost desfăcut acoperișul.

2. Sub zona dezafectată a acoperișului e situată o încăpere locuită. Pardoseala a fost așezată pe o folie între grinzi și etanșată.

3. Apoi, stratul-suport neted a fost fixat în pantă prin înșurubare. Pe panouri a fost aplicată o substanță rezistentă la umezeală.

Din secretele meșterilor

Etanșarea plăcilor din PFL

Pentru ca plăcile din PFL ale stratului suport să-și păstreze mult timp rezistența la umezeală, am aplicat de două ori o substanță fluidă pe partea lor superioară. Cu toate că plăcile sunt rezistente la umezeală și urmau a fi amplasate chiar sub pânza din cauciuc, am decis totuși să aplicăm acest strat protector.

4. În spate se vede zona mai înălțată a terasei, iar în față balconul propriu-zis, acoperit cu scânduri profilate, panta fiind realizată cu pane.

5. Privind de jos vedem fața mai frumoasă a scândurilor profilate. A fost montat deja noul jgheab, dar și balustrada încă nefinisată.

6. Pardoseala a fost acoperită complet cu panouri rezistente. Datorită panourilor montate dedesubt, a fost obținută o pantă lină. Pardoseala a fost apoi etanșată, iar la margine a fost închisă cu o bordură din cupru.

7. Și treapta a fost închisă cu un cornier din tablă de cupru, lipit cu cositor de celelalte închideri.

8. Burlanul de scurgere trece prin pardoseală printr-o țevă din cupru care e izolată cu pânză cauciucată.

spațiu **câștigat**

9. Aceasta a fost aplicată într-o singură bucată pe podeaua balconului și terasă, trecând peste treaptă. La perete, a fost întoarsă în sus.

12. Așa arată în final balconul izolat cu pânza cauciucată, înainte de a trece la etanșarea fațadei. Plăcile urmau să acopere...

15. Protuberanțele conferă o bună rezistență la alunecare pe pânza cauciucată și tablă. Puteți fixa suplimentar primul rând de plăci cu adeziv.

Din secretele meșterilor

Fixarea pânzei de etanșare

Ca pânza de etanșare să poată proteja perfect și unghiurile dintre perete și pardoseală, a fost fixată marginea ridicată a acesteia pe peretele exterior cu niște cuie cu cap lat pentru carton asfaltat. În schimb, pe tocul ușilor a fost aplicat adeziv, trăgând pânza până sub lăcrimar și presând-o pe tocul din lemn.

10. Pânza cauciucată poate fi tăiată la dimensiunile dorite cu o foarfecă, pentru a se potrivi perfect la marginile oblice ale balconului.

13. ...marginile ridicate ale pânzei cauciucate. După reacoperirea tuturor muchiilor cu tablă din cupru, a fost realizat stratul superior (placarea).

14. Pentru a obține o suprafață estetică, vă recomandăm să începeți așezarea plăcilor dinspre marginea balconului, respectiv dinspre treaptă.

16. Cu scopul de a nu cădea nimic în jgheab și a îmbunătăți aspectul acestuia, a fost montat un capac de tablă perforată din cupru.

17. Înainte de tăierea și aplicarea placajului pardoselii au fost montate și la uși profile de închidere cu corniere din tablă.

11. În partea exterioară a balconului, acolo unde cornierul din tablă este îmbinat cu jgheabul de scurgere, (vezi foto 6), pânza de etanșare a fost trasă în jos, fiind lipită apoi cu adeziv de tabla din cupru. Concomitent, ea a fost netezită cu un mic cilindru compresor rotativ.

stituie în nici un fel un exemplu de stabilitate de invidiat.

Modificările, respectiv deplasările constante ale materialelor (datorate diferențelor de temperatură și dinamicii caracteristice lemnului) pune probleme în deosebi atunci când trebuie realizată o acoperire cu plăci de gresie. Soluția care va fi utilizată poartă numele de decuplare, iar actualmente există și pentru ea diferite variante.

Ne-am decis pentru o soluție care permite aplicarea liberă a pardoselii ceramice (așadar fără rostuire compactă) și care ne garantează scurgerea și îndepărtarea apei de la fațadă datorită unei pante ce am realizat-o sub placajul de gresie. În acest fel, intercalat între structura-suport plană și pardoseala propriu-zisă există un așa-numit nivel de evacuare a apei, concretizat în cazul de față printr-o suprafață elastică din cauciuc sintetic.

Prin faptul că elementele ceramice (prevăzute în exemplul prezentat cu un strat stabil din cauciuc, cu protuberanțe la partea inferioară) sunt așezate liber, mișcările structurii nu sunt preluate de pardoseală. Astfel, nu există riscul de apariție a fisurilor, așa cum se întâmplă adesea în cazul montajului clasic (cu rostuire compactă), unde nu există nici o distanță între plăci.

Alte avantaje ale acestei metode: plăcile deteriorate pot fi înlocuite foarte ușor, iar apa nu rămâne pe suprafața acestora, deoarece se scurge foarte repede prin rosturile deschise. În plus, procedeul prezintă o serie de avantaje și în privința greutății. De exemplu, nu este nevoie de un pat de mortar, așa cum se întâmplă în varianta aplicării unor dale din beton, nefiind necesar nici măcar un strat de șapă mai gros, care să preia greutatea plăcilor de gresie ce urmează a fi montate.

sfatul nostru

Dacă doriți să vă renoați balconul, nu ezitați să folosiți această metodă. Reconstrucția pardoselii și metoda de etanșare sunt practice și ușor de realizat. Șansele să greșiți sunt minime. Pânza cauciucată poate fi confecționată și livrată la dimensiuni, ca să nu fie nevoie să o îmbinați din mai multe bucăți. Iar cu niște repere speciale puteți rezolva și porțiunile mai pretențioase, precum colțurile și muchiile. Plăcile profilate sunt așezate astfel încât să asigure rezistență la îngheț. Stratul stabil din cauciuc previne spargerea plăcilor, amortizează sunetul pașilor și asigură scurgerea apei. Rosturile deschise nu sunt foarte late, iar dacă scăpați ceva între plăci, acestea pot fi scoase ușor. Metoda poate fi utilizată și în cazul balcoanelor cu dale din beton.

Parapet cu panouri din lemn

1. Ramele sunt din lemn fasonat cu secțiune pătrată. Falțurile servesc la îmbinarea lor ulterioară cu scândurile dispuse pe diagonală.
2. Pe bucățile de lemn a fost aplicat un lac, fiind îmbinate cu clei rezistent la umezeală.
3. Ramele au fost amplasate între țevile balustradei, iar scândurile au fost aliniate pe diagonală mai întâi provizoriu, așezând între ele distanțiere.
4. Abia apoi a fost aplicată vopseaua și au fost înșurubate definitiv scândurile.

Renovarea balconului prezentat se mai impunea și datorită faptului că, până la acea dată, acesta era apărat doar de o foaie de tablă din zinc. În plus, nici aspectul general nu era prea concludent.

În cadrul lucrărilor de execuție, balconul a fost prelungit până la șarpanta unei clădiri anexă, perpendiculară pe cea în cauză, obținându-se astfel o mică terasă la mansardă (acesta fiind motivul care a condus la realizarea unei trepte în balcon). Iar în final, amândouă obiectele de construcție (balcon și terasă) urmau să capete un aspect unitar, ca și cum ar fi fost turnate în același timp.

Pe lângă obținerea unei noi structuri a suprafeței balconului și modificarea aspectului acestuia, am găsit soluții și pentru parapet, respectiv sistemul de evacuare a apei. În primul caz, am optat pentru realizarea unei noi balustrade cu panouri din lemn, iar în ceea ce privește jgheabul de scurgere a apei pluviale, montat de-a lungul balconului, am recurs la o variantă subtilă și ingenioasă de protecție.

Lucrările necesare acestei amenajări nu sunt sofisticate și nu necesită cheltuieli prea mari. În plus, toate operațiunile vă sunt prezentate în detaliu, așa cum v-am obișnuit deja, în cursul nostru practic însoțit de imagini elocvente.

Înlocuirea tocurilor de la ușile interioare

Atunci când printr-o amplă renovare a casei e obținut un nou stil locativ, rareori ușile se mai potrivesc cu noua ambianță. Și, în vreme ce demontarea vechiului blat de ușă poate fi efectuată rapid, schimbarea tocului presupune mai multă atenție.

Dimensiunile noii dumneavoastră uși sunt determinate de cele ale golului existent. Cu toate acestea, chiar dacă vechea ușă nu corespundea unei măști standard, puteți face un pas mai departe, aducând deschiderea golului la dimensiunile standard.

Acest lucru este demn de a fi luat în considerare deoarece prețul ușilor standard și al tocurilor aferente acestora este întotdeauna mai mic decât al celor realizate la comandă. Dacă însă intenționați să păstrați deschiderea ușii, respectiv să schimbați numai ușa și tocul aferent acesteia, va trebui să aveți o grijă deosebită la modul în care veți demonta tocul existent. Această operațiune se impune a fi executată cu foarte multă atenție, pentru a nu deteriora peretele deloc.

Tocul este rama pe care se închide blatul ușii. Format din două părți verticale și una orizontală în partea de sus, el acoperă grosimea peretelui. Din acest motiv, la alegerea modelului trebuie să țineți seama de

2 Cu ajutorul unui levier, pătrundeți în rostul dintre perete și toc, slăbind rezistența acestuia din urmă. Aveți grijă să nu exercitați presiune pe suprafața peretelui.

3 Este de preferat ca ambele elemente verticale ale tocului să fie apucate de jos, iar apoi trase și scoase din gol în același timp cu partea superioară a tocului. Scoateți eventualele cuie și curățați bine marginile golului de ușă.

Dacă optați să înlocuiți complet ușa și tocul, vă sfătuim să le schimbați culoarea și stilul. Puteți alege uși simple și mate sau cu profile deosebite.

1 Vă sfătuim ca în timpul lucrărilor de reamenajare să folosiți vechile uși cât mai mult timp. Cel mai târziu vor fi înlocuite înainte de a începe zugrăvirea peretelui. Demontați vechiul blat de ușă și îndepărtați mai întâi pervazul decorativ, cu o daltă lată.

4 Elementele tocurilor prefabricate trebuie înșurubate, respectiv încleiate corespunzător instrucțiunilor de montare. Pentru executarea acestor operațiuni aveți nevoie de o suprafață-suport netedă.

5 După întărirea cleiului, noul toc și elementul de falț vor fi aduse la golul din perete. Pentru a evita deformarea în timpul transportării, fixați în cuie o șipcă între elementele verticale ale tocului, la partea inferioară.

6 Așezați tocul și potriviți-l în golul peretelui atât vertical, cât și orizontal. Dat fiind că încă este liber, îl puteți fixa pe poziție cu ajutorul unor pene.

7 Între părțile verticale ale tocului fixați prin presare trei distanțieri pe suport de protecție, așezați la nivelul fiecărei balamale, respectiv al broaștei.

8 Montați de probă blatul ușii, verificând astfel modul în care se închide. În caz de nevoie, acesta este momentul în care mai puteți remedia ce este necesar.

9 Apoi demontați ușa din nou. Pentru a proteja de murdărie noul toc în timpul aplicării spumei de montaj, lipiți pe acesta o bandă din carton.

10 În amândouă rosturile dintre toc și perete aplicați (în dreptul distanțierilor) spumă din două componente, cu timp de întărire rapid.

11 Prindeți reperele pervazului decorativ în șuruburi (potrivit instrucțiunilor de montare), iar pe toată lungimea lambei aplicați clei.

dimensiunile exacte ale acesteia din urmă.

Spațiul dintre deschiderea peretelui și toc va fi acoperit cu pervaze. În cazul ușilor din elemente prefabricate, tocul și elementele de falț (pe care este fixată partea inferioară a balamalelor) vor fi asamblate prin înșurubare, respectiv prin lipire. Apoi, după întărirea cleiului, ele sunt introduse în golul

12 După îndepărtarea surplusului spumei de montaj introduceți cu atenție pervazul decorativ prevăzut cu lambă în ulucul tocului și apoi...

de ușă. Aici vor fi mai întâi așezate și potrivite (eventual cu ajutorul unor pene din lemn), pentru ca după aceea să fie șpalțuite cu ajutorul unor șipci

13 ...bateți cu podul palmei până se așează corect. În timpul acestei operațiuni, opuneți rezistență pe toc cu mâna rămasă liberă din partea cealaltă.

tăiate în prealabil cu precizie milimetrică.

Înainte să aplicați în rostul format între perete și toc șase puncte de spumă semirigidă (de

ambele părți ale tocului, la nivelul balamalelor, respectiv al broaștei), vă recomandăm să montați de probă blatul ușii, pentru a testa funcționalitatea sa, efectuând totodată și eventualele corecturi necesare. Imediat ce spuma semirigidă s-a întărit, tăiați porțiunile excesive rămase. Din rațiuni ce țin de izolația fonică, spațiile goale rămase pot fi astupate cu vată minerală.

În fine, odată ajunși aici, trebuie să mai aveți în vedere următoarele operațiuni: asamblarea, respectiv îmbinarea pe toc a pervazelor decorative, apoi aplicarea izolației și - ca ultim pas - montarea efectivă a blatului ușii. Bineînțeles, așa cum v-am obișnuit, și de această dată vă prezentăm în detaliu toate lucrările necesare, în cursul nostru practic însoțit de fotografii.

unelte **utile**

grădina

Unelte pentru grădinari pasionați

Cu cât știți mai mult despre unelte și echipamentul dumneavoastră pentru grădinarit, cu atât mai mult veți ști să le folosiți eficient și sigur.

Aproape toți grădinarii amatori folosesc, cel puțin la începutul punerii în practică a pasiunii lor, unelte ieftine a căror eficiență și durabilitate ajung în cele din urmă să îi dezamăgească. Dar tot răul spre bine, deoarece cu timpul ei învață să aprecieze o unealtă de bună calitate și nu mai recurg la „variantele” ieftine. Nu trebuie

neglijată nici întreținerea lor, pentru că cele aflate într-o condiție precară sau care nu sunt corespunzător folosite duc la rezultate nedorite. Dacă doriți să evitați aceste neplăceri e necesar să știți ce criterii trebuie să stea la baza alegerii dumneavoastră, cum trebuie folosite și în ce fel să le îngrijiți pentru o exploatare de durată.

Nimic fără foarfece!

Unealta ce nu trebuie să lipsească din dotarea nici unui grădinar este foarfece pentru flori și crenguțe. Dar cu atâtea modele existente pe piață (în jur de 70) este foarte greu de ales unul care să se potrivească atât cu necesitățile, cât și cu „buzunarul” dumneavoastră. Pentru a vă simplifica alegerea le vom împărți în două mari categorii. În prima vom include foarfecele care au lamele în forma „ciocului de papagal”, iar în a doua pe cele „nicovală”.

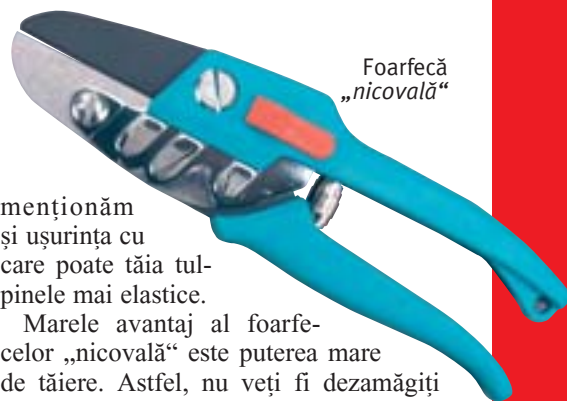
Vorbind de primul tip, trebuie să știți că doar una din cele două lame este ascuțită, iar sistemul după care funcționează este unul simplu și eficient. Și anume,

Foarfecă „cioc de papagal”

cea neascuțită împiedică alunecarea crengii sau tulpinii ce urmează a fi tăiată, iar cealaltă lamă efectuează tăierea. A doua categorie este reprezentată de foarfecele ce în poziția de închidere au lamele paralele și o formă relativ triunghiulară, iar forfecarea funcționează pe principiul nicovalii. De aceea, pentru o identificare mai ușoară, le-am supranumit foarfece „nicovală”.

Fiecare categorie prezintă avantaje și dezavantaje. Dacă sunt folosite corespunzător, foarfecele „cioc de papagal” pot afecta într-o măsură mai mică crenguța sau tulpina tăiată, față de cele cu lamele în formă triunghiulară. Nu vă ascundem faptul că și precizia tăierii diferă de la model la model, indiferent de categoria din care face parte. Dar, în mod sigur, cele din prima categorie sunt mai ușor de folosit în locuri strâmte datorită vârfului îngust. Trebuie să

Foarfecă „nicovală”

menționăm și ușurința cu care poate tăia tulpinile mai elastice.

Marele avantaj al foarfecelor „nicovală” este puterea mare de tăiere. Astfel, nu veți fi dezamăgiți atunci când veți tăia crenguțe mai groase, cu diametrul de până la 25 mm. Chiar dacă preferați doar unul dintre cele două tipuri, vă recomandăm să le achiziționați pe amândouă, datorită avantajelor diferite pe care le prezintă. Într-un magazin specializat mai puteți găsi foarfece cu mânere lungi pentru crengi de până la 40 mm groșime, foarfece pentru iarbă, dar și pentru garduri vii.

Ajutoare de nădejde la săpat

Atunci când vine vorba despre unelte de săpat trebuie să știți prin ce se diferențiază între ele pentru a putea să le selectați corespunzător. Cele mai utilizate sunt cazmaua, sapa și furca pentru săpat. Fiecare este unică în felul ei atât din punct de vedere al aspectului, cât și al întrebuintării. Manipularea cazmalei și furcii nu este tocmai ușoară, mai ales dacă săpați într-un sol compactat. În astfel de cazuri este de preferat ca mânerul să fie din lemn de nuanță mai închisă, iar diametrul să nu depășească posibilitatea de prindere a mâinilor dumneavoastră.

Dacă urmați sfaturile noastre pentru întreținerea și utilizarea uneltelor, vă vor fi „prieteni” loiali pentru mulți ani. Atunci când trecerea timpului își va spune cuvântul și mânerul din lemn se rupe, îl puteți înlocui cu altul nou. Nu vi le recomandăm pe cele din metal sau care prezintă elemente metalice pentru că nu se știe niciodată când loviți un cablu de electricitate, iar pe timp de iarnă vă îngheață mâinile pe ele.

Capacitatea de săpare a unei cazmale este determinată de greutatea proprie și duritatea metalului din care este fabricată. Așadar, nu vă lăsați înșelați de modelele ușoare pentru că acestea se vor îndoi până când vor ajunge concave și nici nu veți avea un randament mare. Probabil că unii dintre dumneavoastră cred că o unealtă ușoară înlesnește munca fizică pe care o depuneți. Noi vă asigurăm că veți ajunge să faceți de două ori mai mult efort pentru

aceeași groapă, decât dacă ați fi săpat-o cu o unealtă grea.

Nu întâmplător vom vorbi și despre sapa, chiar dacă e concepută doar pentru săparea și aerarea unor suprafețe mici de teren, la adâncimi reduse. În acest caz, atuul e timpul redus pe care-l implică lucrul cu sapa, însă numai pe arii mici de pământ. Asta înseamnă că puteți sapa și zone mari sau gropi semiadânci. Însă cu siguranță veți descoperi atunci ce înseamnă epuizarea fizică, iar durata de viață a sapei se va diminua foarte mult.

O altă unealtă de mare ajutor la săpatul grădinii este furca. Ea se distinge prin duritatea dinților ce trebuie să reziste precum cazmaua la presiunea exercitată de pământ. Spre deosebire de cazma, furca afânează solul, iar comparativ cu sapa, pot fi lucrate suprafețe mult mai mari de teren. Tocmai din această cauză este recomandată pentru pregătirea solului în vederea cultivării lui. Vă recomandăm ca peste iarnă să înfiți capetele metalice ale acestui tip de unelte într-un recipient umplut cu nisip stropit cu ulei de motor.

Necesitatea întreținerii curățeniei

Când devenim pasionați de grădinărit mulți dintre noi nu ne gândim că uneltele pe care le folosim au nevoie de îngrijire specială. Unii ar spune că nu e nevoie să tratăm cu prea mare atenție subiectul, deoarece ne putem cumpăra oricând altele noi. Totuși, nu este atât de simplu. Cu timpul veți învăța că uneltele de bună calitate merită să fie întreținute, deoarece nu sunt ieftine și nici ușor de găsit. Nu trebuie să vă mai spunem că o unealtă murdară sau ruginită face ca grădinăritul să fie mult mai dificil, iar timpul alocat acestuia mai mult ca sigur se va dubla.

Prin urmare, veți fi scutiți de un efort inutil dacă veți curăța uneltele de fiecare dată după ce le folosiți. Pentru majoritatea dintre ele îngrijirea este relativ simplă, așa că nu vă speriați. În primul rând, toate trebuie spălate și sterse de apă cu o cârpă. În cazul celor care funcționează printr-o mișcare de forfecare (ex. foarfece sau clești) este necesară curățarea părților metalice cu ulei. După aceea, ungeți-le pe cele ce intră în contact în momentul forfecării cu un lubrifiant pe bază de petrol (vaselină).

Cu scopul de a îndepărta pământul întărit și rugină de pe uneltele de tăiat, lopeți și cazmale puteți folosi o perie de sârmă sau o

bormașină obișnuită dotată cu o perie circulară din sârmă. Dacă nu beneficiați de nici una dintre ele vă puteți ajuta de binecunoscutul șmirghel, care în anumite situații este mai util datorită manevrabilității sale. În urma folosirii, spațiile dintre zimții ferăstraiei, în special celor supranumite „coadă-de-vulpe”, se pot umple cu rumeguș. Astfel li se diminuează drastic capacitatea de tăiere. Soluția este spălarea cu sol-

ascuțite, ci și cazmalele, deoarece trebuie să străpungă solul și să taie rădăcinile cu minimum de efort din partea dumneavoastră. Ce-i drept, nu este nevoie să ajungă ca briciul, dar nici să fie tocite. Pentru această operațiune puteți folosi o pilă de mână sau o bormașină dotată cu o piatră de polizor.

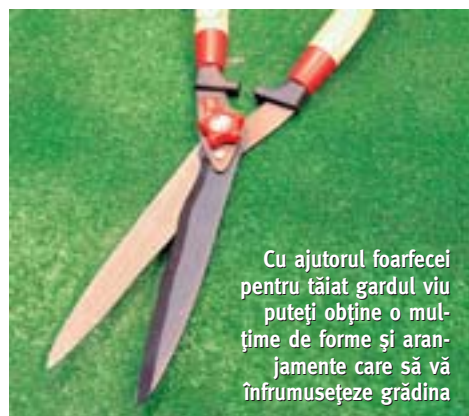
Datorită spațiului limitat pe care îl avem la dispoziție pentru acest articol în serial suntem obligați să încheiem momentan aici. Însă nu înainte de a vă promite că vom continua cu descrierea altor unelte pentru grădinărit într-un articol din edițiile viitoare ale revistei noastre.

venți (ex. spirt, benzină grea), după care aplicarea unui strat subțire de ulei pentru protecție împotriva ruginii.

Mânerele din lemn pe care le întâlnim la majoritatea uneltelor de grădinărit necesită și ele îngrijire. Dacă umiditatea pătrunde în lemn, acesta se poate crăpa, iar unealta devine astfel nefolositoare. De aceea, sfatul nostru este ca după fiecare utilizare să spălați mânerele de pământul care se depune cu timpul. Numai după ce v-ați asigurat că s-au uscat complet, le puteți depozita. Ocazional, pentru a obține o întreținere completă, puteți aplica cu o cârpă moale și uscată ulei de in fierț, care este recunoscut pentru proprietățile lui sicative (se usucă repede).

Foarfecele pot tăia mult mai bine dacă sunt ascuțite cu un polizor electric sau manual, o dată sau de două ori pe an, în funcție de uzura lor. Nu doar acestea sunt

Cu ajutorul foarfecei pentru tăiat gardul viu puteți obține o mulțime de forme și aranjamente care să vă înfrumuseze grădina

REVELION 2005

VILA SELECT - PREDEAL

FACILITĂȚI:

VILA DISPUNE DE:

25 CAMERE DUBLE CU BĂI PROPRII, 50 locuri dotate cu paturi duble(matrimoniale) și twin(single),
TV color + cablu, frigider, balcon (18 camere), apă caldă și căldură non-stop
RESTAURANT cu specific românesc și vânătorec, cu o capacitate de 60 locuri
BAR cu o capacitate de 16 locuri
SALĂ DE JOCURI DISTRACTIVE ȘI TENIS DE MASĂ
PARCARE PROPRIE cu o capacitate de 15 locuri
TERASE cu o capacitate de 40 locuri

Puteți petrece și dansa în fiecare seară, în compania formației de muzică ușoară
a restaurantului, începând cu ora 19.30.

TARIFE:

Opțiunea 1: 29.12.2005 - 02.01.2006

1.120 LEI/PERS. (4 NOPTI) - demipensiune + cină festivă de Revelion

Opțiunea 2: 30.12.2005 - 02.01.2006

1.008 LEI/PERS. (3 NOPTI) - demipensiune + cină festivă de Revelion

Opțiunea 3: CRĂCIUN + REVELION 23.12.2005 - 02.01.2006

1721,8 LEI/PERS.(10 NOPTI) - cazare + demipensiune + cină festivă de Revelion + cină festivă de Crăciun

Pentru informații suplimentare vă stăm la dispoziție:
Str. Puțul lui Zamfir, nr.18-18A, sector 1, București
Tel./fax: 021-230.29.46;
E-mail: office@babeltour.ro

babel
tour
Agenție de turism

Visând la o toamnă

fructe decorative

atipică

Physalis alkekengi

Magnolia stellata

Cotoneaster multiflorus

Cucurbita pepo

Tărtăcuțe și arbuști

Acesta e anotimpul în care ne ocupăm de plantele decorative prin fructe. Este sezonul lor, rămânând viu colorate până către sărbătorile de iarnă. Ne vom referi în cele ce urmează atât la spectaculoasele tărtăcuțe, cât și la unele specii de arbuști autohtoni sau adaptați la condițiile climatice din țara noastră.

Majoritatea plantelor din grădină au de suferit în nopțile reci de toamnă târzie, urmând ca primele dimineți cu brumă să le dea „lovitura fatală”. Din acest moment, plantele erbacee anuale nu mai au nici o șansă, cele vivace își lasă tulpinile uscate în voia soartei, iar arbuștii și arborii, după ce scapă de povara frunzelor moarte, își reduc metabolismul așteptând vremuri mai bune. De această fatalitate vor scăpa câteva vegetale privilegiate: coniferele, iedera sau alte plante cu frunze veșnic verzi.

Totuși, să facem un mic exercițiu de imaginație. Ce-ar fi ca în grădina dumneavoastră, dominată acum de culori pământii, tristă dovadă a lipsei de viață tipică acestui sezon, să remarcăm cu plăcută surprindere că încep să prindă contur nuanțe nebănuite? Chiar și în acest anotimp, grădina se poate colora în roșu, galben, portocaliu și chiar albastru sau mov, fără a mai pune la socoteală verdele unor frunze care au scăpat parcă de sub tirania anotimpurilor. În plus, contrastul cu albul primilor fulgi de zăpadă va fi mult mai spectaculos. Astfel, când vecinii se vor con-

viața plantelor

sola doar cu plantele de apartament, dumneavoastră vă veți bucura în continuare de frumusețea naturii datorită cucurbitaceelor și arbuștilor decorativi prin fructe.

Dovleacul din poveste

V-ați întrebat vreodată de ce caleașca Cenușăresei trebuia să provină obligatoriu dintr-un dovleac? O variantă de răspuns îl poate constitui faptul că fructul acestei plante este câteodată impresionant prin dimensiunile sale. De exemplu, în toamna acestui an, unui fermier american i-a crescut în curte un „specimen” cu o greutate de... 450 kg!

Un alt răspuns ar putea fi că vehiculul din poveste avea un aspect deosebit. Într-adevăr, unele exemplare ale acestor specii, numite științific *Cucurbita pepo*, au o înfățișare ieșită din comun, fiind întâlnite într-o mare varietate de forme și nuanțe. Natura a fost deosebit de imaginativă cu ele, o parte din cele peste 600 de soiuri fiind parcă decorate de un artist.

Diferitele varietăți de *Coccinia indica* (tărtăcuțe, cum sunt denumite popular), sunt cultivate în condiții asemănătoare cu cele necesare dovlecilor, castraveților, pepenilor sau altor specii înrudite. Ele sunt înșămânțate în cuiburi cam în perioada martie-mai. Fructele, ce ajung la maturitate din august până în noiembrie, pot decora grădina atât în cazul în care se dezvoltă pe orizontală, la nivelul solului, cât și atunci când sunt folosite la ornarea pergolelor, gardurilor sau chiar a altor plante ce nu umbresc prea mult.

Este de preferat ca zona în care sunt cultivate să fie îmbogățită cu îngrășăminte naturale, lucru ce se va reflecta în dimensiunile sau numărul tărtăcuțelor. Vrejurile sunt fragile și nu trebuie răsucite sau călcate. Vă recomandăm ca udarea lor să fie efectuată doar la rădăcină, pentru ca apa să nu provoace putrezirea acelor părți aflate în contact cu pământul. Stropirea cu fungicide le poate feri de mană sau făinare. Toamna, vrejurile se usucă treptat, iar tărtăcuțele se dehidratează în interior. Totuși, ele își păstrează forma, coaja uscată rămânând rigidă. Dacă nu doriți să folosiți semințele, puteți întrebuința fructele pentru decorarea interioarelor cu influențe rustice.

Aclimatizare după soi

Există multe specii de plante decorative prin fructe, fiecare dintre ele având trăsături diferite în ceea ce privește înălțimea, perioadele de înflorire și fructificare etc. Măsurile de îngrijire sunt simple și oare-

cum asemănătoare. Iată un motiv bun pentru a pune bazele unei mici plantații cu acest fel de vegetale. Pentru a vă ușura calea spre rezultatele dorite și a economisi timp, vă sfătuim să cumpărați plantele gata înrădăcinate. E de preferat să fie comercializate cu baloturi de pământ la rădăcină. Astfel, nu vă rămâne decât să pregătiți o groapă cu diametrul ceva mai mare decât cel al balotului și să plantați arbustul.

Totuși, trebuie să aveți grijă ca specia selectată să nu sufere din cauza particularităților climatice ale zonei. De exemplu,

Magnolia stellata este o plantă sensibilă la curenții reci și mai ales la ger. Așadar, pentru a obține gingașele flori ale acestei specii, învelirea cu materiale termoizolante în timpul iernii este obligatorie. De asemenea, atât *Clerodendron fortunei*, o specie provenită din Extremul Orient, cât și *Callicarpa japonica* pot degera foarte ușor, mai ales în primul an de viață. Din fericire, prima poate regenera. Spre deosebire de *Crataegus oxyacanta* (păducelul), o specie autohtonă, ce nu are nici un fel de probleme în acest sens.

Alegeți soiul... decorativ

Pentru a vă ajuta la selectarea plantelor potrivite grădinii dumneavoastră, vom descrie în continuare câteva dintre speciile ilustrate în fotografii.

Asparagus officinalis, numit popular sparanghel sau umbra iepurelui, crește spontan și în țara noastră, atingând înălțimi de până la 60 cm. Preferă o lumină difuză și un climat nu foarte cald, pe măsura creșterii temperaturii acesta având nevoie de mai multă apă. Poate decora grădinile sau ghivecele din apartament prin florile alb-verzui sau fructele sferice și roșii.

Callicarpa japonica, arbust originar din Extremul Orient, crește până la înălțimi de 2 m. Dacă despre florile lui mici și rozalii nu putem spune că sunt spectaculoase, toamna frunzele lui devin galbene și apoi purpurii, iar fructele se colorează în violet, precum amestisul. Pentru a ne bucura de cât mai multe flori, vă recomandăm ca primăvara să efectuați lucrări de tăiere a crengilor. Ca toate speciile prezentate aici, și aceasta suportă majoritatea tipurilor de sol, cu excepția celor foarte calcaroase.

Clerodendron fortunei, un arbust cu „pretenții” de mic arbore, poate ajunge în condiții propice de viață la o înălțime de 4 m. Este decorativ atât prin florile sale albe, parfumate, cât și prin fructele albastrii, mărginite de caliciul care devine roșu. Odată ce ați reușit să o aclimatizați, de preferat într-un loc ferit de curenți reci, puteți obține și alte plante prin despărțirea tufei (primăvara) sau prin butași înrădăcinați în sere și răsadnițe.

Despre *Cotoneaster horizontalis* putem spune că nu trebuie să luați măsuri importante de aclimatizare, fiind perfect adaptată condițiilor de temperatură din țara noastră, chiar și când este expusă în mod direct razelor de soare. Toamna, tufa de peste 1 m înălțime se colorează în nuanțe de roșu datorită frunzelor și fructelor. În imaginile alăturate puteți observa și o varietate mai rar întâlnită la noi (*Cotoneaster multiflorus*). O trăsătură inedită a acestor plante e că sunt folosite de japonezi în renumita lor artă bonsai.

Produse și servicii de calitate garantată:

Obiectul principal de activitate al S.C. Amenajarea Domeniului Public și Privat 4 S.A. (ADPP4) îl reprezintă proiectarea, amenajarea și întreținerea spațiilor verzi (publice sau private) și serviciile conexe (selecție material, consultanță, proiectare, implementare, livrare). Pentru a onora toate comenzile, societatea dispune de sere și pepiniere proprii. Toate activitățile menționate au ca centru operațional sediul din Șos. Olteniței nr. 9, sector 4, București, unde există și un magazin pentru comercializarea produselor - „Grădina de Sud”.

■ ADPP4 produce și comercializează material dendofloricol, semințe și material săditor. În plus, este partener al prestigioasei companii Twente Plant, unul dintre cei mai importanți comercianți olandezi din domeniu.

■ Activitățile specifice fiecărui domeniu de activitate al firmei se desfășoară în baza procedurilor operaționale de lucru stabilite pentru fiecare dintre ele, în baza sistemului de management integrat calitate - mediu. În acest sens, S.C. A.D.P.P.4 S.A. este Certificată SRAC, IQ Net, SR EN ISO 9001/2000, SR EN ISO 14001/1996. Așadar, la noi veți beneficia de calitate garantată!

Ascuns în inima oraşului

Puţini bucureşteni ştiu de existenţa castelului din Parcul Carol. Acesta a fost construit în urmă cu un secol, iar fisurile din ziduri sugerează nevoi urgente de reparaţii. Doar aşa îşi poate îndeplini rolul de evocare a trecutului istoric al Valahiei şi a uneia dintre personalităţile ei reprezentative: Vlad Ţepeş.

Anul 1906 a fost marcat de un mare eveniment: organizarea la Bucureşti a Expoziţiei Generale Române. Atunci se împlineau 25 de ani de când România devenise regat, 4 decenii de domnie a Regelui Carol I şi 1.800 de ani de la cucerirea Daciei de către romani. Pe 30 ha din Câmpia Filaret au fost construite clădiri dintre care s-au păstrat doar Arenele Romane, biserica Cuţitul de Argint şi Castelul Ţepeş. Celelalte, realizate în mare parte din materiale uşoare, au dispărut, fiind afectate de incendii, cutremure şi decizii politice care nu au ținut cont de semnificaţia lor istorică.

Un cuib de vulturi uitat

Arhitecţii Victor Stephanescu şi Ştefan Burcuş au conceput ansamblul cu două corpuri de clădire. Unul reprezintă o culă din Şuici-Argeş (dărmată la începutul secolului al XX-lea), iar celălalt e o replică a cetăţii de la Poienari, la a cărei realizare şi-a adus contribuţia, conform tradiţiei, şi Vlad Ţepeş. Acesta nu este singurul motiv pentru care edificiul a căpătat numele domnului valah. Tot el a ridicat micul târg Bucureşti la rangul de reşedinţă domnească. Se întâmpla în 1459.

Zidurile castelului sunt executate din piatră de la sol până la nivelul la care au rămas în picioare ruinele fortificaţiilor de la Poienari. Pentru restul clădirii a fost utili-

Edificiul e construit la cota cea mai mare a Capitalei. Turnul de 23 m se ridică deasupra desişului copacilor din jur, oferind vizitatorului ce ajunge pe terasă o perspectivă unică.

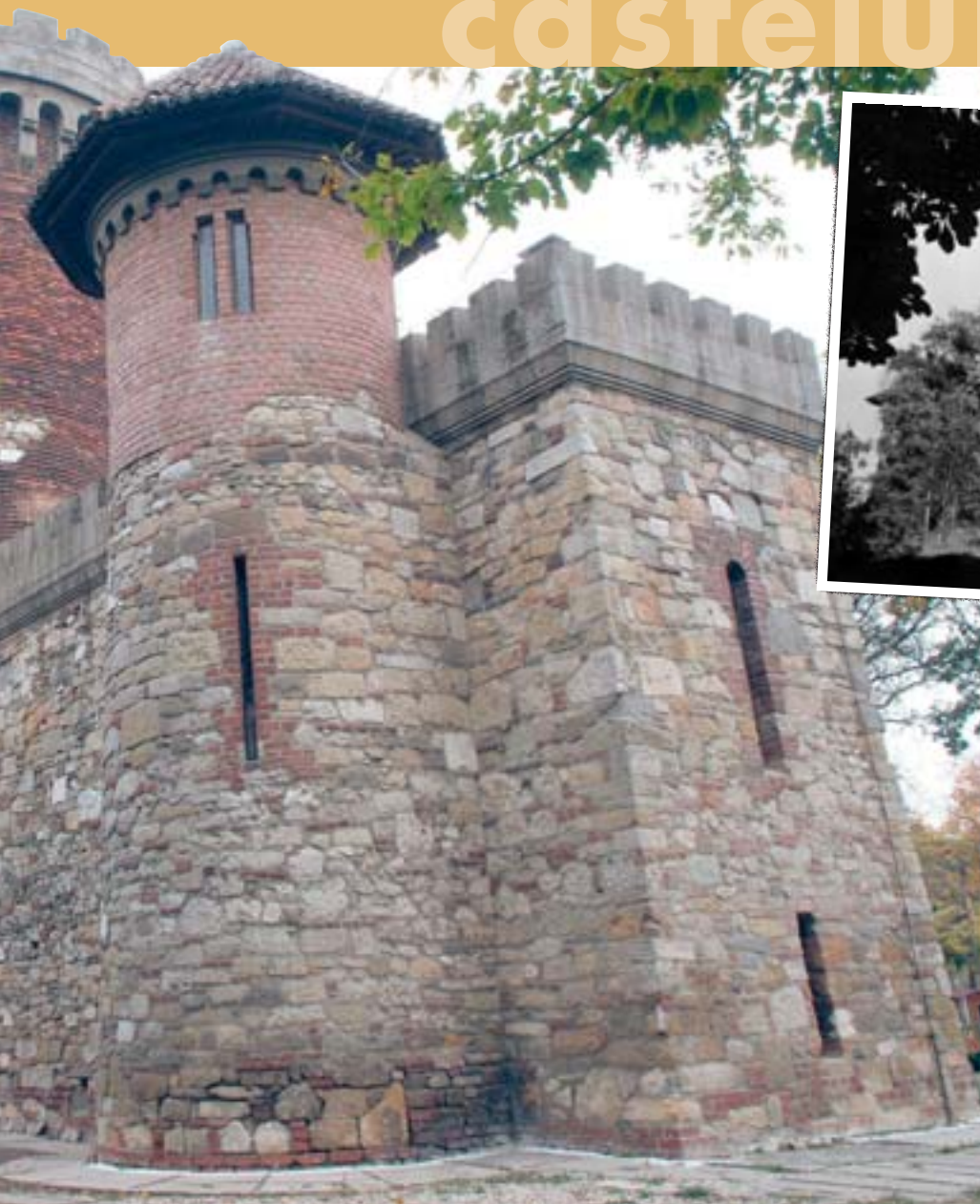

zată cărămida arsă ornamentală, ce îi completează în mod fericit cromatica. Iniţial, micul complex a avut o destinaţie inedită: un turn de apă pentru pompierii pavilioanelor expoziţionale. Astfel, e adăpostit un rezervor din fontă de 200 mc! Poate tocmai de aceea turnul este cea mai afectată parte a clădirii. Din cauza cutremurelor ultimei sute de ani, câteva elemente arhitecturale nu au mai putut fi restaurate, fiind desfiinţate. Este cazul unui mic turn acoperit cu ţiglă şi al unui pridvor din lemn.

O abordare modernă

Renovarea a devenit o preocupare prioritară pentru actualul proprietar al monumentului: Oficiul Naţional pentru Cultul Eroilor (ONCE). Directorul instituţiei, domnul Cristian Scarlat, a demarat un proiect de restaurare şi includere a Castelului Ţepeş într-un program amplu, cu valen-

castelul țepeș

Nostalgie

Așa arăta castelul la numai câțiva ani de la inaugurare într-o fotografie de epocă

te turistice și educative. Planurile originale ale complexului au fost pierdute, renovarea devenind o provocare pentru arhitecți. Infiltrațiile au afectat clădirea, slăbindu-i rezistența. Cum declara directorul ONCE, întrucât în apropiere este unul dintre simbolurile importante ale românilor, Mormântul Ostașului Necunoscut inaugurat în 1923, este necesară o protecție a întregii zone împotriva poluării sonore generate de terasele din apropiere, ca și de cetățeni.

După ce obiectivul va fi deschis, vizitatorii vor regăsi atmosfera medievală datorită armamentului specific și elementelor de butaforie. Câteva încăperi vor sugera Bucureștiul din 1906 cu o machetă a parcului și muzicii vremii. Pe terasă, câteva lunete militare vor permite admirarea împrejurimilor. Anul viitor castelul va împlini un secol. E posibil ca până atunci aceste speranțe să se îplinească, sau nu. Dumneavoastră hotărâți!

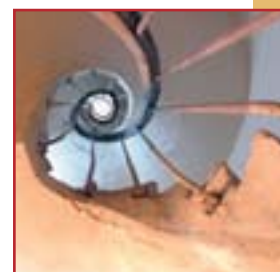
Apel URGENT către toți aceia ce doresc să ajute

Capitala are destule amintiri dureroase cu clădiri istorice lăsate în paragină. Pentru a nu avea un nou caz, ne alăturăm celor care au lansat campania de revitalizare a Castelului Țepeș și dăm provocarea mai departe colegilor noștri din presă. Cu cât fondurile sunt mai mari, cu atât proiectul

are șanse să fie realizat în timp util. Vă puteți manifesta sprijinul prin donații, sponsorizări, materiale pentru construcții etc. Ajutorul e așteptat la sediul ONCE, str. General Candiano Popescu nr. 82-84, sector 4, București, tel. 021-335.11.76. Mai multe detalii pe www.once.ro.

Atenție, cade!

Câteva lucrări de cosmetizare a rănilor acestei construcții nu sunt suficiente. Turnul are nevoie de intervenții temeinice, care să aibă în vedere păstrarea arhitecturii și destinației lui viitoare

Rezidenții periferiilor

vor să se izoleze?

Arhitect Delia Bondor

Prin intermediul parcurilor rezidențiale de la marginea Bucureștiului a fost exploatat, și continuă să fie, visul românilor de a evada din ansamblurile sărace, aglomerate și gri ale locuințelor colective constituite de blocuri. Aceste organizări pe orizontală se constituie ca tip de locuință alternativ pentru cei convinși de firmele private de investiții imobiliare să își cheltuie banii pe vile în comunități dense, închise și păzite. Modelul pare să fie cel al „casei albe din lemn cu verandă și pajiște verde în față”, vis ce ne este inoculat sistematic în filmele americane de la televiziune sau cinema.

Platitudine occidentală

Situația actuală a parcurilor rezidențiale de la periferia Capitalei ne arată că dorința de a scăpa de uniformitatea blocurilor poate însemna, uneori, căderea în platitudinea suburbiei de tip occidental. Și aceasta se întâmplă doar pentru că firmele private au privit aceste investiții imobiliare ca pe o „afacere”. Din păcate pentru cei care locuiesc acolo sau o vor face, companiile implicate în dezvoltarea proiectelor respective nu sunt interesate și de „calitatea locuirii” ce o implică atât pe cea arhitecturală, cât și relația cu restul orașului.

Nu mai vreau la bloc!

Mă întreb, ce model de casă își poate imagina cineva care a locuit toată viața lui într-un apartament situat ca o celulă într-un bloc dintr-un cartier mare și aplăzant? Cea mai mare parte dintre beneficiari se luptă de foarte mult timp să scape de blocul în care a trăit. Iar atunci când are posibilitatea de a o face, tot ce își dorește este de obicei supradimensionat și supradecorat.

Ignoranța arhitecturală

Din nefericire pentru toată lumea, firmele de proiectare contractate de investitori, în dorința de a măguli beneficiarii sau dintr-o totală lipsă de implicare profesională, ignoră aproape orice demers arhitectural care ar conduce cu siguranță la o imagine de bună calitate. Acest lucru mijlocește apariția în România a unor construcții noi fără nici un fel de identitate sau valoare estetică. Fapt ce face ca locuințele ce apar astfel pe piață să devină ulterior tipare de urmat pentru ceilalți investitori (persoane fizice sau juridice). Fenomenul apare și este „promovat” pe fondul absenței unor modele arhitecturale valoroase și demne de a fi luate ca exemplu.

Izolarea a devenit un scop în sine și conduce la comunități închise

Astfel de ansambluri rezidențiale sunt construite într-un spirit al cuceririi. Infrastructura ține foarte greu pasul cu viteza cu care sunt ridicate casele. Iar cererea pentru acest tip de locuințe vine, de cele mai

multe ori, din mândria viitorilor rezidenți de a demonstra că și ei pot avea o casă. Evidența lipsă a urbanității poate fi explicată prin legătura deficientă cu centrul orașului. Pentru noile parcuri rezidențiale,

izolarea e un scop în sine, devenind astfel niște comunități închise. La aceste afirmații, mi se răspunde că e „noua cerință a pieței imobiliare”: crearea de zone prospere, sigure și segregate de restul orașului.

O căsuță pentru fiecare

Toamna se sfârșește! Odată cu ea se duc și păsărelele care ne mângâiau auzul cu trîlurile lor vesele. Unele dintre ele „emigrează” în țări mai calde, altele se mută la vecinii noștri de peste drum care au avut grijă să le ofere o căsuță numai a lor.

Dacă vă place și dumneavoastră să le aveți prin preajmă și să nu se ducă în curțile altora, va trebui să le oferiți măcar un loc unde să stea pe timpul iernii! Numai așa veți reuși să le convingeți să vă rămână prietene și în perioadele reci ale anului când găsesc mai greu de mâncare și un adăpost. Asta e situația! Toate ființele au nevoie de locuință și hrană, nu doar oamenii!

Ceea ce este avantajos în cazul coliviei de care vorbim este faptul că o puteți realiza singur. Cu ajutorul sfaturilor și pașilor prezentați în acest articol, veți reuși cu efort și investiție mini-

NECESAR

■ **Materiale:** plăci din lemn, foi din plută, adeziv, șuruburi, furnir, lac sau vopsea, chit pentru lemn

■ **Scule:** freză sau șmirghel, bormașină sau șurubelniță, șpaclu, ruletă sau metru, creion, pensulă, ferăstrău

1 Pentru început este necesar să vă procurați câteva bucăți de lemn. Ele vor fi măsurate după modelul de pe website-ul nostru...

2 ...și tăiate mai apoi conform dimensiunilor trasate în prealabil. În acest scop puteți utiliza un ferăstrău manual sau electric.

3 Prin aceleași etape anterioare trebuie să treacă și „balconul”. Ne referim aici la măsurare, trasare și tăiere.

4 Într-una dintre bucățile de lemn pentru perete, va fi decupat orificiul rotund în care va fi prins „balconul”.

curs **practic**

me să executați această „canti-nă” unde puteți hrăni păsărelele. Aveți nevoie doar de un pic de voință și dragoste pentru micile vietăți din curtea casei sau blocului unde locuiți.

Și acum, la treabă!

Sunt necesare câteva plăci din lemn pe care le veți tăia după modelul pe care îl găsiți pe website-ul nostru. După ce le măsurați și aduceți la dimensiuni, trebuie să le prindeți între ele cu șuruburi. Vă sfătuim să începeți cu pereții și podeaua căsuței, pentru ca abia apoi să vă ocupați de tavanul și învelitoarea ei. Ajunși aici, puteți spune că ați scăpat de ceea ce era mai greu. Mai aveți de realizat doar elemente de finisaj.

Și ne referim aici la cele exterioare, pentru că nu e cazul să mobilați și zugrăviți acest adăpost. Dar e necesar să montați rămurica pe care se vor odihni păsările, să finisați suprafața lemnului (insistând acolo unde au fost introduse șuruburile) și să lăcuți sau vopsiți tot ansamblul. Dacă veți urmări sfaturile noastre pas cu pas vi se va părea toată operațiunea mult mai simplă decât ar putea părea la prima vedere.

După realizarea lucrărilor de până aici, nu mai aveți decât de montat construcția undeva la înălțime (streășină, acoperiș, copac etc.). Astfel veți avea aproape prietenii dumneavoastră necuvântători. Schița acestui bricolaj o găsiți pe site-ul www.misiuneacasa.ro.

Sfatul nostru

Căsuța poate fi prinsă sau agățată. Varianta mai rar întâlnită e cea agățată, ce necesită două cleme metalice pe coamă și o sfoară rezistentă.

5 Începeți prinderea în șuruburi a bucăților de lemn cu pereții și podeaua casei, pentru ca după aceea să...

7 După ce ați reușit să îmbinați pereții și podeaua căsuței este necesar să prindeți și tavanul acesteia.

9 „Balconul” trebuie doar fixat foarte bine cu adeziv, el fiind tăiat în prealabil la dimensiunile necesare.

11 Chitul trebuie șlefuit și adus la același nivel cu lemnul. Această operațiune va fi executată după ce se usucă chitul aplicat.

6 ...vă ocupați de învelitoarea viitoare locuințe a păsărelelor. La această operațiune puteți folosi o bormașină sau o șurubelniță.

8 Abia apoi puteți fixa învelitoarea căsuței. Aceasta trebuie prinsă cu șuruburi de tavanul montat în prealabil.

10 Lemnul are denivelări, iar introducerea șuruburilor provoacă altele. Așadar este necesară astuparea lor cu chit pentru lemn.

12 Ultima etapă prin care trebuie să treacă această căsuță este finisarea ei prin lăcuire sau vopsire cu pensula.

2 ANI*
GARANȚIE

* în cazul utilizării pentru lucrări gospodărești (persoane fizice).

Plăcut și util în pachetul Skil.

**Cumpără o șurubelniță cu acumulator
de 14,4 V și primești cadou o mașină
cu radiocomandă!**

Ai tot ce-ți trebuie

SKIL®

Ofertă valabilă în perioada 17 noiembrie - 9 decembrie, în limita
stocului disponibil, numai la distribuitorii autorizați Bosch și Skil.

Avantajul terasei acoperite: Ulterior pot fi montate obloane rulante chiar și în fața ferestrei. Astfel sunt evitate pierderile de căldură, iar ramele ferestrelor vor fi izolate suplimentar.

Comasare ergonomică:

De unde spațiu pentru atâtea obloane? Datorită tehnicii de comasare, acest lucru nu mai e o problemă. Prin sistemul special de suprapunere și culisare pe șine toate elementele pot fi grupate într-un spațiu restrâns.

Rulante, glisante,

Fidel tradiției:

În lipsa acestor obloane rabatabile și a coloritului lor accentuat, clădirea istorică din imagine ar avea un aspect anost, lipsit de viață.

Accente arhitectonice:

La această casă realizată cu cărămizi din gresie calcaroasă, cu plăci de azbociment ca protecție contra intemperiilor, obloanele glisante plate se potrivesc foarte bine finisajului clădirii.

Există numeroase posibilități de umbrire, protejare sau camuflare a ferestrelor. Vă oferim o privire de ansamblu asupra acestora, ajutându-vă să luați decizia optimă.

Protejarea balconului: Soluția cu obloane glisante este destinată protecției balconului. În cazul prezentat în imaginea de mai sus, elementele componente culisează prin fața parapetelor și servesc ca protecție vizuală, dar și împotriva vântului și intemperiilor.

rabatabile, pliabile

Suprafețe tip galerie:

Dacă n-am ști că vorbim despre obloane, am putea crede că suprafețele glisante sunt panouri fixe de fațadă. Această soluție arhitecturală e realizată printr-o tehnică modernă de glisare.

Canaturi pliabile:

Panourile înguste ale canaturilor pot fi pliate complet la perete, nedepășind nici măcar golul din zidărie pentru fereastră. În acest fel, suprafața vitrată beneficiază de lumină și vizibilitate deplină.

Material contrastant:

Ușor de întreținut și pitoresc în același timp. Obloanele rabatabile albe montate pe o astfel de fațadă placată cu cărămidă conferă acesteia o notă de eleganță, impunând un contrast tonic. Noi vă prezentăm o variantă cu lamele din material plastic, ușor înclinate.

obloane și rulouri

Rulourile și obloanele rabatabile sunt cele mai răspândite elemente de tâmplărie pentru închiderea și asigurarea pe exterior a ferestrelor și ușilor din sticlă. Totuși, există și alte modalități pentru acest tip de protecție. În articolul de față vă prezentăm câteva posibilități pe care le aveți la dispoziție, pentru a vă ușura alegerea.

Din punct de vedere istoric, obloanele rabatabile sunt cele mai vechi. Dar acesta nu e singurul motiv pentru care vă vom prezenta mai multe tipuri. Dorim să vă atragem atenția asupra lor atât din punct de vedere optic, cât și funcțional: de la simpla scândură din lemn cu încrustații, până la sistemul ingenios din aluminiu, de la canatul unic cu multiple elemente componente, până la obloanele cu mai multe canaturi. Dar să o luăm sistematic.

Rulouri înclinate: Ferestrele de la etajul acestei clădiri figurează o linie oblică în partea superioară, ca și acoperișul. Ele pot fi totuși acoperite complet, cu ajutorul unor rulouri deosebite din punct de vedere al execuției, fiind realizat astfel un aspect arhitectonic omogen cu ferestrele parterului. Imaginea generală nu este afectată nici când rulourile sunt ridicate.

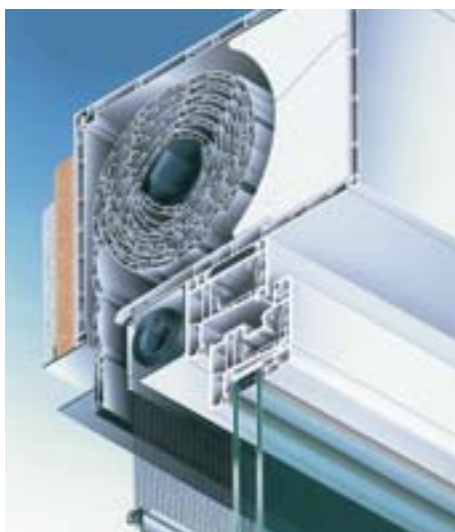

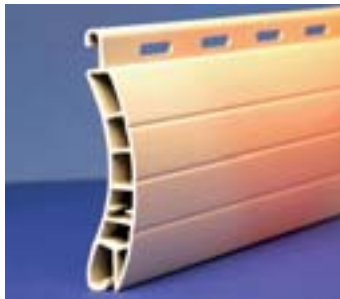
Ferestre „încălzite“: Chiar și ferestrele prevăzute cu ochiuri fixe de geam trebuie închise complet. În acest fel, rulourile ce ajung până la pardoseală asigură o atenuare a temperaturii reci de pe suprafața mare vitrată. Rulourile pot fi închise automat cu ajutorul unui ceas de comandă ușor de programat.

Combinăție de metode: Pe această fațadă au fost montate obloane cu două moduri diferite de acționare: prin glisare și pliere. Faptul că obloanele ferestrelor sunt în perfectă armonie cu placajul frontonului constituie o dovadă suplimentară de rafinament.

Reușită tehnică: Carcasa realizată din PVC fără plumb, oferă o bună izolație termică, manevrarea facilă a rulourilor, precum și protecție împotriva insectelor. Este disponibilă în diferite dimensiuni, poate fi curățată foarte rapid și, în plus, dispune de diverse moduri de acționare. Noua carcasă pentru rulouri executată din material plastic este pe drept cuvânt multifuncțională.

Secțiune prin lamela unui rulou din material plastic: nervurile transversale asigură suficientă stabilitate, materialul este colorat în masă, iar suprafața vizibilă - canelată.

Secțiune prin lamela unui rulou din aluminiu: materialul profilat a fost umplut după laminare cu spumă poliuretanică, obținându-se astfel o rigiditate crescută la turtire.

Obloanele rabatabile pot fi montate și pe tocul ferestrei, nu doar în zidărie, putând fi acționate cu un dispozitiv fixat pe feronerie.

Decât să le blocăm sus și jos, o soluție mai comodă este utilizarea unui blocaj central cu tijă, acționabil cu o singură mână, care securizează obloanele rabatabile.

Rulouri aliniați: Nefiind destul loc pentru obloane rabatabile, am ales utilizarea unor rulouri amplasate în linie și prevăzute cu nervuri de rigidizare.

Jocul obloanelor glisante: Atât la etaj, cât și la parter, prin fața ferestrelor și balcoanelor rulează obloane glisante din lemn. Armonia cu restul fațadei este uimitoare.

În același ton: Toate elementele din lemn, inclusiv obloanele rabatabile, sunt armonizate din punct de vedere cromatic, luând naștere astfel un aspect omogen al fațadei.

Sfatul nostru

Pentru ca banda de tracțiune a rulourilor să ruleze vertical, situându-se pe aceeași linie cu dispozitivul de rulare din partea superioară, puteți încorpora această casetă izolată termic, a cărei parte interioară poate fi deplasată lateral chiar după tencuire.

	Vizibilitate	Soare orbitor	Termică	Fonică	Antiefracție	Tip camuflaj	Contra vântului	Aspect estetic
EXTERIOR								
Rulouri/Porti rulante	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Obloane la ferestre	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Jaluzele exterioare	✓	✓	✗	✗	✗	✓	✓	✓
Parasolare	✓	✓	✗	✗	✗	✓	✓	✓
INTERIOR								
Jaluzele interioare	✓	✓	✗	✗	✗	✗	✗	✓
Storuri rulante	✓	✓	✗	✗	✗	✗	✗	✓
	✓ foarte eficient	✓ eficient	✗ ineficient	✗ ineficient	✗ ineficient	✗ ineficient	✗ ineficient	✓ eficient

Întotdeauna, înainte de a vă decide pentru cumpărarea unui anumit produs, vă recomandăm să vă informați apelând la o sursă specializată.

Fațadă modificată spectaculos

Cu ocazia unei renovări ample, această casă a fost dotată cu obloane rabatabile din aluminiu, care îi sporesc impactul estetic. Am asistat la montaj pentru a vă explica ce aveți de făcut.

Obloane cuplate pentru o ușă de terasă în două canaturi

1. Prima particularitate este balamaua expresivă. Pe o placă suport montată în prealabil veți înșuruba elementul de agățare și cel de acoperire.

2. În acest caz a fost aleasă o variantă ornamentală, așa-numita balama franceză în cruce, versiunea fără decuparea locală a ramei oblonului.

3. Aplicând un șablon pe marginea verticală exterioară a peretelui veți da găurile pentru ancorarea în zidărie. La fixarea pivotului în perete...

4. ...sunt necesare dibluri lungi de 14. Șablonul garantează executarea unor găuri perfect orizontale și, prin aceasta, o fixare corectă a diblului.

5. Veți introduce întâi pivoții cu filetul de 11 mm, înșurubându-i cu o sculă în sistem pârghie (cheie de ghidare pentru pivoți).

6. La obloanele ușii sunt necesari 3 pivoți poziționați pe verticală la 25 mm distanță de muchia superioară a oblonului și 20 de cea inferioară.

7. Înainte de montarea zăvorului, veți stabili poziția corectă a acestuia (la o înălțime care să vă permită un acces facil). Apoi veți așeza...

8. ...calibrul interior. Cu ajutorul lui veți stabili exact punctele de găurire, executând în prealabil o găurire de marcaj. După aceea...

9. ...veți străpunge complet obloanele din aluminiu, cu ajutorul unui burghiu pentru metal, fără a utiliza șuruburi, ci nituri.

Pentru a vă ușura munca, pe lângă elementele componente ale obloanelor, sunt disponibile în magazinele de specialitate și diferite materiale, respectiv accesorii de montaj. Tocmai de aceea, montarea obloanelor nu este dificilă nici chiar pentru aceia care o fac pentru prima dată.

10. Introduceți niturile (4 x 12 mm), fixând zăvorul. Profesionistul nostru a folosit un aparat de nituire oarbă.

sau noduri. Dacă dimensiunile elementelor sunt moderate, pe obloane ar trebui aplicat un strat subțire de lazură pentru pori deschiși.

Lemn, aluminiu sau material sintetic

Trebuie să aveți grijă ca obloanele rabatabile din lemn să nu prezinte, în partea superioară, secțiuni perpendiculare pe axa fibrei (de exemplu, la montanții verticali ai ramei). În caz de ploaie, acestea se îmbibă mai repede cu apă, diminuând astfel durabilitatea. Ramele obloanelor rabatabile de bună calitate au la partea superioară o traversă continuă, nerostuită.

Cine dorește să evite vopsirea obloanelor, le poate alege pe cele din material plastic sau aluminiu. Dar fanii lemnului pot fi satisfăcuți măcar din punct de vedere optic, deoarece pe piață există oferte de obloane rabatabile din material plastic și metal, cu aspect și culori specifice lemnului. Totuși, e bine să fim conștienți de calitățile fiecărui material în parte. Astfel, un oblon alb din PVC neted poate avea același impact decorativ ca unul din lemn lazurat.

Ce variante ne stau la dispoziție în privința obloanelor rabatabile? Există simple, netede și complet închise (inimioara

decupată în placă nu e necesară în fiecare caz!) sau cele din profile separate din lemn masiv. Acestea sunt o alegere optimă pentru cei ce doresc camuflarea efectivă a luminii din încăpăre, dar și a celei exterioare.

Obloanele lamelare conferă un efect diferit. Chiar și în acest caz există variante cu lamele compacte, dar de obicei șipcile jaluzelelor sunt montate la un anumit interval, astfel încât lumina să poată pătrunde în cameră, iar aerisirea să fie mai bine reglată. Din punct de vedere optic se poate face diferența între lamelele ce se încădreză între montanții ramei, respectiv cele care îi depășesc, caz în care obloanele rabatabile capătă un aspect pregnant, fiind totodată mai scumpe.

În ceea ce privește modul de funcționare, puteți opta pentru obloane cu lamele mobile, respectiv cu lamele fixe. Dacă în primul caz puteți regla gradul de luminozitate și admisia aerului, în cel de-al doilea vederea e protejată de lumina ce vine din față, dar aveți posibilitatea de a privi în jos, spre nivelul solului. De asemenea, puteți umbri încăpărea chiar dacă prin fereastra deschisă camera este aerisită și iluminată la maximum posibil.

Lamele, suprafețe și casete

Mai există și alte variante de obloane, care sunt de fapt combinații de suprafețe parțial închise, parțial lamelate. De exemplu, sunt foarte apreciate cele formate din trei elemente: două panouri laterale casetate, iar în mijloc unul cu șipci oblice. Dacă le alegeți pe acestea, trebuie să țineți seama de tipul existent al ferestrei și de distribuția șprosurilor.

Trebuie amintit faptul că obloanele rabatabile pot fi adaptate și unor forme și situații neobișnuite. Astfel, există modele oblice sau pentru ferestre arcuite. Dacă ferestrele sunt prea apropiate una de cealaltă, de obicei nu pot fi montate două canaturi separate, unul pe

dreapta, altul pe stânga. În acest caz, soluția recomandată e cea cu obloane cuplate. De canatul montat pe fațadă va fi atașat cel de-al doilea, ambele urmând a fi pliate la deschiderea oblonului.

Să trecem la următorul subiect: rulourile. Ele sunt folosite frecvent la construcțiile noi, în special datorită modalității comode de utilizare, dar și pentru că fațada poate fi proiectată și realizată fără obloane rabatabile. În schimb, clădirilor vechi pare a le lipsi ceva dacă obloanele rabatabile inițiale sunt înlocuite cu rulouri. De aceea, în cazul lor, obloanele rabatabile ar trebui păstrate cel puțin ca decorațiune de fațadă.

Dacă doriți rulouri, vă sfătuim să vă decideți încă din faza de construcție „la roșu”, deoarece trebuie prevăzute locașuri în buiandrugii executați odată cu zidăria. O altă variantă este achiziționarea unui element complet alcătuit din fereastră și rulou atașat. Metodele de montare ulterioară a rulourilor presupun fixarea lor în golul de zidărie pentru fereastră (cu riscul înlăturării unei anumite porțiuni din suprafața acesteia), sau pe fațadă, caz în care această problemă este evitată.

Din secretele meșterilor

Montarea pivotului

Spațiul dintre pivot și perete va fi calculat cu metrul de tâmplar. E important să măsurați distanța până în axa mediană a pivotului. Executați una sau două rotiri, strângând/slăbind pivotul.

Obloane cuplate pentru o ușă de terasă în două canaturi

11. Primul oblon a fost deja montat. Se vede clar că depășește marginea buiandrugului, deschizându-se pe fațadă.

12. Deoarece fiecărei laturi îi corespund două canaturi, atunci când obloanele sunt deschise, cel de-al doilea trebuie să fie prins bine de primul.

13. La aceasta servesc clemele obloanelor. Una din ele o veți prinde astfel încât să poată culisa. Atunci când cele două canaturi vor fi pliate...

14. ...pentru a fi suprapuse, le veți ancora unul de celălalt, iar cel exterior îl veți asambla contra vântului.

15. Cu scopul de a antrena ușor obloanele și a evita uzura lor prin frecare, pe pivotul metalic al balamalei veți fixa un manșon din plastic.

16. Al doilea canat îl veți prinde de primul cu balamale speciale de cuplare. Acesta e susținut deja prin trei balamale de pivoții din perete.

17. Pentru a evita lovirea unui canat de celălalt, veți aplica în zonele de colț puncte de silicon. În plus, acestea atenuează și zgomotul.

18. Ca să mențineți deschise și ancora la perete ambele ansambluri de două canaturi, veți înșuruba în zid un cârlig de fixare pe fiecare parte.

19. Cârligul închis atinge ușor reperul din tablă și fixează cele două canaturi. În spate e un element de protecție din PVC și o șaibă de acoperire.

În prezent, casetele aferente rulourilor sunt concepute în așa fel încât să asigure izolația termică, permițând totodată aplicarea unei plase împotriva insectelor. Cele rotunde sunt mult mai aspectuoase, iar nuanța lor coloristică poate fi

armonizată foarte ușor cu cea a clădirii respective.

Pe piața rulourilor predomină componentele din material plastic, dar există și oferte din aluminiu. Lamelele din PVC trebuie vopsite în masă, pentru a evita riscul ștergerii în timp a

stratului de vopsea. Modul de execuție a lamelelor poate influența stabilitatea întregului sistem al ruloului. Astfel, lamelele din aluminiu sunt disponibile și umplute cu spumă, fapt ce le îmbunătățește stabilitatea și proprietățile de izolare termică.

Rulourile pot fi acționate automat, prin comandă electronică în diferite moduri (vezi și dispozitivul prezentat la pagina următoare). În principiu, rulourile au câteva avantaje față de obloanele rabatabile: pot fi închise separat (etanș, cu fantele

Trei variante pentru o acționare comodă

1

1. Dispozitiv de acționare automată a chingii. Cine dorește să manevreze confortabil banda de tracțiune poate monta un mecanism de antrenare automată a acesteia. Silențios, însă de mare putere, motorul poate acționa rulouri cu suprafața de până la 10 mp. Montarea sa poate fi efectuată curat, în puține etape și nu necesită scule speciale. În plus, dispozitivul poate fi pus în funcțiune imediat.

2. Cu ajutorul telecomenzii, rulourile pot fi acționate foarte comod, stând într-un fotoliu. Este necesară doar montarea unui motor tubular pe axul de rulare.

2

3

3. Mecanism de antrenare cu taste sau ceas de comandă programabil. Un singur dispozitiv mascat în perete poate acționa unul sau mai multe rulouri, programând și timpii de închidere/deschidere automată.

de aerisire și iluminare parțial coborâte sau reglate într-o anumită poziție) și montate la suprafețe vitrate de dimensiuni mari, neîntrerupte de alte elemente de închidere exterioară.

Dezavantajele constau în eventuale soluții tehnice ineficiente pentru izolarea termică a carcusei, precum și în aspectul general ce lasă mult de dorit atunci când ruloul e lăsat (mai ales că cei mai mulți dintre beneficiari aleg de obicei nuanțe de gri sau bej).

Obloane moderne: glisante și pliabile

De curând, pe lângă cele două tipuri de obloane amintite mai sus, au apărut și unele glisante. Elementul de atracție al lor este culisarea pe șine de ghidaj. Astfel dau impresia că

sunt componente ale fațadei. La acest tip de obloane există și variante în care pot fi comasate spre o parte sau alta. De aceea, sunt recomandate și pentru a fi utilizate la suprafețe vitrate de dimensiuni mari.

Obloanele glisante sunt fabricate din panouri netede sau cu un aspect asemănător jaluzelelor. Ele sunt disponibile fie în format mare, corespunzător întregii ferestre, respectiv unei suprafețe vitrate late, fie alcătuite din două piese identice (exact ca în cazul obloanelor rabatabile). Pot fi adaptate în mod rafinat fațadei existente, însă pot glisa și la o oarecare distanță față de ferestre, ca în varianta de închidere exterioară a balconului.

Un alt tip de obloane sunt cele pliabile. La baza lor se află de fapt cele rabatabile cuplate. Totuși, în timp ce acestea bas-

Tipuri de balamale

Balamalele folosite la montarea obloanelor din lemn trebuie să aibă câteva proprietăți care să le confere un aspect atrăgător, rezistență la greutatea canaturilor și la factorii de mediu. Prin urmare, ele sunt confecționate din aliaje dure, straturile de suprafață având rol anticorrosiv și decorativ. Vă prezentăm aici câteva dintre cele mai cunoscute modele.

■ Balamalele din aliaje cu antimoniu

conferă tâmplăriei o imagine deosebită, mai ales când este vorba despre cea din lemn nevopsit. Comercianții chiar au numit aceste accesorii „balamale stil”, ceea ce nu este departe de adevăr, deoarece moda ne dictează culori patinate, ce dau impresia de vechi. Prin urmare, antimoniul este deseori întâlnit la realizarea obiectelor decorative.

■ Balamalele aparente din oțel

sunt cele mai ieftine modele, în special dacă nu sunt acoperite de un strat protector, care să le apere împotriva ruginirii. Fiind confecționate din benzi și bare de oțel, au o bună rezistență mecanică și pot fi utilizate pentru orice tip de oblon. Bineînțeles, cu cât sunt mai masive și calitatea oțelului e mai bună, cu atât pot susține o greutate mai mare.

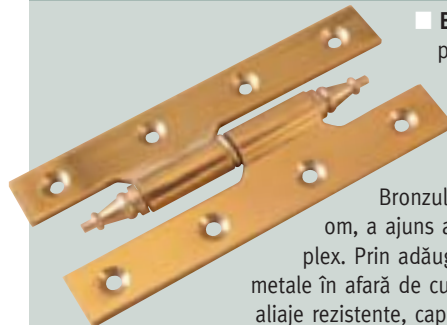
■ Balamalele aruncătoare

sunt produse apărute recent la noi, fiind întrebuintate cu precădere la fabricarea mobilierului. Vă sugerăm să folosiți aceste tipuri la canaturile cu greutatea mică, întrucât sistemul lor de reglare este sensibil. Ele au câteva avantaje notabile: nu se văd din exteriorul casei iar obloanele pot fi ținute deschise sau închise fără a avea nevoie de altă fixare. În cazul nostru, unghiul maxim al deschiderii nu trebuie să depășească 180°.

■ Balamalele aparente din bronz

pot aduce un plus de eleganță obloanelor dumneavoastră, chiar și după ce se vor acoperi cu un strat de oxid ce le va diminua strălucirea. Bronzul, cel mai vechi aliaj folosit de om, a ajuns astăzi un material relativ complex. Prin adăugarea în compoziția lui a altor metale în afară de cupru și staniu au fost obținute aliaje rezistente, capabile să susțină greutatea mari.

■ Balamalele cu tijă filetată

au avut ca scop precis îndeplinirea dorinței beneficiarilor de a obține un unghi al deschiderii canaturilor mai mare de 180°. Așadar, datorită prezenței pe piața autohtonă a acestui model alămit, vă este satisfăcută complet dorința. În afară de aspectul pe care l-am menționat deja, cele două tijă, care pot fi sudate de balama sau detașabile ca niște simple șuruburi, ajută la fixarea accesoriilor în toc și cercevea.

obloane și rulouri

culează liber, elementele pliabile pot fi deplasate printr-o manevră în forță (ca ușile pliabile ale unui dulap). Când sunt împinse, ele se suprapun și rămân comasate în partea laterală a ferestrei. Dacă există suficient spațiu, pe fiecare latură pot fi amplasate câte două canaturi înguste. Această soluție este adecvată și pentru cazul în care ferestrele sunt separate de pilaștri înguști de zidărie, astfel încât pe fațadă nu mai e suficient spațiu pentru deschiderea oblonului. În Franța, aceste obloane sunt de obicei din metal (persiennes). Variantele pliabile sau glisante sunt ideale și pentru ferestrele de mari dimensiuni, ce ajung până la pardoseală, mai ales dacă avem de-a face cu balcoane franțuzești, iar deschiderea obloanelor pe fațadă nu este posibilă.

INFO

Fotografiile care însoțesc cursul nostru practic au fost realizate împreună cu un profesionist în domeniul montării elementelor de protecție a suprafețelor vitrate. Însă obloanele rabatabile prezentate pot fi montate și de către dumneavoastră.

Canaturi cu deschidere exterioră

1. Feroneria de prindere e executată în așa fel încât să poată fi ajustată la prima montare prin reglare fină și pentru fiecare canat de oblon.

2. Pentru etaj am ales obloane reglabile cu un singur canat. Ele asigură umbrirea, permițând totodată aerisirea încăperii și vizibilitatea în jos.

Combinăție de trei canaturi

1. Aproape de colțul clădirii există ferestre cu trei ochiuri de geam. Pentru acestea trebuie montate obloane cu trei canaturi, de tip armonică.

2. Pentru plierea unui oblon cu trei canaturi pe o singură parte a ferestrei e nevoie de un element de fixare foarte lung (un cârlig opritor tip furcă).

Ce ar mai trebui să știți:

Rulouri

- Interesați-vă dacă izolația termică a carcasei rulourilor corespunde cerințelor noilor reglementări referitoare la economisirea energiei.
- La montarea ulterioară a rulourilor trebuie să aveți în vedere ca suprafața carcasei să ocupe cât mai puțin din spațiul ferestrei.
- Când tâmplăria e executată din material plastic, elementele componente vizibile ale rulourilor trebuie armonizate cromatic cu aceasta.
- Lamelele rezistente ale rulourilor, precum și dispozitivele împotriva deschiderii acestora cresc siguranța la intrările prin efracție.
- În partea frontală a rulourilor din PVC e o clapetă de revizie fără buiandrugi. Zona obturată nu trebuie tencuită sau tapetată.
- În cazul în care vă decideți pentru achiziționarea unor rulouri din material plastic, vă sfătuim să le alegeți pe cele din PVC fără conținut de plumb.
- Cu cât este mai mic diametrul cilindrului de rulare, cu atât mai îngustă va fi carcasa ruloului.
- La alegerea culorii rulourilor, aveți în vedere și aspectul interior al camerei! De exemplu, dacă nu există perdele, rulourile de culoare gri aflate în poziția „închis” nu arată prea estetic privite din interior.
- Rulourile cu sistem de comandă electronic pot garanta o rulare bună chiar și în caz de vânt puternic. Pentru aceasta, trebuie să montați în exterior, pe fațadă, un senzor de vânt.

Obloane rabatabile

- Dacă golurile din zidărie ale ferestrelor nu au muchii drepte, trebuie să alegeți obloane rabatabile mari, care să acopere imperfecțiunile.
- În cazul obloanelor rabatabile late se ajunge greu la sistemul de blocare din exterior. Așa că îl puteți fixa pe feroneria de prindere.
- În cazul obloanelor din aluminiu există și alternativa umplerii cu spumă a golului din interiorul lamelelor, respectiv a suprafețelor rabatabile ale obloanelor, pentru îmbunătățirea izolării fonice.
- Dacă locuința e în apropierea litoralului, puteți aplica pe obloane un lac protector menit îmbunătățirii rezistenței la apa sărată.
- O montare simplificată e posibilă dacă utilizați elementele de pervaz (inclusiv glaful) sau cadrul pe care se montează tocurele ferestrelor.
- În cazul unui gol de adâncime mare din zidărie, utilizați elemente de feronerie speciale.
- Și obloanele rabatabile pot fi acționate din interior (prin intermediul unei manivele manuale, respectiv unui motor electric).
- La ferestrele arcuite puteți opta fie pentru lamele drepte plus un adaos arcuit, fie pentru un sistem în care lungimea lamelelor va fi redusă progresiv până sus, acoperind complet forma arcuită.
- Blocarea obloanelor închise poate fi realizată cu un zăvor antifracție și traverse, sau printr-un sistem de închidere cu bare mobile ce se extind în sus și în jos, unde rămân încastrate.

Misiunea Casa:

Lansare oficială cu parteneri

Unde? La Hotel Marriott din București.

Când? Marți, 18 octombrie 2005, ora 19:00.

De ce? Pentru a lansa în mod oficial pe piață **revista Misiunea Casa** și a prezenta DVD-ul „Soluții practice”.

Cine? Toți cei care sunt implicați în realizarea **revistei Misiunea Casa** și partenerii lor.

Aceasta ar putea fi una dintre variantele scurte ale poveștii lansării oficiale a **revistei Misiunea Casa**. Totuși, intrând puțin în amănunte, putem spune fără să exagerăm că seara respectivă a fost plină de evenimente plăcute: șampanie, artificii, jocuri de lumini, tort aniversar, discursuri, teatru de improvizație, cântec, invitați și lista ar putea continua.

Vorbind despre invitați, dorim să menționăm faptul că **revista Misiunea Casa** beneficiază de sprijinul unui partener extern. Însă nu oricare, ci am ales chiar liderul de piață din Germania în segmentul publicațiilor specializate în construcții și decorațiuni, și anume editura Fachschriften din Stuttgart. Acest trust de presă a publicat prima revistă din domeniu în anul... 1963, în momentul de față ajungând la peste 20 de titluri.

Revista Misiunea Casa are și alți parteneri, cum ar fi cei prezenți în țara noastră. Bineînțeles că și aceștia sunt tot lideri de piață: Ceresit, Praktiker, Bosch, Policolor. Ne-am propus de la început să ne asociem cu astfel de companii pentru că ne dorim să fim și noi lideri printre revistele autohtone din acest domeniu. Despre toate celelalte evenimente petrecute în seara de care am vorbit până acum, lășăm imaginile alăturate să vă povestească mai multe...

da, deci nu!

vopsele

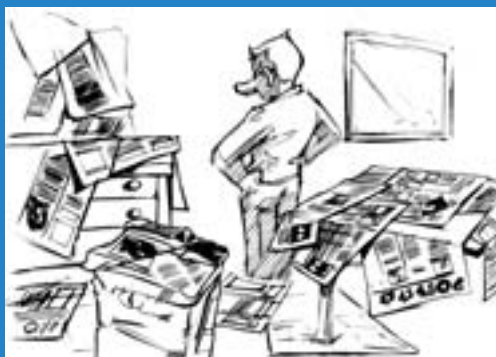
Dezacord cromatic: ocru sau albastru?

Valeriu răsoia abătut cartea lui preferată de bricolaj. După ultima ispravă cu dărâmarea zidului dintre sufragerie și bucatărie, era consemnat. Nu mai putea începe nici o lucrare în casă fără a se sfătui cu Violeta, soția lui. Într-adevăr, putea să-și facă de lucru prin debara, ba chiar a fost încurajat să o facă. Toate scaunele din casă scârțâiau și trebuiau reparate, dar el nu avea chef de mărunțisuri. Vroia ceva cu adevărat incitant, un proiect de anvergură... Deodată a găsit în carte un pasaj interesant: „Culorile roșu, oranș și galben, precum și tonurile închise, conferă de cele mai multe ori căldură unei camere, însă dau impresia micșorării dimensiunilor. Din contră, nuanțele deschise de al-

bastru, violet și verde creează iluzia măririi spațiului, precum și senzația nejustificată de frig“.

- Aha, zise Valeriu, prin urmare apartamentul nostru are nevoie de o nouă înfățișare. Bănuiam eu că e ceva în neregulă cu albul imaculat din toate camerele. Parcă suntem la spital. Iar sufrageria e așa de mică, încât n-ar strica un bleu pentru pereți. Și, ca să lărgim și mai mult câmpul vizual, tavanul trebuie să aibă o nuanță un pic mai închisă. Iar senzația de rece, cred că nu este decât o iluzie. E clar, sâmbăta asta am de lucru! Dar cum o pot convinge pe Violeta să...

Soția lui era în oraș, la cumpărături. Când s-a întors, Valeriu a început să-i vorbească despre o soluție antiigrasie excelentă,

Totul despre...

...vopsele

Compoziția lor include pigmenți (pentru culoare), lianți (conferă aderență și consistență) și solvenți (păstrează fluiditatea). De asemenea, pot fi întâlnite ingrediente care dau elasticitate stratului (de plastifiere), ameliorează puterea de acoperire (substanțe de încărcare) și altele care favorizează

uscarea (de siccativitate). Putem face o clasificare a vopselelor în funcție de tipul diluantului conținut: pe bază de solvenți (glicerofaltice sau cu benzină, precum cele destinate suprafețelor din lemn și metal) și pe bază de apă (emulsii acrilice sau vinilice, de exemplu cele lavabile și semilavabile).

Da, deci nu...

...neglijanți indicațiile date de fabricant pentru fiecare tip de produs și utilizați-l în locurile și situațiile pentru care a fost conceput. Din fericire, apariția pe piață a vopselelor acrilice a ușurat considerabil munca zugravilor, care în mare parte au renunțat la clasicul lapte de var stins. Astfel, ei pot oferi o

garanție suplimentară pentru rezistența acoperirilor efectuate într-un timp scurt și la un preț rezonabil. Totuși, mai este o problemă: puterea de acoperire. Multe produse nu respectă „rețeta“ de pe etichetă, așa că trebuie să achiziționați o cantitate mai mare de vopsea decât v-ați propus inițial.

Valeriu și Violeta nu reușesc să ajungă la o înțelegere în ceea ce privește culoarea potrivită pentru sufrageria lor. Și cum vorbim de două personalități puternice este inevitabil să nu apară un conflict. Puteți zâmbi, însă aveți grijă! Vi se poate întâmpla și dumneavoastră!

adusă de un amic din Germania și pe care trebuie s-o pulverizeze atât pe zidurile din baie, cât și pe cele din bucătărie.

- Bună idee, a zis ea, bucuroasă că va scăpa de petele de mucegai. Vreau să te ajut!

- Și eu mi-aș dori, draga mea, dar e o mică problemă, a întrerupt-o Valeriu. Soluția asta miroase foarte puternic, iar noi nu avem decât o singură mască de protecție. Așa că mai bine ai face sâmbătă o vizită prietenei tale Monica.

- Dar m-am despărțit de ea acum o oră! a replicat Violeta.

- Nu pot să cred că ați avut timp suficient să vă povestiți tot ce vroiați...

- Asta cam așa este. Bine, o să-i dau un telefon și o să-i spun că îi fac o vizită, dar să nu-mi murdărești perdelele. Ai grijă, sunt de la mama! a spus fără să bănuiască planurile soțului ei.

Așa cum le-a fost vorba, sâmbătă, Violeta a plecat la prietena ei, iar Valeriu a rămas „să dea cu soluție antiigrasie“, de fapt să vopsească sufrageria. Se pregătise din timp, cumpărând două cutii cu vopsea albă, un trafalet, o pensulă și o sticlă cu pigment de un albastru intens. A mutat în mijlocul camerei tot mobilierul și l-a acoperit cu o folie din plastic, a întins ziar pe parchet și s-a pus pe treabă.

Vânzătorul îl asigurase că micul recipient cu pigment îi este mai mult decât suficient, ba chiar îl sfătuisese ca, la început, să toarne doar un sfert din conținut. Abia apoi, după ce va vedea nuanța, să hotărască decă mai trebuie să adauge. „Cât de intens poate să coloreze sticla asta peste zece litri de vopsea albă?“, își zise Valeriu. Așa că a turnat tot conținutul într-una dintre cuti-

ile cumpărate. A fost suficient să amestece câteva secunde, și albul strălucitor s-a transformat într-un albastru precum cerneala. Fără să stea prea mult pe gânduri, Valeriu a adus un vas mai mare, în care a încercat să deschidă la culoare amestecul compromis, folosind cealaltă cutie de vopsea albă. Rezultatul a fost sub așteptările sale: combinația era imposibil de utilizat, chiar și pentru avangardistul nostru prieten.

N-a avut încotro și a fost nevoit să meargă iar la cumpărături. De data aceasta a ales două cutii cu vopsea gata colorată. Dintre cele 10 feluri de albastru pe care i le-a propus vânzătorul, a ales două care i s-au părut mai apropiate din punctul de vedere al culorii, dar diferite ca nuanță. Citise cu atenție pasajul din carte în care scria că pot exista practic o infinitate de nuanțe, în funcție

...unelte

La demararea lucrărilor asigurați-vă că aveți tot ce vă trebuie: pensulă, trafalet, pulverizator sau pompă. Alegerea instrumentului vă este indicată de eticheta produsului, care poate propune mai multe variante, dar și de zona pe care o veți acoperi. De exemplu, dacă aveți un tavan

nu foarte înalt, evitați să faceți echilibristică pe scaune și cumpărați un trafalet cu mâner lung sau prelungitor. Pensulele pot fi late (eficientizează munca), subțiri (ajută la contururi) sau îndoite (utile pentru calorifere sau alte suprafețe în care accesul este mai dificil).

Da, deci nu...

...vă aventurați în folosirea pompelor pentru zugrăvit dacă nu stăpâniți bine normele de utilizare. Au existat cazuri de accidente cauzate de presiunea mare din recipient. Noile pistoale pentru vopsit, deși au un randament mai scăzut, sunt mai ușor de întrebuințat.

de cât de închisă sau deschisă este culoarea. Pentru a exemplifica, roșul poate fi comparat cu roz (spre alb) și bordo (spre negru). De asemenea, a aflat că unele culori sunt mai aprinse, mai vii, având un aport mai mare de roșu, și altele mai stinse, în care albastrul are o influență vizibilă.

Valeriu a cumpărat vopseaua și, având unelte potrivite, a terminat treaba în câteva ore. Abia aștepta să vină Violeta, să-i vadă opera. „Sunt sigur că până la urmă o să-i placă. Păcat că ea nu simte ca mine plăcerea de a explora acest univers al culorilor. De exemplu, o baghetă ornamentală aurie ar da un aspect elegant încăperii“, gândea Valeriu, admirând combinația de tonuri și acuratețea liniei de separare dintre nuanța de pe pereți și cea de pe tavan.

Câte seară, soția lui s-a întors acasă dornică să-i povestească ultimele noutăți. Însă, când a intrat în sufragerie, a rămas stupefiată. N-a mai avut putere decât să întrebe „Unde-i perdeaua de la mama?“.

- Nu știu, cred că am pus-o pe pat în dormitor. Dar ce zici de noua perspectivă din camera noastră de zi? Nu-i așa că aceste culori reci te fac să crezi că avem un living imens?

- Culori reci? Am înghețat! Mă așteptam să găsesc aici cel mult un miros de nesuportat, dar aceste nuanțe sunt îngrozitoare! De unde ți-a venit ideea?

- Din cartea mea de bricolaj, răspunse Valeriu, dezamăgit că este neînțeles.

- Dar tu nu ai mobilă pentru culorile astea. Cum crezi că o să se asorteze cu canapeaua bej și biblioteca din lemn de cireș, pe care am primit-o cadou de nuntă? E o barbarie!

- Complet greșit! Aici scrie clar: „pentru animarea unei camere lipsite de atracție, puteți jongla cu contrastele“. În sfârșit, avem un joc interesant de culori complementare. Acum totul este mult mai palpitant.

- Vrei ceva palpitant? Iată ceva palpitant: în seara asta voi dormi la Monica, iar când mă voi întoarce, vreau să cred că totul n-a fost decât un vis urât.

În zadar a protestat Valeriu, încercând să o convingă de bunele lui intenții. Violeta și-a luat impasibilă câteva haine și a plecat la prietena ei.

Din păcate, vopseaua întârzia să se usuce. Chiar dacă în prospect scria că va dura două ore, minunea s-a petrecut abia după vreo șapte. A încercat deschizând larg ferestrele, însă fără rezultate vizibile. Apoi i-a venit ideea să folosească uscătorul de păr al Violetei. Într-un târziu, pereții erau perfect uscați, dar camera se umpluse de insecte iar Valeriu de viruși: răcise din cauza curentului.

Spre norocul lui, dimineța a găsit un magazin care era deschis și duminica. Astfel a putut cumpăra altă vopsea pe care a fost nevoit să o aplice în trei straturi. Violeta s-a putut întoarce acasă în seara aceleiași zile. A fost chiar încântată de aerul proaspăt din sufragerie.

- Dragule, după ce termini de dat cu soluția pentru igrasie, nu vrei să vopsești și la noi în dormitor? Albul acela mat e cam anost, ce zici de ocră?

Din secretele meșterilor

Dirrecția aplicării

Vă recomandăm ca, în cazul folosirii pensulei sau trafaletului, fiecare strat să fie aplicat pe o direcție perpendiculară față de cel precedent. În acest fel nu vor mai fi observate micile neregularități (dăre, pete, denivelări etc.) De asemenea, dacă aveți o lustră suspendată de plafon, este de preferat ca la ultimul strat pentru vopsirea pereților să efectuați mișcări verticale. Din contră, dacă aveți aplică pe pereți, mișcările trebuie să fie orizontale.

...pregătire și aplicare

Suprafețele destinate vopsirii trebuie curățate de praf, murdărie, grăsimi și straturi de finisaj. Vechile acoperiri cu humă pot fi îndepărtate prin spălarea cu un burete sau răzuirea cu un spaclu, hârtie abrazivă pentru șlefuit ori perie de sarmă. Aceleași unelte sunt utile și pentru eliminarea vopselelor pe bază de rășini sau a tapetului. Fisurile trebuie astupate, iar tencuielile ce nu mai au suficientă priză cu zidul - îndepărtate, urmând a efectua reparațiile. După ce ați obținut o suprafață rigidă și stabilă, un strat de amorsă e bine-venit, deoarece este posibil ca produsul să nu conțină o cantitate suficientă de lianți. De aceea, dacă fabricantul recomandă această lucrare, vă sfătuim să o efectuați. Aplicarea propriu-zisă a vopselei o veți efectua numai după ce se usucă amorsa. Pentru obținerea unei culori uniforme e nevoie de cel puțin două straturi de vopsea.

Da, deci nu...

...efectuați lucrări de vopsire la temperaturi extreme (sub 5°C și peste 35°C)! De asemenea, nu diluați vopseaua mai mult decât vă indică eticheta, chiar dacă aplicarea pare greoaie. E mai bine să schimbați instrumentul. Uneori folosirea unui trafalet „cu blană“ poate da rezultate mai bune decât cel cu burete dacă vopseaua e mai groasă. Când folosiți instrumente manuale, primul strat trebuie amestecat cu 10% apă, iar al doilea nediluat. Utilizând o pompă pentru pulverizare, aveți o eficiență crescută, dar și o precizie mică la punerea în operă. Pentru aceasta, cantitatea de apă adăugată trebuie să fie mai mare (25-35%). Vă recomandăm să respectați și intervalul dintre aplicarea straturilor în funcție de timpul de uscare. Acesta este diferit pentru fiecare produs și în funcție de condițiile de mediu (temperatură, umiditatea aerului, grosimea stratului etc).

IRIScreative effect

Dragi prieteni,
Vă invităm să realizăm împreună în acest număr un detaliu decorativ folosind sistemul IRIS CREATIVE EFFECTS de la POLICOLOR. El va imprima designului acestei camere un efect dinamic și plăcut. Este o tehnică decorativă simplă de realizat folosind un burete marin de dimensiune medie și o mânășă cu efect de blană. Prin culorile folosite vom aduce armonie și lumină, personalizând spațiul. Mai mult decât o experiență vizuală ele vor comunica și vor da viață simțurilor. Este momentul să vă puneți în valoare creativitatea și capacitatea de a combina cele 680 de nuanțe ale sistemului IRIS. Sistemul se compune din 2 vopsele de calitate superioară, superlavabile, cu o putere mare de acoperire, rezistente la factorii de mediu, IRIS Creative Bază și IRIS Creative Lazura – o vopsea transparentă.

Acum să ne apucăm de lucru pregătind peretele, curățându-l de stropi de tencuială, de praf și de murdărie. Îl șlefuiim ușor, îndepărtăm praful și apoi aplicăm un strat de "Amorsă perete Policolor".

După uscarea peretelui omogenizăm "Bază" și o aplicăm în 2 straturi cu o rolă (trafalet) de blană, primul strat diluat 10% cu apă, iar al doilea aplicat ca atare. După uscarea primului strat de bază, aplicăm al doilea strat. Apoi, aplicăm stratul 3 de bază din loc în loc, cu ajutorul unui burete marin (buretele NU se descarcă de surplusul de material prin tamponare pe o suprafață curată). Prin apăsarea ușoară pe perete el va lăsa o amprentă de vopsea, care ne ajută în realizarea unui efect de "zid antic". Se usucă bine și se aplică din loc în loc culorile de "Lazura" cu o pensulă. Aceste pete de culoare se întind imediat cu o mânășă de blană umezită, apăsând mai tare sau mai ușor în funcție de efectul dorit. Pentru obținerea gradientului de culoare trecem buretele dintr-o zonă colorată în alta. (vezi fotografiile)

Sfaturi practice:

Pentru a fi sigur că veți realiza efectul dorit, trebuie să testați aplicarea efectului pe o suprafață mică.

Se lucrează într-un ritm susținut la aplicarea Lazurii.

Cu o cârpă bine umezită se pot face ștergeri accentuate în zonele puternic colorate.

A patra nuanță este neutră și va fi aplicată numai pentru efecte de luminozitate.

Pentru cei interesați de sistemul IRIS CREATIVE EFFECT și cei pasionați de design interior, POLICOLOR organizează permanent cursuri de inițiere.

Telverde
08008-265677
08008-COLORS
APEL GRATUIT

www.policolor.ro
www.deko-professional.ro

Policolor

Decorațiuni interioare

Elementele de tâmplărie de calitate superioară, realizate din aluminiu și lemn, precum și executarea acestora după cele mai noi standarde tehnice, garantează la montarea ferestrelor o calitate înaltă, fiabilitate, confort și siguranță.

Îmbinare perfectă

1. Pe canaturile cercevelor exterioare veți lipi o bandă din material spongios precomprimat, menită protejării rosturilor.

2. Tot cu o bandă izolanță precomprimată veți realiza și etanșarea exterioară dintre tocurile ferestrelor și structura din lemn a clădirii.

3. Pentru izolarea interioară veți lipi de jur împrejur, pe toate cele patru părți ale tocului ferestrei, o folie flexibilă specială...

La ușile și ferestrele anexelor prezentate în fotografia de mai sus vor fi utilizate elemente de tâmplărie din lemn și aluminiu.

Cei care execută astăzi lucrări de construcție, reconstrucție, extindere sau modernizare au la dispoziție în domeniul suprafețelor vitrate o gamă largă de materiale, sisteme, tipuri, forme și moduri de funcționare ale acestora. De la clasicele ferestre din lemn acoperite cu material plastic, până la cele moderne realizate din aluminiu și combinații de materiale. Dar indiferent pentru ce vă decideți, variantele moderne oferă în prezent, fără excepție, o protecție termică optimă, fiind excluse pierderile de energie atât de des întâlnite până în anii '80.

Fără îndoială, combinația „lemn-aluminiu“ este considerată una dintre variantele excepționale în privința execuției. Totuși, la alegerea acesteia nu este important numai aspectul optic remarcabil, datorat posibilităților nelimitate de vopsire a elementelor exterioare din aluminiu. Mai trebuie avute în

vedere și alte criterii decisive, precum rezistența la intemperii și naturalețea lemnului. Astfel, cu toate că la interior pot fi utilizate cele mai diferite esențe de lemn și culori adaptate în mod corespunzător încăperilor, în cazul fațadei predomină o imagine omogenă și unitară.

Totodată, soluția pe care v-o supunem atenției în articolul de față este concludentă și în privința întreținerii și duratei de viață a materialelor (fiabilitatea lemnului de rășinoase fiind de aproximativ 100 de ani, iar a celui de foioase de până la 300 de ani). În cazul în care vă decideți să o folosiți, veți evita atât de frecventele intervenții cu șmirghel și vopsea pentru recondiționări și corecturi ulterioare. Astfel, datorită calității superioare a suprafeței din aluminiu, acest tip de ferestre nu necesită decât cheltuieli minime de întreținere.

În ceea ce privește proprietățile de izolare termică și fonică, ferestrele executate din lemn și aluminiu sunt de asemenea primele în top. Totuși, potențialul deosebit al noilor ferestre în domeniul economisirii energiei și protecției fonice nu este garantat doar prin modul de fabricație al componentelor, ci și de montarea corectă a lor în zidărie, sau, precum în exemplul prezentat de noi, într-un perete din lemn izolat termic cu plăci fibrolemonoase (PFL). Etanșarea corectă a ramelor, atât în exterior, cât și

în interior, constituie întotdeauna un criteriu decisiv pentru confort și eficiență energetică.

Prima operațiune de montaj pe care o veți efectua constă în izolarea exterioară a ramelor ferestrelor și ușilor cu ajutorul unei benzi de etanșare din material spongios precomprimat și impregnat. Pe aceasta o veți lipi pe marginea exterioară a cercevelei din aluminiu aferentă ferestrelor și ușilor, precum și pe partea interioară a cercevelor din lemn. Particularitatea definitorie a benzii de etanșare este aceea că după derulare și aplicare, ea se dilată, mărindu-și în mod considerabil volumul inițial. În acest fel, între tocul din aluminiu și

Din secretele meșterilor

Imperfecțiuni

Micile neuniformități ale golului din perete deja etanșat le veți nivela cu bandă comprimată, ca în exemplul prezentat de noi. În schimb, cele de dimensiuni mai mari trebuie egalizate mai întâi cu material de etanșare.

4. ...cașerată cu folie din aluminiu rezistentă la rupere și rigidizată cu țesătură. După ce ați aplicat-o, va trebui să o presați cu grijă.

5. La toate colțurile, veți aplica folia flexibilă pentru interior lăsând în afară (sub formă de buclă) o porțiune de aproximativ 3 cm.

6. Zona dinspre exterior a golului din perete o veți izola cu ajutorul unei benzi elastice din cauciuc butilic, impermeabilă la difuzia aburilor.

Sistemul de etanșare Ceresit calitate la standarde europene

Pentru a obține rezultate optime sunt necesare soluții și suport profesional. De mulți ani compania Henkel, prin marca Ceresit, reprezintă partenerul expert al constructorilor profesioniști, cunoscând care sunt nevoile și cerințele lor. Soluțiile și materialele oferite fac munca constructorilor mai ușoară, rentabilă și eficientă. Toate aceste calități însumate conduc la importante economii de timp și bani, dar în același timp ușurează execuția lucrărilor.

Multe lucrări nu pot fi finalizate folosind soluții singulare. Datorită acestui motiv, Ceresit se bazează pe sisteme compacte de produse ce sunt compatibile între ele și care se potrivesc perfect cerințelor din construcții. Factorii externi care acționează în permanență asupra materialelor de construcție și implicit asupra construcțiilor, cum ar fi apa, aerul, variațiile de temperatură, conduc în timp la degradarea acestora. Deteriorarea poate fi controlată sau împiedicată prin luarea unor măsuri de protecție eficiente.

Structura materialelor de construcție, fiind una poroasă, favorizează acțiunea corozivă a factorilor de mediu. Pentru ca o clădire să își păstreze proprietățile fizico-mecanice în timp, materiale precum betonul, zidăria, piatra naturală, trebuie protejate astfel încât construcția să fie durabilă și funcțională, dar să ofere și un confort termic, acustic și estetic adecvat destinației.

Materialele de etanșare siliconice sunt soluții moderne ce vin în întâmpinarea și rezolvă cu succes probleme ce țin de durata de viață a diverselor construcții. Folosirea în mod corect a materialelor de etanșare (în funcție de necesitate și aplicație), se pot păstra anumite spații în condiții de umiditate și igienă

adecvate, se pot executa reparații sau lucrări, evitând apariția fisurilor sau a mușcăiului.

Elasticitatea materialelor de etanșare (deformație maximă admisă 25%) de tip silicon constituie un avantaj important în fața materialelor de umplere tradiționale (mortar, ipsos - 0,3-0,5 %). De asemenea, pe lângă comportarea bună și aderența ireproșabilă la diverse tipuri de materiale de construcții, materialele de etanșare de tip silicon sunt rezistente în timp la acțiunea factorilor externi, printre care și razele UV.

Gama completă de produse de etanșare marca Ceresit sunt de o calitate superioară, care răspunde celor mai multe dintre necesități.

Ceresit Silicon Sanitar

Un material de etanșare cu proprietăți elastice și de etanșare deosebite. Conținând un fungicid, acesta nu mușcăiește. Este recomandat pentru spații preponderent umede.

Ceresit Silicon pentru Sticlă

Acest material de etanșare se poate folosi la orice aplicație care implică sticlă. Pentru a rezista cât mai bine în condițiile în care este expus la soare, acest produs este rezistent la acțiunea razelor UV.

Ceresit Silicon Universal

Etanșant universal pentru uz interior și exterior.

Ceresit Silicon Neutral

Material de etanșare folosit cu precădere în construcții, fiind compatibil cu marea majoritate a materialelor, inclusiv metalele. Prezintă aderență ireproșabilă și comportare foarte bună în mediul exterior.

Ceresit Acril

O soluție modernă ce înlocuiește cu succes materialele de reparații obișnuite de tip ipsos. Fiind un material de tip elastic, nu se fisurează. Poate fi acoperit cu orice tip de vopsea.

Pentru o bună comportare în timp a materialelor de etanșare, trebuie să fie acordată importanța cuvenită modului de aplicare al acestora și procurării accesoriilor necesare desfășurării lucrului.

Ustensile pentru aplicarea și finisarea materialelor de etanșare

Pistol aplicator
prevăzut cu sistem
auto-stop.

Silikon Tool - pentru desfacerea ușoară a recipientului și netezirea perfectă după umplerea rosturilor.

Silikon Shark - pentru înlăturarea siliconului din locuri strâmte și de pe suprafețe netede.

Etape de aplicare a materialelor de etanșare

1. Curățarea rostului cu ajutorul unui șpaclu și a unei pensule. Rostul trebuie să fie curat și uscat.

2. Aplicarea benzii de hârtie pe marginile rostului pentru a evita murdărirea suprafețelor.

3. Desigilarea cartușului în partea superioară a filetului cu ajutorul uneltei speciale Silikon Tool.

4. Montarea duzei aplicatoare.

5. Tăierea duzei la 45 grade (în funcție de dimensiunea rostului).

6. Pregătirea pistolului aplicator pentru montarea cartușului de etanșant; aducerea patului în poziție verticală.

7. Aplicarea etanșantului în rost.

8. Înlăturarea surplusului de etanșant din rost cu ajutorul uneltei speciale Silikon Shark.

9. Înlăturarea benzii de hârtie.

10. Pulverizarea etanșantului proaspăt cu o soluție de apă cu săpun (șampon, detergent vase).

11. Finisarea manuală a rostului.

7. Acum veți așeza glaful ferestrei în partea exterioară a golului din perete, fixându-l cu șuruburi groase. Glaful îl veți monta în pantă...

8. ...dinspre fereastră spre exterior. Glaful prezintă o muchie în lateral, menită scurgerii apei pluviale. La determinarea adâncimii de montaj...

9. ...trebuie calculată și grosimea căptușelii din scânduri de pe fațadă. Acest lucru este valabil și la dimensionarea scândurilor golului din perete.

13. ...lipi de jur împrejur folia flexibilă. Presați-o pe suprafața suport, evitând formarea bulelor de aer și, în măsura posibilului, fără cute.

14. La interior, legătura dintre pervaz și perete este perfect etanșă. Folia are o rezervă de 2 cm, pentru mișcările neprevăzute ale elementelor.

15. Iată cum trebuie să arate peretele izolat termic cu PFL! În acest loc va fi montată ulterior ușa din lemn și aluminiu a terasei.

16. După ce ați prevăzut în prealabil tocul ușii cu izolații complete, îl veți așeza în golul din perete. Acest element constructiv...

Din secretele meșterilor

Poziționarea tocului ușii

Tocul ușii trebuie montat perfect orizontal. Pentru a realiza o reglare de mare finețe, folosind nivela cu bulă de aer, acest element greu poate fi ridicat puțin cu ajutorul unei așa-numite răngi cu gheare, în așa fel încât să puteți introduce cu efort minim penele de ajustare necesare.

17. ...îl veți prinde apoi de peretele casei cu ajutorul unor șuruburi speciale, ce sunt introduse în găurile laterale executate în prealabil.

peretele din lemn (respectiv izolația din plăci fibrolemnoase deja existentă de la construcția imobilului) este obținută o etanșare perfect impermeabilă la pătrunderea zăpezii sau averselor de ploaie.

Următorul pas constă în etanșarea tocului pe interior cu aju-

torul unei folii flexibile speciale. Realizată din aluminiu, această folie este elastică și rezistentă la rupere, fiind în plus rigidizată cu țesătură. Totodată, pe una dintre părți, ea este cașerată cu un strat de fibre sintetice. Din motive ce țin atât de tehnologia de prelucrare, cât

și de alternanța operațiunii de lipire, stratul de fibre sintetice este divizat în două suprafețe independente: una de butil, respectiv una autoadezivă.

Mai întâi veți lipi partea autoadezivă a foliei pe toate cele patru muchii ale tocului din spate, în așa fel încât pli-

urile elastice să fie închise de suprafața cercevelor interioare. Iar pentru ca folia să aibă continuitate chiar și în zonele de colț, puteți recurge la un artificiu tehnic ce constă în aplicarea foliei la colțuri în forma unei bucle, lăsând circa 3 cm în afară. A doua parte a foliei, cea

10. Cu ajutorul unui levier, veți îndesa în rostul dintre tocul ferestrei și peretele din lemn un material textil cu rol de etanșare.

11. O altă variantă este aceea de a umple rosturile cu spumă specială pentru ferestre. Aceasta trebuie dozată cât mai exact cu puțință.

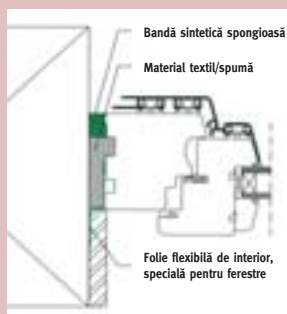
12. Cu o pensulă, veți aplica pe partea interioară a golului din perete un grund adeziv special. Lăsați-l să se usuce înainte de a...

cu adeziv de butil, o veți lipi ulterior, după ce veți monta cercevelele, direct pe suprafața peretelui din lemn, astfel încât între cele două elemente de închidere exterioară să puteți obține o joncțiune continuă, care să asigure totodată și impermeabilitatea.

Pentru etanșarea rapidă și sigură a rosturilor de îmbinare exterioară ale ferestrelor contra difuziei aburilor, pe cantul izolației fibrolemnoase din PFL ce

Detalii ale sistemului de etanșare

Închiderea rosturilor de la ferestre trebuie executată etanș, dar astfel încât să poată prelua mișcările neprevăzute ale elementelor. La exterior veți folosi o bandă de etanșare din material sintetic spongios, impregnată, precomprimată și care poate fi vopsită, iar la interior o folie flexibilă prevăzută cu o rezervă extensibilă, ce poate compensa mișcări ale elementelor de până la 20 mm.

constituie suprafața de reazem pentru pervazul ferestrei, veți prinde o bandă de butil. Este vorba despre o masă de cauciuc butilic plasto-elastic, cașerată pe una dintre părți și caracterizată printr-o aderență deosebit de ridicată. Această bandă (care poate fi tencuită sau chiar acoperită cu un strat de vopsea) urmează să o aplicați în așa fel încât să depășească golul din perete cu o porțiune de aproximativ 3 cm, în vederea asigu-

BIKUTOP

MEMBRANE HIDROIZOLATOARE ADITIVATE CU SBS

Temperaturile scăzute din timpul iernii supun lucrările de hidroizolații celor mai mari solicitări. Efectul cel mai probabil? Fisurarea.

Alege un produs mult mai bine adaptat condițiilor de climă din România! Alege membranele aditivate cu SBS - garanția flexibilității la temperaturi scăzute!

SWISSPOR RECOMANDĂ

BIKUVAP strat barieră de vaporii/strat difuzie vaporii
BIKUPLAN strat inferior de hidroizolații în sistem multistrat
BIKUTOP strat superior de hidroizolații în sistem multistrat

 A Swisspor Holding Company

MEMBRANA HIDROIZOLATOARE ADITIVATĂ CU SBS NU SE FISUREAZĂ IARNA!

swisspor
 saving energy

18. În paralel cu introducerea și fixarea șuruburilor, trebuie să verificați dacă rama își păstrează sau nu poziția corectă.

19. Am ajuns la momentul în care puteți monta ușa. Pentru aceasta, veți îmbina balamalele și închide bolțurile de siguranță.

20. Înainte de a etanșa la interior, trebuie să verificați dacă ușa poate fi manevrată ușor, respectiv dacă se închide perfect.

21. În cazul în care considerați necesar, veți aplica mai întâi un adeziv de montaj pe fâșiile cu butil ale foliei flexibile, iar apoi...

22. ...veți umple rosturile dintre tocul ușii de acces la terasă și peretele din lemn cu spumă pentru ferestre.

23. După uscarea spumei, puteți presa folia flexibilă pe suprafața peretelui din lemn, având grijă să evitați formarea de cute.

rării etanșării ulterioare între pervazul ferestrei și izolația din fibre lemnoase.

Acum, cu ajutorul unor materiale textile, veți etanșa în interior rosturile dintre tocul ferestrei și peretele din lemn. O altă variantă pentru această operațiune poate fi utilizarea spumei pentru ferestre. Apoi, cu scopul de a optimiza aderența foliei flexibile atât la tocul ferestrei, cât și la peretele din lemn, pe partea dinspre interior a golului din perete veți aplica un grund adeziv special.

În acest punct se impune să fiți atenți ca suprafața suport să fie uscată și fără nici un pic de praf sau grăsime. De asemenea, trebuie îndepărtate în prealabil eventualele resturi de vopsea, respectiv soluție de impregnare. Abia apoi veți lipi folia flexibilă. În acest fel, veți putea realiza o etanșare continuă și

totală în zona dintre peretele de la interior și tocul ferestrei, respectiv ușii.

După etanșarea tuturor elementelor componente ale ușii, în golul din perete va fi montat mai întâi tocul acesteia, fiind poziționat vertical cu ajutorul unor pene din lemn așezate sub el. După aceea, tocul ușii va fi

prins de perete cu șuruburi speciale de montaj, introduse în găurile de fixare executate în prealabil. La înșurubare, montanții verticali ai tocului trebuie să fie centrați, pentru ca foaia de ușă să pătrundă cu exactitate în elementele de îmbinare.

În urma etanșării de jur împrejur, cu spumă pentru feres-

tre, a rosturilor dintre tocul ușii și stâlpii din lemn care o încadrează, veți aplica și aici (ca în cazul ferestrelor) o folie flexibilă. La lipire, pe suprafața fâșiei cu butil a foliei veți aplica o pastă adezivă specială, cu rol de optimizare a aderenței, presând apoi cu atenție asupra ei. Odată îndeplinită și această ultimă operațiune, montajul este finalizat.

Așadar ați terminat lucrarea cu succes și sunteți mulțumit. Atunci, puteți sta liniștiți în această iarnă. Frigul, zăpada, apa, vântul sau orice altceva de acest gen nu vă vor mai deranja! Veți putea să vă relaxați acasă fără griji de dinaintea executării acestei lucrări. Lucru ce se va întâmpla doar dacă ați respectat întocmai sfaturile, etapele, materialele și sculele pe care vi le-am prezentat în acest articol, altfel...

Forum pe www.misiuneacasa.ro

Pe forumul site-ului www.misiuneacasa.ro puteți primi răspunsuri obiective și bine justificate din punct de vedere tehnic la problemele pe care le întâmpinați în lucrările dumneavoastră. Ele vă sunt oferite de specialistul Misiunea Casa chiar și în domeniul tâmplăriei moderne.

KONTIROM

Furnizor de materiale pentru un nou supermarket la Ploiești

Kontirom SA, cu sediul în Pantelimon-Ilfov, este membru al grupului Arcelor din care fac parte Konti Steel Hellas și Haironville Austria, specializate în producția de profile și panouri metalice pentru construcții. În cei șapte ani de activitate pe piața românească, societatea a devenit unul dintre marii furnizori autohtoni de panouri termoizolante cu spumă poliuretanică și vată minerală, tablă cutată și structuri metalice galvanizate confecționate din profile.

Una dintre lucrările de referință marca Kontirom este un supermarket din Ploiești, a cărui finalizare a fost prevăzută pentru sfârșitul acestui an. La realizarea închiderilor exterioare ale construcției, specialiștii companiei au optat pentru folosirea unor soluții tehnice care să corespundă exigențelor economice și estetice ale beneficiarilor, dar și condițiilor climatice ale acestei zone. Astfel, pentru acoperiș au fost întrebuințate panouri speciale din tablă cutată tip Superdeck HA 150/280, produsă în Austria de Haironville. Acestea, având o deschidere de șase metri, sunt garantate să reziste solicitărilor mediului înconjurător, inclusiv depunerilor mari de zăpadă. Pentru asigurarea confortului termic, pe tabla din oțel au fost aplicate două straturi

de vată minerală, fiecare cu o grosime de 50 mm, și o membrană termoizolatoare. Pereții laterali ai supermarketului au fost executați din casete metalice autoportante HA 100/600 produse de aceeași firmă austriacă, vată minerală de 100 mm și tablă cutată HA 32/207/0.63.

Obiectivul construit cu ajutorul firmei Kontirom mai cuprinde un corp destinat depozitării materialelor pentru construcții, în acest scop fiind utilizate produse metalice neizolate termic. Konti Steel Hellas a furnizat panee galvanizate KB 250 (pentru acoperiș) și C 180 (la pereți). Închiderile sunt compuse din două tipuri de tablă cutată: Nergal (fabricată chiar de Kontirom), și HA 32/207 (de la Haironville Austria).

Gama de produse oferite de Kontirom este mult mai variată decât cele utilizate pentru această lucrare. De asemenea, compania asigură nu numai materialele, ci și asistență tehnică în timpul montajului. Latura estetică a panourilor a fost privită cu deosebită atenție, ele fiind colorate în mai multe nuanțe din gama RAL. În aceste condiții, halele industriale, spațiile comerciale și depozitele realizate cu ajutorul firmei Kontirom se identifică printr-un plus de eficientizare a spațiului și o eleganță a formelor.

Întreținere pentru o viață lungă

învelitori

Vizită nedorită și neplăcută

Întâi de toate vă avertizăm că întreținerea și repararea învelitorii presupun de cele mai multe ori escaladarea acoperișului, lucru nu tocmai lipsit de pericole. De aceea e de datoria noastră să vă sfătuim să cereți sprijinul unui profesionist pentru execuția operațiunilor menționate în acest articol. Totuși, dacă nu am reușit să vă convingem și vreți să vă inițiați în alpinism, asigurați-vă că ați ținut cont de toate măsurile de precauție necesare astfel încât să nu vi se întâmple nimic rău.

Învelitoarea este una din cele mai expuse părți ale casei la efectele mediului înconjurător. Așadar, este vital să efectuați o verificare periodică, realizând reparații ori de câte ori este nevoie pentru a-i prelungi viața. Condițiile de vânt, ploaie, grindină, zăpadă, soare, cât și crengile căzute pe acoperiș sau diverse obiecte purtate de vânt, influențează deteriorarea acesteia. De aceea, învelitoarea trebuie să fie de cea mai bună calitate. Respectând acest sfat veți putea întârzia apariția problemelor.

Continuând raționamentul de până acum menționăm că este absolut necesară o verificare a învelitorii, în cazul în care ultima a fost efectuată în urmă cu zece ani sau chiar mai mult. Cu această ocazie veți putea descoperi găurile sau crăpăturile în faza incipientă. Ele trebuie remediate pentru a nu le oferi „posibilitatea“ de a-și mări diametrul în timp. De altfel, o degradare a învelitorii, oricât ar fi de mică, nu trebuie tratată cu neglijență.

Câțiva factori dăunători

Și acum să detaliem un pic! Calitatea proastă a materialelor și întreținerea precară sunt cele mai întâlnite cauze la degradarea unei învelitori. Când ne referim la acest aspect cea mai importantă problemă este infiltrația apei. Ploaia nu este un aliat și „profită“ de orice punct sensibil. O infiltrație minoră se poate transforma odată cu trecerea timpului într-un dezastru de proporții, deoarece apa va pătrunde în casă încet, dar sigur, distrugând aproape tot ce-i stă în cale (tavane, pereți, mobilă etc).

Așa cum menționam și în articolul din numărul anterior, învelitorile au o durată de viață ce variază foarte mult în funcție de materialele din care sunt fabricate. Alți factori de care depinde longevitatea lor se regăsesc în acuratețea montării și intervalele la care sunt realizate lucrările de întreținere.

Specialiștii sunt de părere că razele ultraviolete și căldura au efecte devas-

tatoare asupra tuturor tipurilor de învelitori. Soarele provoacă decolorarea materialului din care este executată, dar în același timp și întinderea, contractarea, ondularea și crăparea acestuia. Totuși, cel mai mare „inamic“ al învelitorii rămâne uzura în timp, care, cu riscul de a vă dezamăgi, indiferent de progresul tehnologic, nu poate fi oprită. Un motiv în plus pentru a vă gândi cât de trainică este învelitoarea.

Din ediția precedentă a revistei ați aflat amănunte despre caracteristicile învelitorilor. Continuăm cu ce e necesar pentru a le păstra corespunzător cât mai mult timp.

Japonezii preferă greutatea

Rafalele de vânt pot îndoi marginile învelitorilor din șindrilă bituminoasă sau fibră de sticlă, împingând astfel apa de ploaie și mizeriile ridicate de la sol, sub învelitoare. Dacă vântul este extrem de puternic, nici un tip de învelitoare nu mai este în siguranță, distrugerea ei devenind inevitabilă. De aceea, lucrările de ancorare sunt mai mult decât necesare. Pentru japonezi uraganele sunt ceva obișnuit, iar protejarea învelitorii și acoperișului reprezintă o prioritate când își construiesc casele. În acest sens ei folosesc cele mai grele materiale precum țigla, betonul sau ardezia, pentru a nu putea fi ridicate prea ușor, șarpantele urmând să fie și ele suficient de rezistente, pe măsura învelitorilor.

Din păcate, în cazul unui cutremur o învelitoare grea nu este o soluție tocmai bună, deoarece riscul prăbușirii casei crește direct proporțional cu masivitatea acoperișului... Zăpada, gheața și grindina își aduc contribuția la procesele de deteriorare ireversibilă. Spre exemplu, atunci când neaua se topește, de cele mai multe ori îngheață, creând țurțurii. Din nefericire, aceștia se stabilesc în jgheburile și burlanele acoperișului, fiind posibil ca în final apa să ajungă în podul casei. De această „plagă” se poate scăpa prin folosirea unui sistem de

încălzit special conceput în acest sens. Pentru siguranța dumneavoastră și a casei în care locuiți, vă sfătuim să nu încercați folosirea unor improvizații sau sisteme ce nu sunt aprobate de instituțiile abilitate.

Mucegaiul și mușchiul se pot acumula pe învelitorile din lemn sau țiglă, chiar și pe unele bitumate, dacă rămân umede pentru mai mult timp din cauza unei scurgeri deficitare sau a unei încălziri solare insuficiente. Mușchiul, odată ce crește, va reține umezeala pe suprafața acoperișului provocând degradarea părții cu care se află în contact. Una dintre cele mai bune metode de a elimina aceste organisme este utilizarea unui spălător cu jet de apă puternic, ce poate fi un simplu furtun cuplat la sistemul de alimentare cu apă curentă. Dacă nu aveți așa ceva prin casă puteți închiria o mașină de... pompieri.

Lăsând gluma la o parte, ar fi mai bine dacă ați lăsa această operațiune în seama unui profesionist. O altă modalitate este de a aplica cu o perie rigidă, de preferat cu fire din nailon, o soluție rezultată în urma amestecării a 2 l de clor cu 10 l de apă caldă. În timp ce multe din aceste cauze nu pot fi anticipate, inspecția regulată și reparațiile executate la timp vor preveni ca o distrugere minoră să devină o cheltuială majoră.

Atenție la neatenție!

In final, reluăm ideea cu care am început recomandându-vă să vă gândiți dacă rezistați ascensiunii. Majoritatea învelitorilor nu au fost proiectate pentru trafic, așa că e posibil să vă accidentați sau să cauzați distrugeri acoperișului. Dacă totuși trebuie să urcați, faceți-o cu mare atenție! Trebuie să purtați încălțări cu talpă din cauciuc și să evitați să urcați când învelitoarea este umedă sau înghețată.

Accesul către zona unde trebuie efectuată reparația este și el important. Dacă nu pu-

teți ieși printr-o lucarnă și singura variantă e o scară, aceasta trebuie să aibă distanțier ca să o puteți sprijini de zid și nu de jgheab sau alte elemente nesigure. Tot din motive de securitate, vă sfătuim să nu lucrați niciodată singur. Ideal ar fi să purtați și un harnașament prins de un element stabil și rezistent al acoperișului.

Când alegeți un sistem de învelitoare pentru acoperișul casei dumneavoastră vă recomandăm să verificați toate avantajele și dezavantajele sale. Alegerea unuia ce implică cheltuieli de întreținere mai mici poate fi mai avantajos decât altul mai bun în prima fază, dar a cărui îngrijire va ridica cu mult costul inițial. Pe de altă parte, unele sisteme presupun o întreținere regulată pentru ca garanția lor să fie valabilă. Alți furnizori nu impun astfel de controale periodice și cu toate acestea beneficiați de o garanție ce acoperă multe dintre problemele ce pot apărea. Așadar, alegerea vă aparține, însă... atenție ce alegeți!

Sugestii necesare și obligatorii

În cazul în care doriți să mențineți învelitoarea propriei case într-o condiție cât mai bună, prevenind astfel posibilele distrugeri, vă recomandăm să țineți cont de următoarele noastre sugestii:

■ **Inspectați-vă acoperișul din când în când**, de preferat toamna târziu și primăvara devreme. Cel mai sigur e să o faceți cu un binoclu sau o lunetă pentru a nu vă expune unor riscuri inutile suindu-vă pe acoperiș. E o metodă prin care protejați și învelitoarea.

■ **Verificați dacă nu aveți țigle, șite sau șindrile lipsă ori crăpate.** Pentru a descoperi fisuri ce nu sunt mascate de izolație sau alte elemente constructive, începeți căutarea din pod într-o zi însorită când lumina pătrunde prin ele și scoate în evidență defectunile. Dacă aveți o învelitoare bituminoasă e necesar să vă uitați după rupturi sau desprinderi, care sunt mai frecvente în zona de margine.

■ **Verificați starea părților metalice** întâlnite în special la burlane, găuri de aerisire, ferestre de mansardă sau luminatoare.

■ **Inspecțiile în urma unor condiții severe de mediu** (ploi torențiale, lapoviță, grindină, fulgere, zăpadă, vânturi puternice sau schimbări extreme de temperatură) sunt o necesitate. O parte dintre sistemele de învelitori existente pe piața autohtonă nu rezistă la

astfel de condiții, în urma cărora, de obicei, apar infiltrațiile. De aceea, trebuie să cunoașteți caracteristicile sistemului de acoperire ales, dar și dacă garanția lui acoperă pagubele cauzate de aceste fenomene.

■ **Jgheburile și duzele trebuie menținute curate și fără mizerii.** Pentru a le curăța folosiți un aparat de suflat sau un furtun cu apă. Copacii sau lianele de pe acoperiș vor fi eliminați pentru a reduce resturile vegetale de pe învelitoare, dar și pentru ca suprafața să se poată usca repede, fiind evitate mușgaiul și ciupercile. Un sfat cu adevărat special este să aplicați benzi din tablă de zinc pe coamele acoperișului. Când plouă, apa împrăstie oxizii de zinc de pe aceste benzi pe toată suprafața învelitorii, asigurând astfel protecție împotriva mușgaiului, ciupercilor și mușchiului.

**Rannila's
quality is
now Ruukki's
quality.**

Cere sistemul complet de acoperiș, dar ai grijă să alegi culoarea potrivită, să-ți placă și stră-strănepotei tale.

Ne-am schimbat numele, dar calitatea a rămas. Îți oferim același acoperiș atrăgător, durabil și ușor de montat. De acum încolo, acoperișul tău va purta numele Ruukki.
www.ruukki.com

Ruukki România, Tel.: 021 / 318 94 77, e-mail: ruukkiromania@ruukki.com

Vrancea este reprezentată în cadrul Muzeului Național al Satului „Dimitrie Gusti” din București de mai multe monumente, printre care și casa din Nereju, construită la sfârșitul secolului al XIX-lea. Tehnicile folosite la amenajarea ei, precum și tradițiile reflectate de obiectele de uz gospodăresc sau ritual, dezvăluie însă o civilizație cu mult mai veche. Acest lucru nu este de mirare, Munții Vrancei fiind patria celei mai cunoscute variante a vestitei balade *Miorița*.

În opera sa fundamentală *Descrierea Moldovei*, Dimitrie Cantemir prezintă Vrancea în termeni surprinzători pentru acea epocă, menționând că locuitorii ei „nu ascultă de nici un boier și alcătuiesc un fel de republică”. Demne de toată admirația aceste comunități oarecum independente, formate din răzeși mândri, harnici și, așa cum am văzut, poeți prin excelență!

Așezările, fiecare un *stat în stat* conduse de sfatul bătrânilor, aveau casele risipite printre munți, unele situate la distanțe de sute de metri între ele. Așa cum a remarcat cercetătorul etnolog dr. Aurelia Cosma, Director de Programe Culturale al muzeului, „în Vrancea poate fi observată legătura omului cu natura, atât prin capacitatea lui de a folosi materialele oferite de mediu, cât și prin intervenția echilibrată asupra lui. Astfel au fost realizate construcții care dovedesc proporții admirabile, jocuri de umbre și lumini, un deosebit rafinament datorat artei prelucrării lemnului”.

Poezie și ritualuri străvechi

Casa de la Nereju a fost reconstruită în muzeul bucureștean în anul 1936, chiar în perioada înființării acestei instituții care, la început, era prevăzut să aibă un caracter predominant sociologic. Conform proiectului inițial, cele 33 de gospodării ale muzeului au fost locuite o perioadă de timp de țărani care trăiau după obiceiurile fiecărei regiuni pe care o reprezentau. Astfel,

Tradițiile răzeșilor din Țara Vrancei

fondatorul muzeului, sociologul Dimitrie Gusti, îl definea ca pe „un sat ciudat, făcut din mai toate satele României”.

Casa din Nereju a fost selectată să reprezinte Țara Vrancei în urma unei expediții organizate în 1927 de Gusti și colaboratorul său Henri H. Stahl. Cercetătorii au acordat o importanță deosebită zonei, de aici provenind varianta *Mioriței* culeasă de Alecu Russo și publicată de Vasile Alecsandri. Totuși, această baladă pastorală nu este unicul simbol al continuității unei civilizații străvechi. Mai există și tradiția confecționării *măștilor*. Ele aveau obrăzare din lemn și întruchipau personaje reale sau imagine. De exemplu, de Crăciun erau ridiculizate astfel aspecte ale vieții comunității.

Un alt ritual specific zonei este *Chipărușul*, practicat la înmormântări, când sătenii mascați, intrând în transă prin cântece și dansuri, invocau spiritele celor trecuți în lumea de dincolo. Moartea nu era privită ca o despărțire. Alte personaje legendare întruchipate de măști erau *blajinii* - înțelepții ce veneau în cea de-a treia zi de priveghi să ia sufletul mortului. De asemenea, trecerea peste foc era simbolul purificării și al inițierii în tainele lumii.

O casă... evoluată

Toate aceste obiceiuri și ritualuri s-au păstrat într-o mică măsură, în prezent fiind practicate doar de cei foarte bătrâni. Totuși, tradiția Țării Vrancei poate fi valorificată

Idei simple și folositoare

Chilerul

În spatele casei se afla *chilerul*, o mică anexă din bârne de lemn, acoperită de prelungirea învelitorii casei. Destinația acestei încăperi era diversă, de la cămară la odaie pentru locuit. În cazul nostru este vorba de un atelier pentru dogărie, dotat cu toate instrumentele și uneltele necesare unui meșter: calul pentru dogărit, ferăstraie, compase, cuțitoaie, sfredle etc.

Merindarul

Ospitalitatea vrâncenilor era cunoscută. Ei amenajau lângă poartă *merindarul* - o mică construcție din lemn deschisă spre drum și sprijinită de gard. Aici gospodarii puneau o cofă cu apă rece, o strachină cu mere, o bucată de pâine sau un colac. Trecătorii, de oriunde ar fi venit, puteau face un popas să-și potolească foamea sau setea, chiar dacă stăpânii locuinței erau plecați de acasă. Oricum, în acele vremuri cheia de la ușa era o simplă formalitate, întrucât sătenii nu se temeau de hoți precum în zilele noastre.

Traforaje

Deși ocupația de bază era păstoritul, localnicii au deprins și au perfecționat meșteșugul prelucrării lemnului. Construcțiile aveau stâlpi încrustați sau sculptați cu motive florale, zoomorfe, geometrice și astrale. Putem vedea o prispă largă, închisă cu o balustradă realizată din scânduri prelucrate minuțios prin tehnica traforajului. Amenașarea, cu un efect vizual deosebit, atât pentru privitorul din exterior, cât și pentru cel de pe prispă, reflectă o simbolică arhaică: motivul horei.

Cașul

Alimentele trebuiau să aibă nu doar un gust plăcut, ci și un aspect pe măsură, mai ales când era vorba despre *caș*. El era așezat în forme din lemn încrustat (păpușare și tipare cu veșcă) și ținut la uscat sau la fum. Inovația avea un rol deosebit pentru asemenea comunități a căror sursă principală de trai era creșterea oilor. Existau și cotețe pentru diferite animale și câte un mic lot folosit la cultivarea cartofilor sau cânepii, dar pentru a obține și alte alimente, ciobanii erau nevoiți să facă schimb cu țărani de la șes.

prin adoptarea unor idei în domeniul amenajării locuinței, atât în ceea ce privește tehnicile de construcție, cât și sub aspectul decorațiunilor interioare.

Casa din Nereju este construită pe un singur nivel, ca majoritatea celor din Muzeul Satului. Ea are temelia realizată din pietre de râu, aranjate astfel încât cele mai mari să fie amplasate către exterior, iar pardoseala să fie orizontală, chiar dacă locuința este amplasată pe un teren în pantă. Deasupra sunt așezate tălpile din lemn de stejar, apoi bârnele orizontale din brad, îmbinate la capete drept sau căuțește. Pereții astfel construiți sunt lipiți cu lut și văruiți în interior și pe dinafară. Ca în majoritatea regiunilor de munte din România, lemnul de rășinoase se găsea din belșug. Astfel, el era

nostalgia tradiției

folosit la confecționarea elementelor de rezistență, la podele, plafoane și șarpantă. Învelitoarea în patru ape cu coamă a acoperișului era executată din șită subțire de brad tăiată după modelul „bot de rață”.

Planul casei respectă modul de compartimentare tradițional, în care orice spațiu are un rol funcțional, legat de preocupările zilnice ale celor ce îl folosesc, dar și unul estetic prin decorarea elementelor aparente ale construcției. La intrare avem ca principală componentă arhitecturală prisma, zona intermediară între natură și locuință. În acest loc putem observa un pat din scânduri în care oamenii puteau dormi în perioada sezonului cald.

Conform specialiștilor, locuința de la Nereju este una „evoluată”, cu tindă mediană, amplasată între cele două încăperi de locuit. Dintre acestea, una era destinată oaspeților, iar cealaltă era camera de zi a proprietarilor. Pe latura din spatele casei, în dreptul tindei și a uneia dintre camere, se afla camera sau chilerul.

Armonie prin formă și culoare

Așa cum am menționat mai sus, acest mod de organizare a interiorului avea ca puncte esențiale câteva zone cu un rol deosebit de important, aproape sacru. În primul rând avem în vedere colțul cu vatra, sursa de lumină și căldură, dar și locul unde era preparată hrana. În cazul nostru este vorba de o sobă cu plită din fontă, ceea ce demonstrează că proprietarul era un om „cu stare”, crescător de animale care își făcea unele cumpărături de la oraș. Acest fapt e firesc pentru secolul al XIX-lea, perioadă în care muntenii nu mai trăiau de mult în singurătatea lor proverbială. Celelalte zone importante ale locuinței erau ungherul patului și cel al mesei în jurul căreia se stătea pe lavițe și scaune.

Patul, simplu sau cu tăblii de influență orășenească, era acoperit cu țesături viu colorate precum scoarța și cerga. Deși erau confecționate amândouă din același material (lână, de obicei), între ele existau diferențe în ceea ce privește tehnica realizării. Prima era țesută în război vertical, ca un covor, pe când cea de-a doua, țesută orizontal, avea altă textură, cu fire mițoase. Importanța pe care o dădeau aspectului acestor țesături este dovedită și de pernele frumos decorate, așezate cu fețele spre exterior sau de culmea (numită și rudă) unde erau expuse cele mai frumoase asemenea obiecte.

În scop decorativ și pentru păstrarea căldurii în interior, pereții erau acoperiți cu

1 Țesături de perete

În casele tradiționale românești, țesăturile erau folosite mai degrabă pentru acoperirea pereților decât a podelelor, cum se întâmplă în prezent.

2 Vatră modernizată

Folosirea unor materiale „moderne” pentru secolul al XIX-lea (plită din fontă) a avut ca rezultat modificarea vetrei tradiționale atât în plan estetic, cât și în cel funcțional.

textile: registre de lăicere din lână intercalate cu șiruri de ștergare netăiate din bumbac. Ștergarele țesute în război și ornamentate cu dungi orientate vertical sunt de o varietate cromatică deosebită. Ele puteau fi fie netăiate, în fâșii lungi, fie personalizate și așezate în formă de fluture.

Cromatica era determinată de coloranții pe care vrâncenii acelor vremuri îi aveau la îndemână. Culorile obținute din plante prin metode laborioase sunt mai discrete și, lucru ce poate fi dovedit chiar la Muzeul Satului, mai rezistente în timp. Alături de nuanța de lână *seină* (un gri-roșcat), pot fi întâlnite țesături decorate cu roșu, negru, dar și roz sau frez.

Portul localnicilor se remarcă prin câteva piese unice în peisajul vestimentației tradiționale: cămașa cu brezărău, strânsă în jurul gâtului, și cea cu mânecă răsucită, care poate fi întâlnită și la femeile dace de pe Columna lui Traian. Costumele femeilor erau prevăzute cu fotă, o țesătură înfășurată în jurul corpului, cu dungi verticale pentru a sublinia frumusețea și suplețea taliei celei

care o purta. Chiar dacă moda lor a trecut, în prezent ele sunt întrebuințate pentru decorarea unor încăperi amenajate rustic. Așezate pe fotolii sau atârnat pe unii pereți, pot fi îmbogățite cu zone de culoare provenite de la brăie sau bete. Bărbații se îmbrăcau mai sobru, cu sumane, cioareci din lână (aba), opinci din piele etc.

Perețele de la răsărit erau ornamentate cu o atenție deosebită. Pe el era așezată icoana, de obicei una pictată pe lemn, spre deosebire de cele din zona Transilvaniei unde suportul folosit era sticla. Ștergarele aranjate în formă de fluture aveau rolul de a o proteja, cel puțin simbolic, și de a crea o stare de discreție.

Mobilier dispus ergonomic

Mobilierul era compus din puține piese, cele necesare traiului de zi cu zi, dar dispuse ergonomic pentru ca spațiul să fie întrebuințat cât mai economic. Neexistând șifonierul, în compensare era folosită

3 Gestionarea eficientă a spațiului

Pentru utilizarea cât mai economicoasă a spațiului din camera de zi, dulapul destinat păstrării vaselor era amplasat după ușă. Măiestria decorării lemnului este evidentă.

4 Dormitorul se continua pe prisă

Prispa era o alternativă pentru „extinderea” dormitorului, lucru deosebit de util pentru familiile numeroase. Bineînțeles că această soluție era practică numai în perioada verii.

5 O cameră multifuncțională

Chilerul era o încăpere ce putea fi utilizată în multe scopuri în funcție de îndeletnicirile de bază ale familiei. În imaginea alăturată puteți vedea atelierul unui tâmplar.

lada de zestre pictată, așezată lângă pat sau într-un colț al camerei. Lavițele, inițial fixate în perete sau sprijinite pe picioare, au fost transformate în lăzi cu capac ce puteau fi utilizate și pentru dormit. În camera de oaspeți erau așezate două paturi între care se afla o masă.

Obiectele de uz gospodăresc: dulapurile pentru vase, lingurile, cuierul etc. denotă același spirit practic al unor oameni chibzuiți cu spațiul avut la dispoziție. Pentru realizarea unor vase, s-a dovedit că lemnul este o materie primă deosebit de rezistentă. Vom întâlni bote pentru preparat unt, coafe și cofe pirogravate, linguri și linguroaie, tipare pentru caș, unele dintre ele păstrate impecabil, deși au vârste seculare.

Meșteșugul prelucrării lemnului la Ne-reju a fost transmis urmașilor până în zilele noastre, nu doar în domeniul dogăriei sau tâmplăriei, ci și în ceea ce privește realizarea fluierelor și a instrumentelor muzicale tradiționale. „Vrancea reprezintă, în galeria marilor zone etnografice, o enclavă folclorică de rezonanță prin arhitectura caselor și modul de organizare a interiorului, prin mobilier, obiecte de uz casnic și, nu în ultimul rând, datorită particularităților costumelor, obiceiurilor și credințelor”, a conchis gazda noastră, doamna doctor Aurelia Cosma.

In Memoriam
Dimitrie Gusti
28 octombrie - 30 noiembrie 2005

www.muzeulsatului.ro

Dimitrie Gusti
(1880 - 1955)

Muzeul Satului comemorează astăzi pe fondatorul său al cărui nume, în semn de adânc omagiu, îl poartă. Se împlinesc 125 de ani de la naștere și 50 de ani de la moartea lui Dimitrie Gusti. Întemeietor al școlii de sociologie românească, Dimitrie Gusti a fundamentat metoda monografică de cercetare, ce presupune abordarea simultană, multidisciplinară a satului folosind echipe de specialiști din domeniul științelor sociale, medici, ingineri, agronomi, învățători etc. Profunda cunoaștere a satului românesc a dat naștere muzeului în aer liber din București, «nu ca o copie a vestitelor muzee în aer liber scandinave ci pe temeiul unei concepții proprii despre știința societății și rolul ei activ în viața socială» (Paul Petrescu, Concepția muzeografică a lui Dimitrie Gusti).

Conf. Univ. Dr. Paulina Popoiu

Apa potabilă este bună de băut?

Cu siguranță mulți dintre noi am auzit de riscul reprezentat de substanțele toxice din apa de la robinet. Și acest lucru în ciuda afirmațiilor celor ce răspund de furnizarea ei și care dau în permanență asigurări că nu există nici un motiv întemeiat pentru a ne îngrijora. Totuși, încercând să cunoaștem cât mai multe despre subiect, vom descoperi dacă apa este într-adevăr un pericol pentru sănătatea noastră sau nu. Vă atenționăm asupra faptului că este posibil ca în demersul nostru să aflăm și aspecte

neplăcute. Poate că acesta e drumul care ne va face să înțelegem necesitatea utilizării filtrelor individuale. Din păcate, ele nu mai sunt un moft, ci au devenit cu timpul produse de strictă necesitate!

Am putea spune fără a exagera că în general apa pe care o consumăm de la robinet e poluată. Diferența constând în gradul ei de infestare. Într-adevăr, în anumite zone substanțele toxice reprezintă un pericol evident pentru sănătatea celor care o beau. Totuși, acest risc nu dispare acolo unde întâlnim o calitate superioară a ei, deși concentrația de minerale pare tolerată de organismul omului.

Apa este un nutrient vital atât pentru oameni, cât și pentru celelalte specii care trăiesc pe această planetă. Ea reprezintă două treimi din greutatea corpului nostru și acoperă jumătate din suprafața Terrei. Ne curăță corpurile și spală orașele de poluare. Transportă substanțele nutritive către celule și înlătură toxinele din corp.

Din păcate, tot ea transportă deșeurile de orice natură către celelalte surse de apă (râuri, lacuri, mări, oceane). Probabil că astăzi bem apa pe care am poluat-o ieri. Majoritatea impurităților nu pot fi văzute cu ochi-

ul liber. Ele par atât de mici și inofensive încât nu le percepem ca pe un posibil pericol, deși uneori sunt fatale. Printre cei mai importanți factori poluanți pot fi enumerate următoarele: microorganismele, mineralele și metalele toxice, unii compuși organici și substanțele radioactive.

Microorganismele

Această categorie include bacterii nocive, viruși și paraziți ce pot provoca boli precum febra tifoidă, holera, hepatita sau gripa. Însă, datorită ușurinței cu care pot fi detectate bacteriile, rezervele publice de apă sunt atent monitorizate, fiind redus potențialul provocării epidemiilor. De la începutul secolului al XX-lea, pentru eliminarea acestor microorganisme e folosit cu succes clorul.

Viruşii sunt la rândul lor foarte răspândiți în mediile umede. Studii recente au arătat că într-o linguriță cu apă luată dintr-un lac pot fi depistați până la un miliard de viruși.

Spre deosebire de bacterii, viruşii sunt mult mai mici și, implicit, detectarea lor este mai dificilă. În cele mai multe situații, ei stau la baza răcelilor și epidemiilor de gripă. Din fericire, clorul distruge într-o mare măsură cele două tipuri de microorganisme, în urma acestui proces fiind greu de estimat procentul celor care rămân „în viață”.

Pericolul reprezentat de bacterii nu poate fi rezolvat de stația pentru tratarea apei din localitate, chiar dacă ea funcționează la parametri optimi. Așa că va trebui să ne înarmăm cu un filtru cât mai performant posibil pentru a putea lupta împotriva microscopicelelor monstruoșități.

apa potabilă

Calcar și particule

Calcarul se depune pe robinet, iar sita oprește particulele de mizerie.

A treia grupă a microorganismelor existente în apa de la robinet sunt paraziții, cei mai cunoscuți fiind lamblia (giardia) și cryptosporidium. Protejați de un înveliș (chist) rezistent la agenți chimici, aceștia supraviețuiesc acțiunii epuratoare a clorului. În cazul persoanelor sănătoase, ei provoacă simple dureri abdominale, rămânând ca sistemul imunitar să scape de intruși. Însă, în astfel de cazuri, la cei cu sistemul imunitar slăbit, viața este pusă în pericol. Paraziții, ca și bacteriile de altfel, nu sunt eliminați în totalitate nici chiar de o stație pentru epurare performantă. Sarcina înlăturării lor ne revine tot nouă prin folosirea

filtrelor individuale, în cazul acesta fiind indicate cele cu ultraviolete.

Substanțele anorganice

Mineralele toxice sunt frecvent întâlnite în rezervele de apă, dispersate uniform sau cu aspectul unor fragmente de roci, nisip, măr. Nu toate sunt nocive, unele dintre ele provocând doar neplăceri ce nu ne afectează sănătatea. Cele mai întâlnite sunt calciul și magneziul care cresc duritatea apei, fierul și manganul ce pot păta hainele, și sulfura de hidrogen cunoscută pentru mirosul urât emanat. Mult mai periculoase sunt

alumiul, arsenicul, azbestul, bariul, cadmiul, clorul, cromul, cuprul, fluorura, nitriții, plumbul, mercurul, nitrati și seleniul... cam multe, nu-i așa?

Cadmiul, plumbul și mercurul au cel mai ridicat nivel de toxicitate, ingerarea lor în cantități infime provocând decesul. Se știe că azbestul, mai exact fibrele lui ce ajung în apa de la robinet, cresc riscul apariției cancerului. Această substanță se găsește în natură sub formă de roci. În stare prelucrată, în trecut era folosit la realizarea conductelor, provocând pe această cale poluarea apei. Chiar și în doze foarte mici, mineralele toxice pot provoca, după o perioadă îndelungată de timp, disfuncții ale rinichilor, sistemului osos și nervos, dar și schimbarea caracteristicilor sângelui.

Rezervele de apă mai pot fi infestate cu minerale toxice provenite din reziduuri industriale, agricole, dar și din ape menajere uzate. Stațiile pentru epurarea apei nu

reinventarea apei

pot decât să micșoreze cantitatea acestora la o concentrație cât de cât sigură. Excepția o constituie azbestul, deoarece majoritatea stațiilor din lume nu au momentan tehnologia necesară eliminării lui și nici nu sunt realizate teste regulate pentru stabilirea prezenței acestuia în apă.

Prin urmare, atunci când acest mineral pătrunde în rezervele de apă destinată consumului nostru casnic, prezența lui nu poate fi încă detectată în nici un fel, beneficiarii apei „potabile“ nefiind avertizați în acest sens.

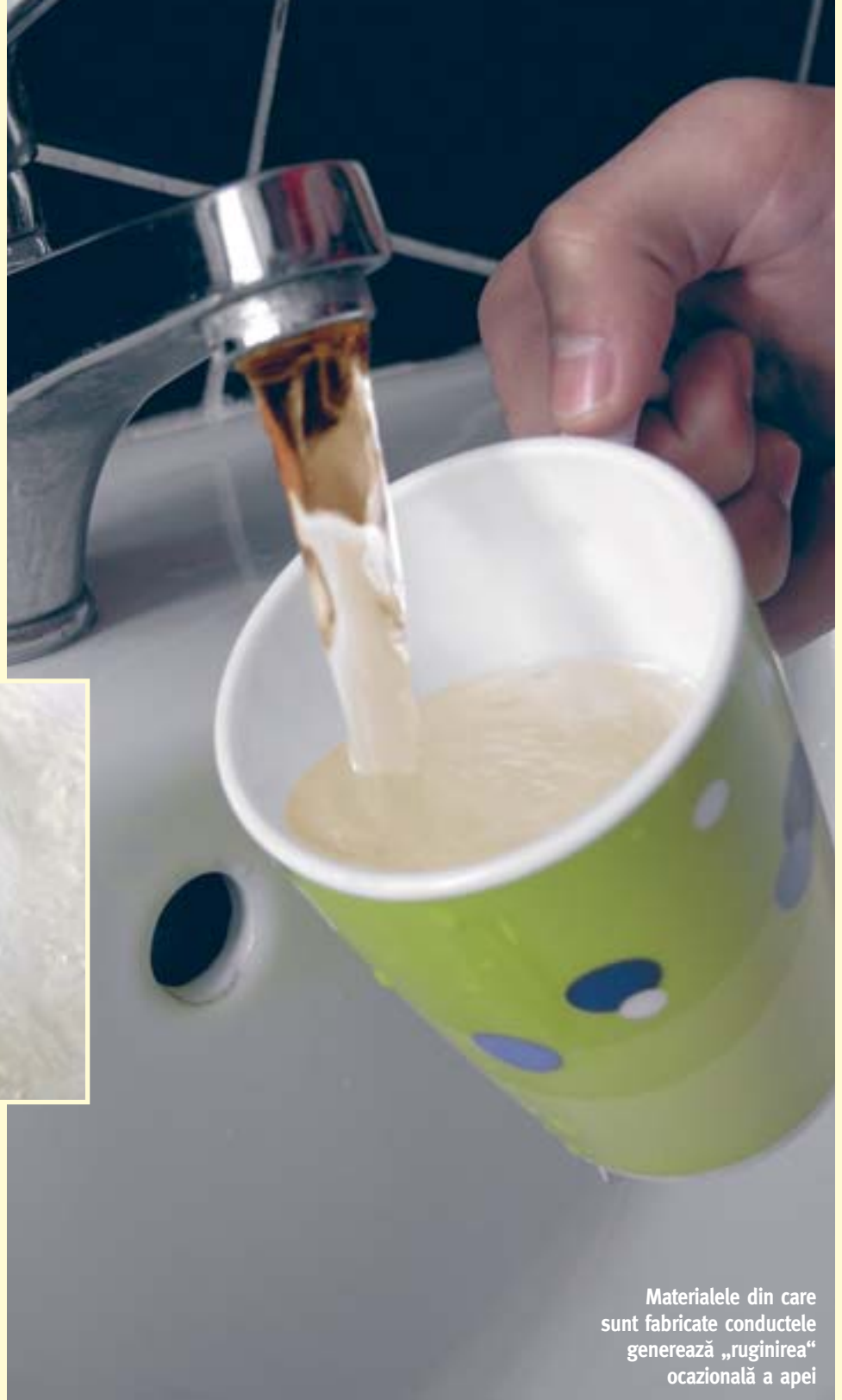
Diferențele anormale

Modificările gustului, mirosului sau culorii apei de băut sunt caracteristici deranjante ce nu fac decât să ne avertizeze că

aceasta nu este potabilă. De exemplu, cea care are o culoare castanie indică posibila prezență a ruginii, punându-ne astfel în alertă să nu o bem nefiltrată. Când apa capătă un miros urât sau un gust anormal, chiar și o schimbare de aspect (tulbure), aceasta poate fi infestată inclusiv cu bacterii. În general, dacă efectele menționate anterior nu dispar în câteva zile, vă recomandăm să contactați cât mai repede distribuitorul și să nu folosiți apa până nu vă asigurați că problema a fost rezolvată.

În România, politica stațiilor pentru tratarea apei s-a concentrat pe eliminarea celor mai importante riscuri pentru sănătatea omului. Ne referim aici la cele cu efecte imediate, cum sunt infecțiile bacteriene sau virotice, precum și otrăvirile acute provocate de mercur sau plumb. Din acest punct de vedere accidentele au fost rare, întâlnite cu precădere în localitățile unde nu au fost realizate investiții în rețelele de transport a apei. Pe de altă parte, cei responsabili „au închis ochii“ vizavi de

Materialele din care sunt fabricate conductele generează „ruginirea“ ocazională a apei

efectul pe termen lung al deficiențelor apei potabile asupra sănătății noastre. Una din scuzele folosite de aceștia este că poluanții în cantități mici nu reprezintă un pericol...

Până la urmă s-ar putea să aibă dreptate, pentru că au fost realizate prea puține studii asupra efectului cumulat al tuturor poluanților, de-a lungul unei perioade îndelungate. Cert este că nu mai putem bea la fel de liniștiți misterioasa apă de la robinete. Instituțiile abilitate au stabilit anumite nivele care în mod normal nu sunt sau nu ar

trebui depășite. Cu toate acestea nimeni nu știe (nici oficialii, nici oamenii de știință sau doctorii) care este nivelul maxim de poluare pe care omul îl poate suporta, cu atât mai mult care e limita pentru fiecare individ în parte. Avem impresia că participăm la un joc cu reguli secrete, iar miza este viața noastră. Pentru a câștiga acest joc „murdar“ putem folosi filtrele de apă individuale. Dar asta depinde, bineînțeles, de seriozitatea cu care privim toate aspectele descrise mai sus...

Sănătatea ta contează

Caracteristicile antimicrobiene ale argintului sunt cunoscute din antichitate, acesta fiind folosit pentru păstrarea în siguranță a apei potabile. Astăzi aplicațiile se extind în domenii dintre cele mai diverse: obiecte de uz casnic, igienă personală, ambalaje alimentare, confecții, medicină etc, pentru a conferi caracteristici bactericide.

aquaPUR® este un tip special de rezervoare care, prin structura materialului din care sunt confectionate, permit păstrarea apei potabile pe termen îndelungat, asigurând apă sănătoasă, curată și proaspătă.

Rezervoarele au structură de tip sandwich, din 2 straturi, stratul interior având încorporate substanțe ce inhibă dezvoltarea bacteriilor, ciupercilor și algelor. Sunt ideale pentru depozitarea și transportul apei potabile și/sau a altor lichide alimentare (ulei, lapte etc.). De asemenea, pot fi folosite și ca vase tampon în sisteme de alimentare cu apă rece.

Tehnologia aquaPUR® de protecție antimicrobiană, dezvoltată de VALROM Industrie™ (patent RO 119784) are la bază ioni de argint care inhibă dezvoltarea bacteriilor, algelor, ciupercilor, mucegaiurilor. Astfel, sunt prevenite îmbolnăvirile cauzate de microorganisme, cum ar fi Legionella Pneumophila sau Pseudomonas Aeruginosa al căror mediu de dezvoltare este apa sau mediile umede (rezervoare, instalații de climatizare etc.).

Agentul activ este un compus anorganic care conține ioni de argint înglobați în masa de material. Aceștia sunt eliberați lent în mediul cu care vin în contact și inhibă dezvoltarea microorganismelor. Pe termen lung, efectul este dublu: inhibă dezvoltarea microorganismelor și păstrează potabilitatea mediului depozitat. Acțiunea se extinde asupra unei game foarte largi de microorganisme: peste 25 clase de bacterii, alge, ciuperci, mucegaiuri.

Studiile de laborator efectuate la Institutul Cantacuzino din București arată că în primele 24 ore de la contactul lichidului cu rezervorul **aquaPUR®**, se asigură reducerea cu cca. 99,5% a culturilor de Staphylococcus Aureus, Salmonella Typhimurium și Escherichia Coli, iar după 48 de ore are loc inhibarea completă a germenilor. Pe termen lung menține și chiar îmbunătățește potabilitatea apei prin inhibarea dezvoltării microorganismelor fără a-i modifica calitățile organoleptice (conform studiilor efectuate la Institutul de Bioresurse Alimentare).

Mecanismul de acțiune este următorul:

- stratul activ este expus mediului de imersie la interfața cu lichidul;
- ionii Ag+ difuzează în mediul de imersie;
- gradientul de concentrație crește și se stabilește echilibrul la un nivel de cca. 20÷30 părți per milion (ppm);
- dezvoltarea microorganismelor este inhibată;
- ionii Ag+ sunt eliberați pe măsură ce se consumă.

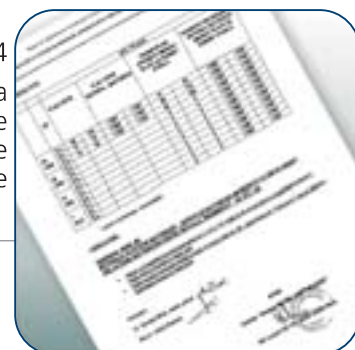
Timpul după care se atinge concentrația de echilibru este de cca 24÷48 ore, în funcție de cantitatea de lichid. Tehnologia este complet sigură iar concentrația este extrem de scăzută.

Avantajele aquaPUR® :

1. Inhibă dezvoltarea microorganismelor și menține potabilitatea apei pe termen lung;
2. Spectru larg de acțiune asupra microorganismelor (peste 25 de tipuri de bacterii, alge, ciuperci etc);
3. Activ pe toată durata de exploatare a produsului;
4. Produsul este non-toxic, non-iritant și non-alergic;
5. Nu modifică calitățile organoleptice ale produsului;
6. Nu necesită dezinfectanți;
7. Produs este ecologic.

aquaPUR® sunt singurele rezervoare din România care permit păstrarea apei potabile pe termen îndelungat, asigurând apă sănătoasă, curată și proaspătă.
Gama cuprinde rezervoare de diverse tipuri cu capacități între 300 și 3000 litri.

VALROM
INDUSTRIE
Atât de simplu.

B-dul Preciziei nr.28, sect. 6 București
Tel/fax: +4 021 317.38.00; +4 021 317.38.10
www.valrom.ro, e-mail: office@valrom.ro

REGULAMENTUL DE DESFĂȘURARE A CONCURSULUI

“Te abonezi la revista Misiunea Casa și câștigi o mulțime de premii”

CAPITOLUL I. - DEFINIȚII:

A. ORGANIZATOR Concursul “Te abonezi la revista Misiunea Casa și câștigi o mulțime de premii” este organizat de către: S.C. LEON CONSULTING S.R.L. cu sediul în București, str. Bulgăruș nr.53, sector 5, înregistrată la Registrul Comerțului cu nr. J40/1406/2002, C.U.I. 14479702, COD IBAN nr. RO24BITRBU1ROL015893CCo1, deschis la Banca Italo Romena.

B. EVENIMENTUL este constituit de extragerile din plicurile primite prin poștă la punctul de lucru al organizatorului situat în București, str. Puțul lui Zamfir nr.18-18A, sector 1, a taloanelor de concurs/validarea taloanelor, ce se regăsesc în interiorul revistei “MISIUNEA CASA” în numerele aferente lunilor octombrie și noiembrie.

C. COMISIA DE VALIDARE este formată din: un reprezentant al organizatorului S.C. LEON CONSULTING S.R.L. și un notar public.

D. PREMII

Premiile sunt oferite de ORGANIZATOR, astfel:

- 55 de materiale promoționale inscripționate cu marca «BUDERUS» după cum urmează: 20 bucăți pușculițe, 30 bucăți dopuri inox-plută și 5 bucăți portcard piele pentru primele 55 de persoane care se abonează pe un an de zile la revista MISIUNEA CASA;
- 10 umbrele VIP inscripționate cu marca «BUDERUS», aferente extragerii plicului/talonului câștigător din urnă;
- 5 geamantane troliu inscripționate cu marca «BUDERUS», aferente extragerii plicului/talonului câștigător din urnă;
- 2 aparate de purificat și sterilizat apa potabilă, marca Euroguard Nova, aferente extragerii plicului/talonului câștigător din urnă;
- 3 televizoare marca JVC, cu diagonala de 14".

E. PARTICIPANT este orice persoană fizică/juridică care, cunoscând prevederile prezentului REGULAMENT, dorește să participe la acesta prin: cumpărarea revistei/revistelor, identificarea talonului de concurs inserat în revistă, completarea acestuia cu datele personale și răspunsul corect la întrebarea: “CARE ESTE SLOGANUL MISIUNEA CASA?”, aducerea acestuia la punctul de lucru al ORGANIZATORULUI/ introducerea acestuia într-un plic alături de foaia de vărsământ/ordin de plată/chitanță care atestă achitarea abonamentului pe 12 apariții ale revistei, ce va fi expediat prin poștă la adresa menționată.

F. PROMOVAREA CONCURSULUI. MEDIATIZAREA REGULAMENTULUI DE PARTICIPARE ȘI ANUNȚAREA CÂȘTIGĂTORILOR.

Concursul este promovat în revista MISIUNEA CASA, în emisiunea TV „Misiunea Casa” difuzată duminică pe postul Antena 1, precum și pe site-ul www.misiuneacasa.ro. Regulamentul va fi publicat în revista MISIUNEA CASA. Ulterior desemnării câștigătorilor, lista nominală a acestora va fi publicată în revista Misiunea Casa și pe site-ul www.misiuneacasa.ro.

G. PERIOADA CONCURSULUI

Perioada de desfășurare a concursului este cuprinsă în intervalul 15.10.2005 05.12.2005.

CAPITOLUL II. DESFĂȘURAREA CONCURSULUI

Participantul cumpără de la centrele de difuzare a presei revista MISIUNEA CASA, identifică talonul de concurs inserat în revistă, îl completează cu datele personale și răspunsul corect la întrebarea: “CARE ESTE SLOGANUL MISIUNEA CASA?” și împreună cu foaia de vărsământ/ordin de plată/chitanță care atestă achitarea abonamentului pe 12 apariții ale revistei le aduce la punctul de lucru al ORGANIZATORULUI sau le introduce într-un plic, ce va fi expediat prin poștă la adresa menționată, până la data de 25.11.2005, data poștei.

În ziua de 05.12.2005, între orele 10.00 - 18.00, comisia de validare se întrunește la punctul de lucru al ORGANIZATORULUI în vederea desemnării câștigătorilor conform regulamentului.

În prezența comisiei persoana desemnată extrage plicurile/taloanele spre a fi validate. Comisia verifică dacă participantul și-a consemnat pe plic/talon în clar: numele, prenumele, adresa completă. Comisia desface plicurile, verifică taloanele de concurs și corectitudinea răspunsului la întrebarea “CARE ESTE SLOGANUL MISIUNEA CASA?” și anume “ SECRETUL AMENAJĂRILOR DE CALITATE”. Totodată comisia verifică și existența alături de talon a foi de vărsământ/ordinului de plată/chitanței care atestă achitarea abonamentului pe 12 apariții ale revistei.

ETAPA I

Fiecare din primii 55 de câștigători desemnați (plicuri validate de comisie) vor câștiga câte unul din cele 55 de materiale promoționale inscripționate cu marca «BUDERUS» după cum urmează: 20 bucăți pușculițe, 30 bucăți dopuri inox-plută și 5 bucăți portcard piele.

ETAPA II

Prin extragerea aleatorie din urnă fiecare din următoarele 10 persoane desemnate câștigătoare vor primi câte o umbrelă inscripționată cu marca «BUDERUS».

ETAPA III

Prin extragerea aleatorie din urnă fiecare din următoarele 5 persoane desemnate câștigătoare vor primi câte un geamanatan troliu inscripționat cu marca «BUDERUS».

ETAPA IV

Prin extragerea aleatorie din urnă fiecare din următoarele 2 persoane desemnate câștigătoare vor primi câte un aparat de purificat și sterilizat apa marca «Euroguard Nova».

ETAPA V

Prin extragerea aleatorie din urnă fiecare din următoarele 3 persoane desemnate câștigătoare vor primi câte un televizor marca JVC, cu diagonala de 14".

Datele fiecărui câștigător se trec de către reprezentanții comisiei în procesul verbal de atribuire a premiilor. Câștigătorii urmează a fi sunați la numerele de telefon aflate pe talon, pentru a fi anunțați cu privire la câștigarea premiilor, locul de unde pot fi ridicate, care variază în funcție de domiciliul câștigătorului.

Urmare a câștigării premiilor evenimentul se încheie, toate celelalte plicuri/taloane necâștigătoare vor fi distruse fără a se prelucra sau reține nici un fel de informație cu privire la datele cu caracter personal ale participanților.

Câștigătorii pot intra în posesia premiilor din locațiile anunțate telefonic, în termen de 30 zile lucrătoare de la extragere, sub sancțiunea pierderii dreptului a intra în posesia premiului.

CAPITOLUL III. DISPOZIȚII FINALE

Tuturor premiilor câștigate, indiferent de natura lor, li se aplică normele legale referitoare la impozitarea veniturilor realizate din premii, câștigătorii fiind absolviți de plata acestora.

Premiile nerevendicate rămân în proprietatea Organizatorului.

Câștigătorul va trebui să adreseze producătorului orice reclamație referitoare la premii, Organizatorul fiind absolvit de orice răspundere.

Plicurile trimise de participanți, care au devenit câștigătoare, vor fi anexate la procesele verbale întocmite cu ocazia extragerii, arhivate și păstrate, constituindu-se în documente primare de evidență contabilă.

Concursul se va încheia în cazul în care are loc o schimbare a legislației care nu mai permite realizarea acestuia, precum și al anulării licențelor, autorizațiilor etc., ori al unor modificări normative sau organizatorice care fac imposibilă continuarea sa.

În măsura în care: plicul desfăcut este gol, nu conține informații suficiente de identificare a expeditorului, nu conține foaia de vărsământ/ordin de plată/chitanță care atestă achitarea abonamentului pe 12 apariții ale revistei sau răspunsul corect la întrebarea concursului, va fi anulat și declarat necâștigător.

Persoanele, interesate să participe în cadrul Concursului, sunt de acord cu prezentul Regulament și cu aducerea la cunoștința publicului a datelor personale ale participanților câștigători, respectiv a numelui și localității.

Nu au dreptul de a participa la prezenta Campanie: angajații societății Organizatoare, precum și soții, soțiile și rudele acestor angajați, până la gradul IV inclusiv.

În situația câștigării premiului, datele personale privind numele, prenumele și localitatea vor fi aduse la cunoștința publicului, în scopuri publicitare, prin toate mijloacele media și în modalitățile pe care Organizatorul le va considera necesare, fără nici un fel de compensare, în timpul duratei acestui Concurs sau vreunei acțiuni subsecvente acestuia și vor fi introduse în baza de date a organizatorului cu număr de operator 2860, în scopul atribuirii premiilor și îndeplinirii obligațiilor fiscale, numai cu consimțământul expres și neechivoc al participanților câștigători.

La cererea expresă a participanților ORGANIZATORUL le va asigura dreptul de acces, dreptul de intervenție asupra datelor și dreptul de opoziție, în conformitate cu dispozițiile Legii 677/2001. Pentru exercitarea acestor drepturi participanții vor trimite o cerere la punctul de lucru al Organizatorului, întocmită în forma scrisă, datată și semnată.

Participarea la concurs presupune și implică cunoașterea, însușirea și acordul deplin cu normele prezentului Regulament și a eventualelor decizii ulterioare.

În acest sens, după autentificarea lui și transmiterea către autoritățile statului prevăzute de lege, prezentul Regulament va fi publicat în revista « MISIUNEA CASA », pe site-ul www.misiuneacasa.ro, precum și afișat la punctul de lucru al Organizatorului. Ulterioarele decizii luate în cadrul Concursului vor urma obligatoriu aceleași proceduri menționate mai sus.

Participanților la concurs le sunt ocrotite drepturile în conformitate cu dispozițiile Legii 677/2001 și a Ordinelor emise de Avocatul Poporului.

Mai iuți decât prețul benzinei,
Mai grei ca leul,
Baronii divertismentului
s-au întors !

PIAȚA DIVERTIS

DUMINICĂ 20¹⁵

Misiunea CASA

Nr. 6 apare pe 15 decembrie

Din sumar:

Masă din sticlă

Pe cât e de frumoasă, pe atât este de ușor de realizat. Cu ea vă puteți impresiona invitații de sărbători.

Tapet

Deși în România varul lavabil a detronat tapetul, pentru că ultimul moare, dar nu se pre-dă, vrea să fie luat în seamă.

Plinte demarcare

Cei ce doresc să combine pardoselile dintr-o încăpere au nevoie de plinte pentru a realiza o trecere elegantă între ele.

Astrologie și șeminee

Probabil că veți fi uimiți să aflați că fiecărei zodii i se potrivesc anumite tipuri de șeminee. Aflați-le pe ale dumneavoastră!

Talon de abonament

Achitați contravaloarea abonamentului prin mandat postal în contul Cod IBAN: RO24BITRBU1ROLO15893CC01 deschis la Banca Italo Romena, Sucursala București, pentru Leon Consulting S.R.L. (nr. operator 2850, CUI 14479702)

Completați talonul și trimiteți-l, împreună cu copia chitanței postale, pe adresa:

Leon Consulting S.R.L.
Str. Puțul lui Zamfir nr. 18-18 A, sector 1, București.

Menționați pe plic:
„Abonament Misiunea Casa“

ABONAMENT Misiunea CASA

3 apariții:	16,58 RON (165.750 ROL)
6 apariții:	31,20 RON (312.000 ROL)
12 apariții:	58,50 RON (585.000 lei ROL)

Nume Prenume
strada nr ... bl ... sc ...
ap ... sector ... localitate
județ cod
Doresc să primesc revista începând cu nr

House of Guides
Orientează-te cu noi!
www.houseofguides.ro

comandă în valoare de peste 300.000 de lei
și primești un cadou

Se apropie luna cadourilor

100 de aranjamente florale
pentru terase și balcoane
Pentru artistul P.A. Răsser vă pune la dispoziție 100 de idei pentru a vă colora terasa, balconul sau încăperea pentru un moment de relaxare.
165x233mm, 136 pag, 18,5 RON

Ghidul Coctailurilor
200 de rețete de coctailuri însoțite de ilustrații color și descrieri tehnice de lucru și a ustensilelor.
165x233mm, 208 pag, 22,5 RON

Minighiduri gastronomice
- Sursarea bucatăriei vegetariene
- Minighidul dulciurilor pe bază de fructe
- Minighidul sosuri și salate
- Minighidul preparatelor din ouă
În fiecare minighid 130 de rețete, 7 RON

Piața Presii Libere nr. 1, Casa Presii Libere, corp C, et. 4, cam. 418, sect. 1, București
Tel: 021/317.91.31, 317.91.32; Fax: 021/224.31.86; E-mail: distributie@houseofguides.ro

Talon de comandă + cadou „Cum slăbim” și „Cum mâncăm” pentru comenzi peste 30 RON
Doresc să comand următoarele ghiduri (titlu / număr de exemplare)

Nume și prenume Localitate
Str. Nr.
Județ Cod Telefon Bloc Sc. Ap.
Profesia Vârsta
Se completează de către firme:
Denumire juridică Cod Fiscal
Vă rugăm trimiteți acest coupon pe adresa House of Guides GP 33 - CP 123, București.
Comenzile vor fi onorate în limita stocului disponibil. Plata se va efectua prin ramburs (la primirea coletului). Taxele postale sunt suportate de editoră.
Conform Legii 877 / 2001, prin semnarea acestui talon sunt de acord să primesc gratuit materiale promoționale și oferte despre aparițiile editoriale ale House of Guides.

AplaLux, recomandarea experților

Zugravii profesioniști folosesc AplaLux.
Pe care ți-o recomandă și ție.

De ce se recomandă AplaLux?

- Putere de acoperire: 12-16 mp/lt/strat.
- Aspect mat și perfect uniform.
- Opacitate mare.
- Alb superior.
- Rezistență la spălare sau frecare umedă.

Apla

Atlas Professional Line Applications

**împreună
suntem
antena1**